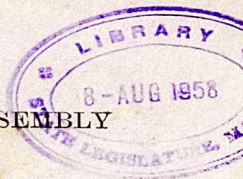

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, the 25th March 1958.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Scheduled Caste students

* 21S.N.Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of Dr. Sri-mathi Sathiyavanimuthu): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any complaint to the effect that the Director of Harijan Welfare has been ill-treating the Scheduled Caste students; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes. A representation has been received by the Government and it is from the hon. Member herself.

(b) The complaints being of a general nature did not admit of any specific action, but the Government are impressing on the Director of Harijan Welfare the need to show due courtesy and consideration to persons and petitioners approaching him or his officers for assistance or redressal of their grievances.

SRI S. LAZAR: இந்தக் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கக்கூடிய நேரத்தில் இல்பீரீமெண்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது ஹார்ட்ஷிப் என்ற பொருளில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளதா அல்லது கொடுமை என்ற அளவில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: யாருக்கும் கொடுமை இழைக்க வில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: அந்த அலுவலகத்தில் நடந்த செய்தி என்ன? இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினரும், அவரைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்களும் டைரெக்டரிடமோ, அவருடைய பீ.ஏ.-யிடமோ விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சிக்காமல் அங்கே இருந்த சாதாரண குமாஸ்தாக்களிடம் போய் அதட்டி மிரட்டியதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எந்த ஆபீசுக்குச் சென்றாலும் அதி காரியிடத்தில் விஷயத்தை விசாரிப்பது தான் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether the complaint was written or oral and what was the nature of the complaint?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அப்படி ஒன்றும் பயங்கரப்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

[25th March 1958]

Bus accident.

* 22S.N.Q.—SRI A. NESAMONY, SRI T. T. DANIEL, SRI M. WILLIAM, SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI AND SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the State Transport bus overturned on, 10th March 1958 at Parasalai on its way to Trivandrum;

(b) the number of passengers travelling in the bus at the time of accident;

(c) the number of passengers injured;

(d) the number of passengers dead;

(e) the cause of the accident; and

(f) what help is rendered to the injured and to the families of the injured and the dead?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) 89 (including driver and conductor).

(c) 86 (including driver and conductor).

(d) 2.

(e) The driver of the bus (K. 87) overtook another bus (K. 68) going in front at a high speed. While so doing, it was about to run into a ditch on the right side of the road and in order to avoid this, the driver appears to have suddenly turned to his left and lost control. The bus then hit a post on the left side of the road, ran into an open drain, tilted and then crashed into the trunk of a road-side tree and fell on its rear side.

(f) First-aid was rendered by the crew of the State Transport vehicle and the injured were taken to hospital. No information is at present available as to the help rendered to the families of the injured and the dead.

SRI A. NESAMONY: May I know the number of vehicles that were plying on that day for the Mandakad festival and whether the Kerala Transport Service was also running its buses by obtaining special permits from our Road Transport Authority?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not have figures about the total number of buses which were run for the festival. But it is true that the Kerala State buses were also running in that route. So far as the Madras State buses are concerned, we got permit for about four buses for this route.

SRI T. T. DANIEL: May I know from the Hon. Minister, what is the capacity of the bus and how many persons were allowed to travel on that day? Also whether the District Collector, the Director of Transport, who was conducting a conference in Nagercoil and other important officials of the State went either to the scene of occurrence or to the hospital to take care of the injured?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The capacity of the bus is 37 but the passengers who wanted to go to the festival would not hear any protest from the conductor. They all got into the

25th March 1958]

bus and they could not be taken out. Actually there were 89 passengers including the driver and the conductor in the bus. Immediate first-aid was given by the transport crew and they were immediately taken to the Neiyatinkara hospital. Five of them were admitted in the Neiyatinkara hospital and 20 of them were admitted in the Trivandrum hospital. Every possible assistance* was rendered immediately. I do not know whether the Collector visited the scene.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether there was any scheduled driver kept as a stand-by and whether the concerned driver was recruited by the Public Service Commission or by the present Director of Transport?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have any particulars about the driver but it is obvious from the report that the driver tried to overtake another transport vehicle which was going at a fairly good speed in the same direction and it appears that the accident was, I should say, largely due to (An hon. Member : Rash driving)—I would not say rash driving as the matter is before the court . . .

MR. SPEAKER : If the matter is before the court, then it is *sub judice*.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Whether it was due to rash driving or not is a matter to be decided by the court.

SRI A. NESAMONY : May I know whether instructions were issued by the Traffic Superintendent that the buses should be overloaded so as to compete with the Kerala Bus Service and also whether there was any officer of the department regulating traffic at the junction where the Mandakad festival was celebrated?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Far from giving instructions that they should be overloaded, instructions were given that they should not be overloaded. But it was impossible for the conductor to prevent people from getting into the bus when they were rushing for the festival.

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister whether any of our officers of the Transport department actually took the injured to any of the hospitals and also whether the Government are aware of the fact that those poor injured people, after their discharge from the hospitals, had to beg for money from the people to go to their houses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as the taking to the hospital is concerned, the State Transport has come a little after this incident and the crew of the State Transport bus took five of them to the Neiyatinkara hospital and the rest to the Trivandrum hospital. So far as the second part of the question is concerned, I have no information.

[25th March 1958]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the Government are aware of the fact that the Kerala Ministers took the trouble to visit the scene of accident whereas the Director of Transport who was at that time in Nagercoil was not kind enough to investigate the matter personally?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have this information but I presume that everything possible under the circumstances was done to alleviate the suffering of the injured persons.

SRI N. MAHALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரண மாக முன்பு திருவாங்கூரில் அளவுக்கு அதிகமான பிரயாணிகளை பஸ்களில் ஏற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது உண்மையா? அதன் காரணமாக சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் அந்த பஸ் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகும் ஓவரலோடைத் தடுக்க முடியாமலிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முக்கியமாக விசேஷ தினங்களில்—விழா நாட்களில் அதிகமான பிரயாணிகள் பஸ்ஸில் ஏறுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை அந்தப் பிரதேசத்தில். சொன்னாலும் அங்கே இருக்கிற பிரயாணிகள் கேட்பதில்லை. அது வழக்கமாகப் போய்விட்டது என்று என்னிடத்தில் சொல்கிறார்கள்.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I understand that the driver in question was a new recruit on daily wage basis and that he has failed in the driver's test conducted by the foreman? How is it, that the Government appointed such an inefficient driver?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, if the allegation made by the hon. Member is true, it is very serious and I will take action on that. At present I have no information about the qualifications of the driver.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI rose—

MR. SPEAKER : I have already allowed twelve supplementary questions on this question. Of these, nine questions were allowed to hon. Members coming from that area. If you will ask only one more question, I have no objection.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, may I know whether the Government are aware of the fact that conductors are being punished for refusing to overload and that one Sri Nagarajan's increment was barred by the transport authority because he refused to overload?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I shall be grateful to the hon. Member if he would put it in writing and send it to me. No person has any right to do anything against law. I shall certainly take very serious notice if the allegations are proved.

Raw films.

* 23 S.N.Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start a factory for the manufacture of raw films at Ootacamund in the Nilgiris district?

25th March 1958]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. But no final decision has been taken by the Government of India so far on the proposal to establish the factory at Ootacamund.

SRI V. SANKARAN : முன்னால் இந்த தொழிற்சாலை கொடைக்கானலில் ஆரம்பிக்க இருந்து பின்னால் நீலகிரிக்கு மாற்றப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தியாவில் பல பாகங்களும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அவைகளுள் கொடைக்கானலும் ஒன்று. ஆனால் அது குறித்து பரிசீலனை செய்த நிபுணர்கள் இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா பாகங்களையும் விட உதகமண்டலந்தான் சிறந்தது என்று தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தத் தொழிலை சர்க்கார் ஏற்று எடுத்து நடத்த உத்தேசமா அல்லது தனியார் துறையில் விட உத்தேசமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சர்க்கார் துறையில் நடத்தப்படப் போகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, has any aid been sought from foreign Governments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a Central Government venture under the National Development Corporation. This Government have no particulars about the financial structure of this venture.

Primary Health Centre.

* 393 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have taken charge of the Primary Health Centre at Vedaranyam;

(b) if so, when;

(c) whether the Government have any proposal to improve it; and

(d) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) 13th June, 1957.

(c) & (d) Yes, Sir; an in-patient ward with 8 beds was built under Community Development Scheme and a new ward with 8 beds is also being constructed with 50 per cent contribution from the public.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த ஆஸ்பத்திரியில் பேஷன்ட்ஸ் நிறைய வருகிறதால் உதவிலேயே டாக்டர்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? அரசாங்கம் அதை அனுமதிப்பார்களா? அங்கு ஆசன வசதிகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னிடம் அந்தத்தகவல் இப்பொழுது இல்லை.

[25th March 1958]

Elementary schools.

* 394 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of elementary schools in the Talavadi firka, Coimbatore district;

(b) the number of students, boys and girls, studying in these schools; and

(c) the number of Harijan boys and girls among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 30

(b) Boys 932

Girls 378.

(c) Boys 110

Girls 88.

SRI P. G. MANICKAM: தாலவடி பிரிக்காவில் 22 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அநேக கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தப்படாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அத்துடன் லோக்கல் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமில் 12 இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் ஏழைகளாக இருப்பதினால் அவர்களால் பள்ளிக்கூடம் கட்ட நன்கொடை கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதால் அதையும் இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுக்க முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 22 கிராமங்கள் இங்கு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள், 30. லோக்கல் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமைப் பற்றி தனியாக கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI G. G. GURUMURTHI: இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களில் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லாதது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமிக்க ஜில்லா போர்டுக்கு உத்தரவு அனுப்புவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஜில்லா போர்ட் நிர்வாகத்தில் எவ்வளவு உபாத்தியாயர்கள் வேண்டுமோ அவ்வளவு உபாத்தியாயர்களை நியமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தப் பகுதியில் உபாத்தியாயர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்களோ அதை ஜில்லா போர்ட் நிர்வாகிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் கட்டாயம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM: இந்தப் பிரதேசத்தில் வசிப்பவர்கள் 90 சத விதிகம் ஹரிஜன மக்கள்தான். பள்ளிக்கூடத்தில் மிட் டே மீல்ஸ் வழங்க நன்கொடை வசூலிக்க ஒரு திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அங்கு 90 சத விதிகம் மக்கள் ஹரிஜனங்களாக இருப்பதால் ஹரிஜன இலாகா பண்டில் இருந்து பணம் எடுத்து மத்தியான உணவு எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

MR. SPEAKER: மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

Slums.

* 395 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted for slum clearance and town-planning schemes in the municipalities and major panchayats in Coimbatore district in 1957-58; and

25th March 1958]

(b) the number of municipalities and major panchayats in which such work has been taken up?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Amount allotted during 1957-58 for—

(1) Slum Clearance Schemes.—Nil.

(2) Town Planning Schemes.—Rs. 9,40,550.

(b) Eight municipalities and three panchayats.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் மூலமாகவும், முனிசிப்பாலிட்டிகள் மூலமாகவும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட இந்தத் தொகையிலிருந்து எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டது? எந்தெந்த முனிசிப்பாலிட்டிகளும், பஞ்சாயத்து போர்ட்களும் வீடுகள் கட்ட பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் பொதுவாக கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த விவரத்தை இந்தக் கேள்வியிலிருந்து சொல்லமுடியாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பெரிய நகரங்களில் சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்துவது போல் கிராமங்களில் கவனம் செலுத்தப் படவில்லை. இதுவிஷயமாக பார்லிமென்ட்டில் ஒரு கேள்வி கேட்டபோது. . .

MR. SPEAKER : பார்லிமென்ட்டில் கேட்டால் அதற்கு இந்த மந்திரி எப்படி ஜவாப்தாரியாக முடியும்? பார்லிமென்ட் சமாசாரம் இங்கு வேண்டியதில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சேரி அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக எவ்வளவு ராஜ்ய சர்க்கார் கேட்கிறார்களோ, அவ்விஷயத்தில் நாங்கள் அக்கறை காட்டுவோம், கவனம் செலுத்துவோம். . . .

MR. SPEAKER : I disallow this supplementary question.

Prime Minister's visit.

* 396 Q.—**SRI A. V. P. ASAITHAMBI AND SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the total expenditure incurred by the Government on account of the Prime Minister's visit to Madras on the 6th January, and his return from Madras on the 7th January 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A total expenditure of Rs. 43,542-20 nP. was incurred by this Government in connection with the visit to Madras of the Prime Minister of India on 6th January 1958.

SRI A. GOVINDASAMY : இம்மாதிரி பிரதமர் அவர்கள் அடிக்கடி இந்தப் பகுதிக்கு வருவதால் அதிகச் செலவு ஏற்படுவதால் இந்தச் செலவை மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் செலவு கொஞ்சம் அதிகமானதற்குக் காரணம் திராவிடமுன்னேற்றக்கழக இயக்கந்தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தயவுசெய்து அவர்கள் சட்டவிரோதமாக எதுவும் செய்யாமல் நல்லவழியில் நடந்துகொள்வார்களே யானால் குறைவாகச் செலவு செய்தால் போதும். பிரதம மந்திரியையும் இங்கு அடிக்கடி வரவேற்கலாம்.

[25th March 1958]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : “கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ” என்பதுபோல் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு என்ற மாணிக்கம் இந்த நாட்டிற்கு கிடைத்திருப்பதில் நமக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய். . .

MR. SPEAKER : ஒரு தடவை ஒரு கேள்வி கேளுங்கள். பிறகு அடுத்த கேள்வி கேட்கலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : நம் பிரதமமந்திரி இங்கு வந்த காலத்தில் அவர்களுக்காக எவ்வளவு போலீஸ்காரர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்? அதற்கான செலவு என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களுக்காக போலீஸ்காரர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களுக்காகத்தான் போலீஸ்காரர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதனால்தான் செலவு ஏற்பட்டது, கூடுதலாக.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தச் செலவில், எரிக்கப்பட்ட பஸ்களின் கிரயமும் சேர்ந்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அதன் மதிப்பு எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுபற்றி எனது சக மந்திரியவர்களிடம் கேள்வி கேட்டால் தெரியும். அந்த விவரம் இதில் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : புதுப்பேட்டையில் இருக்கிற ஒரு காங்கிரஸ் கௌன்ஸிலரின் ஜவளிக்கடை கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு, அவரையும் அடித்தார்கள். அந்தச் செலவும் இதில் சேர்ந்திருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : The hon. Member may put a separate question.

SRI A. GOVINDASAMY : திராவிடமுன்னேற்றக்கழகக்காரர்களுக்காக போலீஸ்காரர்கள் போட்டதாகச் சொன்னார்கள். பிரதமர் தென்னகத்திற்கு வரும்போதெல்லாம் தென்னகமக்களின் மனம் புண்படாமல் பேசிவிட்டுப் போக அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே யார் புண்படப் பேசுகிறார்கள் என்பது கோவிந்தசாமியே யோசித்துப் பார்த்தால் நன்கு தெரியும். ஆகவே, தாங்கள் பேசும் வார்த்தையை கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்ப்பார்களேயானால் மற்றவர்களின் பேச்சும் அதற்குத் தகுந்தமாதிரி யிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : நாட்டினுடைய ஐக்கியத்திற்கும், நாட்டினுடைய நலத்திற்கும் நம்முடைய பிரதமர் நேரு அவர்கள் எவ்வளவு தடவை இங்கு வந்து விட்டுப் போனாலும், எவ்வளவு செலவானாலும், அவரை வரவேற்க சர்க்கார் தயாராயிருப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த நாடு ஐக்கியமாயிருப்பதால், அவர்கள் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் போக வேண்டியதாகயிருக்கிறது. உடனடியாக வரவில்லையென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய எதிர்ப்பினால் தான் வரவில்லை என்று அவர்கள் சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know the broad heads of this expenditure and the amount spent under each head?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Generally on bandobust arrangements, Sir.

25th March 1958]

Educational Concessions.

* 397 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Harijan Christian students admitted in the Educational Institutions other than Elementary and Higher Elementary Schools in 1957-58;

(b) the number amongst them enjoying full educational concessions; and

(c) whether there is any proposal to give the remaining students also full educational concessions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) The Government do not have the particulars. They consider that the time and labour involved in collecting the particulars may not be commensurate with the object in view.

SRI S. LAZAR: ஸார், உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைப்போல, கல்லூரிகளில் படிக்கும் ஹரிஜன கிறிஸ்தவ மதத்தினர் எல்லோருக்கும் சலுகை கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தப் பிரச்சனை இப்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

Waste lands.

* 398 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of Government waste lands in the North Arcot district (talukwise);

(b) the extent brought under cultivation in 1957; and

(c) the extent for which pattas have been issued?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a), (b) & (c) The particulars are given in the statement^a placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்த மேஜையின் மேலே வைக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய ஸ்டேட்மென்டிலே, சுமார் 10 சத விதிகம் நிலங்களைக் கூட பட்டா செய்ததாகத் தெரியவில்லை. சுமார் 20 வருஷங்கள், 30 வருஷங்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய ஏழை விவசாயிகளுடைய சர்க்கார் தரிசு நிலங்களை சர்க்கார் பட்டா செய்து கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: உடனடியாக பட்டா செய்ய என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அதெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இப்போது அமுலில் இருந்து வருகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், போலூர் தாலுகாவிலே 7,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களில் 90 ஏக்கர் மட்டும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி நிலங்களை சீக்கிரத்தில் பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த பட்டா கொடுக்கும் விஷயத்திலே தகராத நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்தால் பட்டா கொடுக்க முடியாது. இதையெல்லாம் கவனிக்க கொஞ்சம் கால தாமதம் ஆகிறது.

[25th March 1958]

பட்டா கொடுக்காவிட்டாலும் இந்த 7 ஆயிரத்து சில்லரை ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில், இரண்டாயிரத்து நானூற்றுச் சில்லரை ஏக்கர் இப்போது சாகுபடியில் இருக்கிறது.

Grants to Institutions outside the State.

* 399 Q.—SRI M. P. SARATHI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of grants or the extent of aid given to the various institutions outside the State; and

(b) the activities of such institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The amounts sanctioned to the institutions outside the State during 1957-58 and their activities are given below :—

<i>Name of the Institution.</i>	<i>Amount of grant sanctioned in 1957-58.</i>	<i>Remarks.</i>
(1)	(2)	(3)
Education and Scientific Research—		
1 Bhanadarar Oriental Research Institute, Poona.	1,000	Engaged in the promotion of Sanskrit.
2 Prakrit Text Society, New Delhi.	5,000	
3 Sanskrit Vishva Parishad, Bombay.	1,000	
4 Raman Research Institute, Bangalore.	2,000	Engaged in the development of scientific research.
5 Museums Association of India, Bombay.	600	Promoting museum movement in India.
6 The Numismatists Society of India.	300	Promoting study of numismatics.
Industries—		
1 Indian Institute of Science, Bangalore.	5,000	Doing investigation of chemical problems arising in his State and imparts training to students on Government Scholarship from this State in research work.
2 Indian Standards Institution, New Delhi.	2,000	Issues standard specifications for various indigenous products which are communicated to Departments of the Government for their information and guidance in selecting the materials required for the Departments.

SRI M. P. SARATHI : ஸைன்ஸ்க்ரூத் ஆராய்ச்சிக்காக நம் சர்க்கார் மானியம் கொடுப்பதுபோல தமிழ் வளர்ச்சிக்காக வெளி மாகாணத்திலிருந்து ஏதாவது மானியம் வருகிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனி கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும். அதுபோல கிடைக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய நினைவு.

25th March 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : For how many years will the Government go on giving this grant? Will the Hon. Minister also tell us whether the other States also are giving similar grants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, the other States are also giving similar grants. In making this grant, we decided on an *ad hoc* basis.

Government Headquarters Hospital, Cuddalore.

* 400 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the present stage of construction of the new ward with provision for 100 beds in the Government Headquarters Hospital, Cuddalore?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Detailed plans and estimates have been prepared and the work will commence after it is technically sanctioned by the Chief Engineer, P.W.D.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸார், இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு அதிகப் படியாக 100 பெட்டுக்கு ஒரு வார்டு கட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் முதலமைச்சர் அவர்கள் அஸ்திவாரக்கல் நாட்டியும் இது வரையில் வேலை செய்யப்படவில்லை. இங்குள்ள ஜன நெருக்கத்தைத் தவிர்த்து உடனடியாக வேலை நடத்த சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வேலையை உடனடியாகத் துவக்க நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இப்போது அஸ்திவாரம் போடப்படும் நிலைமையில் இருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத் திலே தென் ஆற்காடு மாவட்ட தலைமை ஆஸ்பத்திரியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும், இன்னும் இதைப் போன்ற ஆறு மாவட்ட ஆஸ்பத்திரிகளை அபிவிருத்தி செய்ய 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிற மாவட்ட தலைமை ஆஸ்பத்திரியின் படுக்கை எண்ணிக்கையை—அதாவது பெட் ஸ்ட்ரெங்க்த் என்று சொல்வார்கள்—அதிகரிக்க செலவு செய்து அந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. இந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு மாத்திரம் 13.9 லட்ச ரூபாய் செலவாகப் போகிறது.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 13 லட்சம் ரூபாய் தென் ஆற்காடுக்கு என்று சொன்னார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் ஏதாவது செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : முதல் கேள்வியிலிருந்து எப்படி இந்தக் கேள்வி வரும். நீங்கள் ஒரு தனிக் கேள்வி போடுங்கள்.

Bifurcation of the Tiruchirapalli district.

* 401 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM AND SRI A. R. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be

[25th March 1958]

pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration for forming a new district of Pudukottai by bifurcating the present district of Tiruchirappalli;

(b) how long this proposal has been under consideration; and

(c) when a final decision is expected to be taken?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI M. KALYANASUNDARAM : புதுக்கோட்டை ஜில்லா என்று தனியாகப் பிரிக்காவிட்டாலும், திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்தும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்தும் சேர்த்தோ, அல்லது திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்தும் ராம நாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்தும் சேர்த்தோ, இன்னும் அதிகப்படியான ஜில்லாக்களைப் பிரிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தற்போது சில ஜில்லாக்கள் பெரிதாக இருப்பதால் நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக சில ஜில்லாக்களில் ஒரு ஜில்லா கலெக்டர் நிர்வாகம் செய்வதை, 2 கலெக்டர் நியமித்து அதாவது ஒரு அடிஷனல் கலெக்டர் போட்டு நிர்வாகம் செய்ய உத்தேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : அப்படி பிரிவினை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும், பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளான சட்ட சபை அங்கத்தினர்களையும் இதைப் பற்றி கேட்பார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த அபிப்பிராயம் அவசியமில்லை. ஏனென்றால், இந்த அதிகப்படியான ஜில்லா கலெக்டரும் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸிலே இருந்து நிர்வாகம் செய்யப்போகிறார். அந்த நான்கு ஜில்லாக்கள்—கோயம்புத்தூர், சேலம், தஞ்சை, திருச்சி.

SRI V. SANKARAN : ஏற்கெனவே நமது ராஜ்யத்தில் சேர்வதற்கு முன்னாலேயே புதுக்கோட்டை ஒரு சமஸ்தானமாக இருந்ததால் அங்கு பல பெரிய நல்ல வசதிகள் பொருந்திய கட்டிடங்கள் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸிலே இருக்கின்றன. அவைகளை உபயோகித்துக்கொண்டு அதை ஒரு ஜில்லாவாக அமைக்கவேண்டுமென்று பொதுமக்கள் கிளர்ச்சி செய்து வந்தார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் இணங்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஜில்லாவைப் பிரித்து அதற்கு எதைத் தலைநகரமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று யோசிக்கும்போது இந்தத் தகவல்கள் உபயோகமாயிருக்கும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக இன்னொரு கலெக்டரை 4 ஜில்லாக்களில் நியமிக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இரண்டு கலெக்டர் நியமிக்கப் போகிறார்களா? அல்லது ஜில்லாவையே இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரித்து இரண்டு கலெக்டர்களைப் போடப் போகிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் திட்டம் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது முடிவாக எதுவும் சொல்ல முடியாது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : நிர்வாக சௌகரியத்திற்காக பெரிய ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று கருதினால், ஒரு பகுதிக்கு ஒரு கலெக்டரையும், இன்னொரு பகுதிக்கு இன்னொரு கலெக்டரையும் ஏற்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும்ல்லவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படித்தான். ஏற்கெனவே இருக்கிறவருக்கு ஒரு பாதி. புதிதாக வருபவருக்கு ஒரு பாதி.

25th March 1958]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை தனியாக அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே மாதிரி, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சில பகுதிகளை புதுக்கோட்டையுடன் சேர்த்து, மிகுதி இருக்கின்ற ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் பெயரை விருது நகர் மாவட்டம் என்று மாற்றி அமைப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா? ஏனென்றால் இப்பொழுது ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் “ஹெட்குவார்ட்ஸ்” மதுரையில் இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சினை மும்முரமாக எடுத்துக்கொள்ளும் போது இவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : புதுக் கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில், அங்கு கட்டிட வசதிகள் இருந்தன. அதை வைத்துக் கொண்டு அதை ஒரு தனி ஜில்லாவாக பிரிக்கலாம் என்று கணம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் அதை தனி ஜில்லாவாக பிரிப்பார்களா என்று தெரிய ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : “கூடிய சீக்கிரம்” என்றால் அரசாங்க “அகராதியில்” வேறு அர்த்தம். (சிரிப்பு)

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : பிரிக்கப்படும் ஜில்லாக்களில் தஞ்சை ஜில்லாவும் ஒன்று என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி தஞ்சை ஜில்லா பிரிக்கப்படும்போது காரைக்கால் பிரதேசத்தையும் சேர்ப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஜில்லாக்கள் பிரிக்கப்படும் போது இவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும். இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களிலிருந்து சில பகுதிகள் எடுக்கப்படவேண்டியிருக்கும். சில பகுதிகள் சேர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கும். இப்பொழுது இதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : “கூடிய சீக்கிரம்” என்ற வார்த்தைக்கு அரசாங்க “டிக்ஷனரியில்” வேறு அர்த்தம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது எவ்வளவு காலம் என்பதை விளக்கிச் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சாதாரணமான காலத்தை விட கொஞ்சம் அதிகப்படியான காலம் என்று அர்த்தம். (சிரிப்பு)

SRI P. G. MANICKAM : கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் பல இலாகாக்கள் இப்பொழுது இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, தலைமை ஸ்தாபனங்களும் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் அங்கு இருக்கும் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு ஸ்பெஷல் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றிய கேள்வி. இந்த கேள்வியை இப்பொழுது அனுமதிக்க முடியாது.

Basic Education.

* 402 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI AND SRI A. VEDARATHNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the progress of the Basic System of education; and

(b) the facilities provided for the students, who have completed their Post-Basic education, for their further Collegiate studies? •

[25th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Six copies of the Booklet showing the progress of Basic Education for 1956-57 are kept in the Legislature Secretariat Library for reference;

(b) The matter will be taken up with the Universities as soon as the syllabus for the course is finalised.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the very teachers who are appointed to propagate the system of basic education are doing anti-basic education propaganda, thus undermining the very laudable object with which it has been launched in our State?

MR. SPEAKER : How does that question arise from the main question. Further there is an insinuation in the question.

SRI A. VEDARATHNAM : “போஸ்ட் பேஸிக்” கல்வியை படித்த மாணவர்களுக்கு மேல்படிப்பு படிப்பதற்கு இங்கே ரூரல் காலேஜ், ரூரல் யூனிவர்சிடி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் உண்டா? அப்படியானால் எங்கே, எப்பொழுது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது சர்க்காருக்கு அந்தவிதமான திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இரண்டு ரூரல் இன்ஸ்டிடியூட்கள்—ஒன்று காந்திகிராமத்திலும், மற்றொன்று பெரியநாயக்கன் பாளையத்திலும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இங்கு “போஸ்ட் பேஸிக்” பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஏற்கெனவே உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, தள்ளாத வயதில் “போஸ்ட் பேஸிக்” பயிற்சி பெறுவதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது இந்தக் கேள்வி எழவில்லை.

SRI K. B. S. MANI : “போஸ்ட் பேஸிக்” பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயத்தில் மட்டும் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இவர்களுக்கு மற்ற தொழில் துறைகளிலும் பயிற்சி அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “பேஸிக்” கல்வி என்பதே தொழில் மூலமாக கற்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையைக் கொண்டது. என்ன தொழில் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி, ஒவ்வொரு பள்ளிக் கூடத்திலும் இருக்கக்கூடிய வசதிகளைப் பொறுத்த முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். மற்ற தொழில்கள் மூலம் கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு வசதி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தடை ஒன்றும் கிடையாது.

SRI A. VEDARATHNAM : “போஸ்ட் பேஸிக்” பயிற்சி பெற்றவர்கள் தொழில் கல்லூரிகளில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா? அப்படியானால் எந்த எந்த கல்லூரிகளில் இடம் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் சீனியர் பேஸிக் டிரெயினிங் ஸ்கூலில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா? அப்படியில்லாவிட்டால், அவர்களை அனுமதிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் பாஸ் செய்த உடனேயே தொழில் கல்லூரிகளிலே எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதற்கு மேல் இரண்டு வருஷம் படிக்க வேண்டும். ஒரு வருஷம் “பிரி யூனிவர்சிடி” படிப்பும், ஒரு வருஷம் “பிரி பொரபஷனல்” படிப்பும் படிக்க வேண்டும். அதற்குப்பிற்பாடுதான் தொழில் கல்லூரிகளில் இடம் பெற முடியும். இவர்கள் நேரிடையாக தொழில் கல்லூரிகளில் இடம் பெறும் பிரச்சனை எழவில்லை.

25th March 1958]

சீனியர் பேஸிக் பள்ளிகளில் இடம் பெறுவார்களா என்பது பற்றி இப்பொழுது போஸ்ட் பேஸிக் பள்ளிகளில் எந்த அளவுக்கு படிப்பின் தரம் இருக்கிறது என்பதை நிர்ணயிக்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கும் தங்களுடைய அறிக்கையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதை பரிசீலனை செய்த பிறகு அந்த படிப்பின் தரம் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படிப்பின் தரத்திற்கு உயர்ந்து இருக்குமானால் சீனியர் பேஸிக் பள்ளிகளில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது.

SRI M. P. PERIASAMI : ஓர் ஆசிரியர் பள்ளிகளுக்காக மோகனூரில் 200 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது போஸ்ட் பேஸிக் டிரெயினிங் அல்ல. அந்த இடத்தில் பயிற்சி கொடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் “போஸ்ட் பேஸிக்” டிரெயினிங் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லா டிரெயினிங் ஸ்கூல்களையும் “பேஸிக் டிரெயினிங்” ஸ்கூல்களாக மாற்ற வேண்டும் என்பது தான் சர்க்காரின் திட்டம். ஒவ்வொரு வருஷமும் 15 அல்லது 16 ஸ்கூல்களை மாற்றிக்கொண்டு வருகின்றோம். இன்னும் சில வருஷங்களில் எல்லா பயிற்சி நிலையங்களும் பேஸிக் பயிற்சி நிலையங்களாக மாறிவிடும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : “போஸ்ட் பேஸிக்” டிரெயினிங் முடித்தவர்களுக்கு, “பிரி யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸ்”ல் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னும் இல்லை.

Stamp vendors.

* 403 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any rule preventing the appointment of village headmen as stamp vendors; and

(b) if so, whether any exemption from this rule is proposed to be granted to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

State Taxes.

* 404 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the rate of State taxes *per capita* in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

	Budget Estimate.	Revised Estimate.
	1957-58.	1957-58.
	RS.	RS.
Incidence of principal heads of revenue <i>per capita</i> per annum is	12.6	13.7
If the share of Central taxes and revenue from Forests is excluded, the incidence <i>per capita</i>	9.9	10.4

SRI S. LAZAR : How does it compare with the other States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I hope to give some information about it during the course of the Budget debate.

[25th March 1958]

SRI K. VINAYAKAM : Do not the Government feel that the incidence of taxation per head in our State is a bit slightly higher?

MR. SPEAKER : Higher than what?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We can only speak relatively with reference to comparable figures. Therefore when the hon. Member says 'higher', I do not know 'higher' with reference to what?

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மற்ற ராஜ்யங்களைவிட நம் ராஜ்யத்தில் வரிகள் அதிகமாக இருப்பதனால், நம் ராஜ்யத்தில் வாழ்க்கைத் தரமும் மற்ற ராஜ்யங்களைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்று கொள்ள முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் எந்த விதமான முடிவுக்கும் வர முடியாது. ஆகையினால் தான் இப்போது ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் சராசரி வருமானம் என்ன என்பதை நிர்ணயிக்க இப்போது ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டு வரும்போது வரிகள் குறைந்து கொண்டு தானே வர வேண்டும். சர்க்கார் இனிமேலாவது வரிகளைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் அவர்களின் பொருளாதாரத் தத்துவமோ அல்லது நிதி தத்துவமோ எனக்குப் புரியவில்லை.

SRI T. KARIA GOUNDER : உற்பத்தி பெருகுவதாக அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னாரே, அது என்ன என்பது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்வார்களா?

MR. SPEAKER : இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினரை கேட்க வேண்டுமே தவிர கனம் அமைச்சரை கேட்க முடியாது.

Assignment of poramboke lands to Harijans.

* 405 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(i) the extent of poramboke lands assigned to Harijans in 1955-56 and 1956-57 in the South Arcot district;

(ii) the Villupuram taluk; and

(iii) the Kalpathi village of Villupuram taluk?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :

1955-56

1956-57

ACS.

ACS.

(i) Nil.

127.08.

(ii) Nil.

Nil.

(iii) Nil.

Nil.

SRI A. GOVINDASAMY : 1955-56-ம் வருடத்தில் ஏன் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒதுக்குவதில் கொஞ்சம் கால அகாமதம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அது 1956-57-ல் வந்து விட்டது.

25th March 1958]

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்கும் விஷயமாக ஆங்காங்கு இருக்கின்ற பஞ்சாயத் போர்டின் அனுமதி வேண்டுமென்று இருக்கிறபடியினால், இக்காலத்திற்கு அது ஏற்றபடி இருக்கிறதாக சொல்ல முடியாது. ஆகையால் ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மெண்டே கொடுக்கலாம் என்று முடிவுசெய்ய சர்க்கார் பரிசீலிக்குமா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பஞ்சாயத் போர்டு சம்பந்தமாக அவர்கள் அனுப்புவத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களை எடுக்கும்பொழுது அவர்களை யும் கலந்து ஆலோசித்து அவர்களுடைய அனுமதியையும் பெறவேண்டியது அவசியமாகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : எனக்கு வந்திருக்கின்ற கேள்வித்தாளில் கல்பட்டி என்பது ஆங்கிலத்தில் கல்பாதி என்றிருக்கிறது. ஆகையினால் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதில் வேறு ஏதாவது மாறுதல் உண்டோ? கல்பட்டி கிராமத்தில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கியிருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழுக்கும் ஏற்பட்ட மாறுதல்தான். கிராமம் கல்பட்டுதான். அதில் சந்தேக மில்லை. மற்றபடியுள்ள விவரங்களுக்கு இப்போது என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI M. JAGANNATHAN : விழுப்புரம் தாலுகாவில் கல்பட்டு கிராமத்தில் ஹரிஜன மக்களும் மாஜி ராணுவத்தினரும் சில இடங்களில் விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். இப்போது அவர்களை அந்த தரிசு நிலங்களிலிருந்து இந்த அரசாங்கத்தார் வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உடனடியாக வேறு தரிசு நிலங்களை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா? அவர்களை வெளியேற்றினதற்கு என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்களை வெளியேற்றினது என்ன காரணத்திற்காக என்பதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. (டெங்க் பெட்டில்) எரிக்கரைகளிலும் ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் இருக்கிறவர்களை வெளியேற்றத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவ்விதம் வெளியேற்றினவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. B. S. MANI : இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்படும் நிலங்களை அவர்கள் சரியான விதத்தில் அனுபவிக்காமல் இருந்த போதிலும் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக கிராம உத்தியோகஸ்தா களின் மனத்தாங்கல் காரணமாக இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை மாற்றுவதற்காக இந்த நிலங்கள் எல்லாம் மேய்ச்சல் நிலங்கள் என்றெல் லாம், இருபது, இருபத்திறந்து வருடங்களுக்கு முன்புள்ள புத்தகங்களி லிருந்து எடுத்துச்சொல்லி அதை மாற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த நிலங்களில் அந்த விவசாயிகள் ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய்களை செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் தவக்கமன்னியில் கொடுக்க முன்வருமா என்பதை கேட்க விரும்பு கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மேய்ச்சல் நிலங்கள், வாய்க் கால் ஏரிகள், புறம்போக்கு நிலங்கள் இவைகளை எல்லாம் அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்கில்லை. அப்படி இல்லாத நிலங்களை அடமானம் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

Daily allowance to last grade servants.

* 406 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the action taken by the

[25th March 1958]

Government on the recommendation made by the Collector's Conference held in October 1957 to raise the daily allowance of peons from Re. 0-12-0 to Rs. 1-4-0 while on tour?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have issued orders enhancing the daily allowance of peons from Re. 0.75 to Rs. 1.25.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த ரூ. 1-4-0 எந்த மாதத்திலிருந்து அமுலாகிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த உத்தரவு பிறப்பித்த தேதியிலிருந்து.

SRI N. MAHALINGAM : இதே சலுகையை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது வேறு அடிப்படையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : போலீஸ் கான்ஸ்டபிளுக்கும் இந்த படி உயர்வு உண்டா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த பஞ்சப்படி உயர்வு ஸ்தலஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலை.

SRI M. JAGANNATHAN : எந்த தேதியிலிருந்து இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப்பார்த்துத்தான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI N. K. PALANISAMI : அதை கொஞ்சம் பார்த்து சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு தனிக்கேள்வி போட்டால் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE EVICTION OF SALT WORKERS FROM THE GOVERNMENT PORAMBOKE LANDS IN TIRUCHENDUR TALUK.

9-10
a.m.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் ஆறுமுகநேரி பகுதியில் தாராங்கதாரா கம்பெனியார் சோடா உப்பு, மற்றும் ரசாயனப் பொருள்கள் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைக்காக ஏறத்தாழ 3,000 ஏக்கர் நிலங்கள் தேவைப்படுகிறது. தேவைப்படுகிற நிலங்கள் எல்லாம் பட்டா நிலங்களாகவும் அரசாங்கத்தின் நிலங்களாகவும் இருக்கிறது. தரிசாக கிடந்த அந்த சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் உப்பு சாகுபடி செய்வதற்காக சர்க்கார் விளம்பரம் செய்து தூண்டுதல் செய்ததின் பேரில் 12 வருடங்களுக்கு முன்பு அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் பலர் அங்கு உப்பு பாத்தியை அமைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் ஏழை விவசாயிகள்.

25th March 1958] [Sri M. S. Selvarajan]

தொழிலாளர்கள் இவர்கள் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஒரு பகுதியை ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார்கள். இதற்குரிய பி மெமொ சார்ஜம், உப்பு செஸ் வரியுமாக நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களையும் அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் எடுக்கும் நிலத்திற்கு காம்பன்சேஷன் நஷ்ட ஈடு இதை பரிசீலனை செய்வதற்காக அரசாங்கம் பெட்டி கல்க்டர் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறது. அவர்கள் இதில் சாதாரண நிலங்களுக்கு அதாவது தரிசு நிலத்திற்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாயும், உப்பு-பாத்தியுள்ள நிலம் எக்கர் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் வீதமும் நஷ்ட ஈடாக கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை கம்பெனியார் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்க இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகிற பணம் அந்த நிலங்களில் அதிகமான பணமும் செலவழித்து அதை ஜீவனோபாயமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சேர வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. தரிசு நிலத்தில் மதிப்புக்கு அரசாங்கத்திற்கு இந்த விவசாயிகளுக்கு செஸ் வரிகள் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். தாராங்கத்தாரா தொழிற்சாலை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அரசாங்கமும் தாராங்கத்தாரா கம்பெனிக்கு ஒத்தாசை செய்து வருகிறது இந்த கம்பெனிக்கு இந்த நிலங்கள் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் இதற்குள் இந்த நிலங்கள் எல்லாம் அனுபவஸ்தர்களுக்கு பட்டா செய்து அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். இந்த நிலையில் அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்காக கொடுக்கப்படும் இந்த பணம் எக்கர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் இந்த விவசாயிகளுக்கு போய் சேரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. இவ்விதம் இதுவரை அனுபவித்து வந்த நிலங்களை இமந்து விரிவதால் அவர்கள் வேலையற்றவர்களாகவும் ஆகிவிட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத் தான் இந்த அவசரப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்குச் சட்டபடி நஷ்டஈடு கொடுப்பதோடு, வேலை இழந்து வந்தவர்களுக்கு அதே கம்பெனியில் முன்பாத்தியதை கொடுத்து வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் தான் என்னுடைய கோரிக்கை. இதற்கு தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the Dharangadhara Chemical Works, Ltd., Bombay has applied for the acquisition of 1,477.9 acres of private lands and for the grant of 2,462.23 acres of Government lands in Kayalpatnam North, Authoor Cusba, Sendamangalam and Punnaikayal village in Tiruchendur taluk, Tirunelveli district for establishing a factory for the manufacture of caustic soda and soda ash. The establishment of this industry will be the basis for the development of other important industries and it is of a national importance. The Government have therefore considered the acquisition of lands required for this industry to be for a public purpose and have ordered the acquisition of private lands under Part II of the Land Acquisition Act. The Collector of Tirunelveli has been asked to submit proposals for the grant of the Government lands. As some of the Government lands required by the Company have been encroached upon by a number of persons who have put up salt pans and as they have also represented that it will be hardship to them to be displaced from these lands without proper compensation, the Government have asked the Collector to examine whether some compensation may be paid to such of the encroachers as are not likely to have recouped the amounts spent by them so far and if any such compensation is to

**CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES re
EVICTION OF SALT WORKERS FROM THE GOVERNMENT
PORAMBOKE LANDS IN TIRUCHENDUR TALUK**

[Sri M. A. Manickavelu] [25th March 1958]

be paid, whether the Company for whose benefit the encroachers will be evicted may be asked to pay the compensation also, besides, the value of the land. The Collector's report has been received only in respect of some of the lands required by the Company in two villages out of four. His further report and the recommendations of the Board of Revenue are still awaited. The Government will take suitable action after considering these reports.

**III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE*
MESSAGE FROM THE LEGISLATIVE COUNCIL.**

9-20
a.m.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Hon. the Chairman, Legislative Council has transmitted the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 2 of 1958) as passed and agreed to by the Council on the 19th March 1958 without any amendment and has also returned the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 9 of 1958) and the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958) as passed by the Legislative Council on 20th March 1958 without any recommendation.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

**(1) ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES FOR THE
FINANCIAL YEAR 1958-59.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That, with reference to rule 178 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fifteen Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1958-59 ”.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That, with reference to rule 178 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fifteen Members to be Members of the Committee of Privileges for the financial year 1958-59 ”.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 10 a.m., on Thursday the 27th March 1958 as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 1 p.m. on Thursday, the 27th March 1958. I also fix 10 a.m. on Friday the 28th March 1958 as the last hour and date for withdrawal of candidature.

25th March 1958]

[Mr. Speaker]

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, viz., 15, a poll will be taken on Monday, the 31st March 1958 between the hours of 9 a.m. and 1 p.m.

(2) ELECTION TO THE HOUSE COMMITTEE FOR THE FINANCIAL
YEAR 1958-59.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That, with reference to rule 214 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect eleven Members to be Members of the House Committee for the financial year, 1958-59 ”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That, with reference to rule 214 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect eleven Members to be Members of the House Committee for the financial year, 1958-59 ”.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 10 a.m. on Thursday, the 27th March 1958 as the time within which nomination papers of candidates for election to the House Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 1 p.m. on Thursday, the 27th March 1958. I also fix 10 a.m. on Friday, the 28th March 1958 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, 11, a poll will be taken on Monday, the 31st March 1958, between the hours of 9 a.m. and 1 p.m.

(3) ELECTION TO THE COMMITTEE ON ESTIMATES FOR THE
FINANCIAL YEAR, 1958-59.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That, with reference to rule 163 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Estimates for the financial year, 1958-59 ”.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That, with reference to rule 163 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Estimates for the financial year, 1958-59 ”.

The motion was put and carried.

[25th March 1958]

MR. SPEAKER: In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Saturday, the 5th April 1958 as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3-30 p.m. on Saturday, the 5th April 1958. I also fix 10 a.m. on Monday, the 7th April 1958, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely 14, a poll will be taken on Tuesday, the 8th April 1958, between the hours of 9 a.m. and 1 p.m.

(4) ELECTION TO THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS FOR
THE FINANCIAL YEAR 1958-59.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“ That, with reference to rule 171 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Public Accounts for the financial year, 1958-59 ”.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That, with reference to rule 171 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fourteen Members to be Members of the Committee on Public Accounts for the financial year, 1958-59 ”.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 3 p.m. on Saturday, the 5th April 1958 as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3-30 p.m. on Saturday, the 5th April 1958. I also fix 10 a.m. on Monday, the 7th April 1958, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, 14, a poll will be taken on Tuesday, the 8th April 1958 between the hours of 9 a.m. and 1 p.m..

25th March 1958]

V.—BUDGET FOR THE YEAR 1958-59. VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.

DEMAND XXXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,01,900 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

I have printed a statement and circulated it to Members. I reserve my comments.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,01,900 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

I understand that the Opposition parties are agreed that Mr. Pakkirisami Pillai will move his cut motion. He will move it.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 34,01,900 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 34,01,900 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, பேரர் இங்குள்ள பாக்டரிஸ் என்ற மான்யத்தின் கீழ் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கும்போது நான் சில வாழ்த்தைகளைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்துடன் சில முக்கியமான விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கடமையும் எனக்கு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டின் சுதந்திரத்தை அடையப்பெற்று அந்த ஆ முதலாளிகளின் அனுசரணையின் கீழ் கொண்டு வந்து இப்போது இருக்கும் படியான நிலைமையில் தொழிலாளர்களுக்கு உண்டான கடமையைச் செய்ய தவறி இருக்கிறார்கள். எந்த வழியிலேயும் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றமடைந்தார்கள் என்று தைரியமாக இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஆட்சியாளர்கள் சொல்ல முடியாது. இப்பொழுதுள்ள ஆட்சியாளர்களுக்கு தொழிலாளர்களின் பேரில் ஆர்வம் இருக்கலாம், தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கலாம் அதற்காக வேண்டிய பிரசாரம் செய்யலாம். அதற்கான ஆசை வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம். ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையைப் பார்த்தால் எந்தத் தொழிலாளர்களும் முன்னேற்றமடைந்ததாகக் காணும் இந்த பத்து வருஷ காலத்தில். பல்வேறு பிரசாரத்தின் மூலமாக காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள் தவிர தொழிலாளர்களுக்கு இன்னது செய்தோம், இந்தச் சட்டத்தை இயற்றினோம் இந்தந்த புதியதான சலுகைகளை வாங்கிக் கொடுத்தோம் என்று சொல்லும்படியான அளவில் கிடையாது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மறுப்பதற்கும் தைரியம் இருக்காது. இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

உதாரணமாக இது முதலாளித்துவ அரசாங்கமாக இருக்கிறது என்று சொல்லும் அளவில் நான் சில விஷயங்களை எடுத்துக்காட்ட முடியும். இந்த ஆட்சியை ஒரு கஞ்சத்தனமான முதலாளித்துவ ஆட்சி என்று சொல்ல முடியும்.

*MR. SPEAKER : சத்தம் அதிகமாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் பேசுவது சபாநாயகருக்கு கேட்கவில்லை. ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை பேச்சை கேட்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[25th March 1958]

9-30
a.m.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : அரசாங்க அலுவலகங்களில் எல்லா டிபார்ட்மென்களிலும் சிப்பந்திகள் “பாட்ஜை” அணிந்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதாது என்று எடுத்துக்காட்டுவதை எல்லோரும் பார்த்திருக்கிறார்கள். இதை நான் புதியதாக சொல்லுவதாக யாரும் எடுக்க முடியாது. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதுமான வாழ்க்கைத்தர சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்க முடியாத நிலைமையை இப்பொழுது வெளியிலே சொல்லுவதற்கு பயப்படுகிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள். ஏதோ எலக்ஷன் காலத்திற்கு முன்னால் ரூ. 5 கொடுத்திருக்கலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, the question of allowances and emoluments of Government servants is not pertinent to the Demand under discussion. This relates to Factory and Labour employed in private enterprise.

MR. SPEAKER : I think the Hon. Minister is right. Let the hon. Member please confine his remarks to Labour.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : தொழிலாளர்கள் கொள்கையைப் பற்றி இந்த மான்யத்தில் பேசுகிறேன். அரசாங்கத் தொழிலாளர்கள் பாக்கிரி தொழிலாளர்கள் என்று வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாது.

MR. SPEAKER : I will not allow the hon. Member to speak like that. I have already ruled that the discussion should relate to Labour and not to Government employees. If the hon. Member persists in referring to Government employees, then I will have to take action.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : I bow to your ruling.

தங்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு இம்மாதிரி சம்பளம் கொடுக்கும் மனப்பான்மை ஆட்சியாளர் மத்தியில் இருக்குமானால், பல தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை அவர்கள் எங்கே கண்காணிக்க முற்படப்போகிறார்கள்? நான் மற்ற தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் வாங்கிக் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, இதர முதலாளிகள் “அரசாங்கத் தொழிலாளர்களை போய் பாருங்கள். அரசாங்கம் அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள்? அதைப்பற்றி கேட்பதற்கு உங்களுக்கு வாய் கிடையாது. இங்கு வந்து ஏமாற்ற வந்துவிட்டார்கள் என்று கேட்கும்படியான தைரியம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக கொடுக்கிறோம் என்று கார்ப்பரேஷன் அல்லது மற்ற முனிசிபல் ஊழியர்களின் ஊதியத்தைப் பற்றி அவர்கள் பேசும் அளவில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாம் இப்போது பார்க்கிறோம். மதராஸ் எலக்ட்ரிக்ஸ் தொழிலாளர்களுக்கு 8 அணு சம்பளம் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து உடலை பிழிந்து வேலை வாங்குகிறார்கள். காண்ட்ராக்ட் மூலமாகவோ ஏஜன்ஸி மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழியாகவோ செய்யப்படலாம். அவனுடைய உழைப்பைப் பெற்று அவனிடமிருந்து வேலை வாங்கி அதனால் கிடைக்கும் தொகையை யார் அனுபவிப்பது? ஏன் அவர்களை கஷ்டப்படும் நிலையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? அவர்களால் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கப்படும் தொகையை அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டாமா? இந்த சமயத்தில் இந்த தத்துவத்தை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக “ஷிபிங் ஏஜன்டுகள்” கூட இம்மாதிரி தொழிலாளர்களை சுரண்டி வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் உல்லாச வாழ்க்கையில் ஈடுபடும்படியான அளவுக்கு பணத்தை சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள்கூட 12 அணு கூலி கொடுக்க

25th March 1958]

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

கிறார்கள். தொழிலாளிகளுக்கு சாப்பாடும் போடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கூட இல்லாமல் எலக்ட்ரிஸிடி தொழிலாளர்களை சுரண்டும் மத்தியிலே அரசாங்கம் இருக்கிறது. இது எதை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்றால், கஞ்சத்தனத்தைத் தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று நான் சொல்லவேண்டும்.

இங்கிலாந்தில் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு மற்ற எந்தத் தொழிலாளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படும் அளவுக்கு மேல் தான் ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் அந்த சிப்பந்திகளின் மத்தியிலே திறமையும் நேர்மையும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதனால் அவர்கள் வேறு யாரிடமிருந்தும் எந்த உதவியும் எதிர்பார்ப்பது கிடையாது. அந்த மாதிரி நிலையிலே நம்முடைய சிப்பந்திகளை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டால் வேறு யாரும் அவர்களைப்பற்றி சின்ன வார்த்தைகள் சொல்லமுடியாது. அவ்வாறு செய்தால் அவர்கள் நேர்மையாகவும் திறமையாகவும் நடந்துகொள்ளுவார்கள். அம்மாதிரி நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு இன்னும் எத்தனை காலம் ஆகும்? அன்றைக்கு ஒரு நாள் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது, ஜெர்மனியில் ஒரு தொழிலாளி வேலை செய்தால் அவனுக்கு மேற்பார்வையாளர் கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் செய்யும்படியான வேலை வெகு நுணுக்கமாகவும், திறமையாகவும், செம்மையாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச்சொன்னார்கள். அது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான சம்பளம் எவ்வளவு? அவர்கள் மேற்பார்வையாளர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான சம்பளம் எவ்வளவு? இரண்டு பேர்களுக்கும் சம்பள விகிதாசார வித்தியாசம் எவ்வளவு? அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு மேலே இருக்கும்படியான நிலையிலே அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யும்படியான அளவுக்கு தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். அந்த நிலையில் அவர்கள் இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் மனதில் உண்மையாகவே தேச பக்தி ஏற்படுகிறது. அந்த தேச பக்தி உண்டாகவேண்டும், நாட்டு மக்களுக்கு சேவை செய்யும் பக்தி உண்டாகவேண்டுமென்று சொன்னால், தொழிலாளர்களை பட்டினி போட்டால் அந்த பக்தியை யாரும் அவர்களிடையே எதிர்பார்க்க முடியாது. இந்த மாதிரி சம்பளவிகிதத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்தக் காலத்திலே நாம் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கும்பொழுது நம்முடைய ஊழியர்களிடமிருந்து இம்மாதிரியான பக்தியை எதிர்பார்ப்பது மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அம்மாதிரியான நிலைமையை தொழிலாளர்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்கு, உடனடியாக சம்பள விகிதாசார வித்தியாசத்தை குறுக்கி கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது கீழே இருக்கும்படியான தொழிலாளி ரூ. 20, 22 வாங்குகிறான். மேலே இருக்கும்படியான அதிகாரி ரூ. 5,000 வாங்குகிறார். இந்த சம்பள விகித வித்தியாசத்தை முதலில் குறைக்க வேண்டும். ஒன்றுக்கு பத்து மடங்கு தான் வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும். ஒரு தொழிலாளிக்கு தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு காப்பற்றுவதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் வாழ்க்கைப் புள்ளியின் அளவுக்கு குறைந்த பட்சம் ரூ. 150 வேண்டும் என்று பொருளாதாரத் துறையில் வேலை செய்யும்படியான மேதைகள் கணக்குப்போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் உய்தர அதிகாரிக்கு ரூ. 1,600-க்கு மேல் சம்பளம் இருக்கக்கூடாது. அந்த நிலைமைக்கு கொண்டுவரவில்லை என்று சொன்னால் முதலாளிகளின் அனுசரணையின் கீழே அவர்கள் ஏஜன்டுகளாகத்தான் ஆட்சியாளர்கள் ஆட்சி புரிகிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் மனப்பான்மை, ரோஷ் லிஸ்த் தன்மை கொண்டவரும்கூடமான நிலையில் அவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சம்பள விகிதாசார வித்தியாசத்தை குறைப்பது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக இதர தொழிலாளர்கள் தாங்களே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இதற்காக பாடுபடுவதற்கு அரசாங்கத்தார் அனுமதி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எல்லா வழிகளிலும் தடையாக இருந்து அவர்களுக்கு குந்தக்மான் வழியிலே எதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்வதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் முயற்சி எடுத்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

[25th March 1958]

9-40
a.m.

முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகத்தான் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஏழைத் தொழிலாளர்களை அதிகாரிகள் கவனிப்பதில்லை. “ஏழையைக் கண்டால் மோழையும் பாயும்” என்பது போல அதிகாரிகளும் தொழிலாளர்களின்மீது தான் பாய்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு சாதகமான முறையிலும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகமான முறையிலும்தான் அரசாங்க அதிகாரிகள் நடந்துகொள்கிறார்கள். அந்த அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவரவர்களாக கஷ்டப்பட்டு முயற்சித்து தங்களுக்கு நிவாரணம் தேடிக்கொள்ள முயன்றால் அப்போது கோர்ட்டுகளும் அவர்களுக்கு எதிராக தீர்ப்பளிக்கின்றன. முதலாளித்துவ அடிப்படையில் உள்ள சமுதாயத்தில் எல்லாம் தொழிலாளிகளுக்கு பாதகமாகவும் சீர்கேடாகவும் இருக்கின்றன. பத்திரிகை நிருபர்கள் அவர்களுடைய சொந்த முயற்சி செய்து கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஒரு தீர்ப்புப் பெற்றார்கள். அந்தத் தீர்ப்பின் பேரில் அப்பீல் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு அந்தத் தீர்ப்பு நிராகரிப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல், தங்களுக்கு சாதகமான தீர்ப்பை பெறுவதற்கு பத்திரிகை நிருபர்கள் மேலும் முயற்சி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணம் தேடிக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யும்போது அரசாங்கத்தார் அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் ஒத்தாசை அளிப்பதில்லை. அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தானாகவே முன்வருவதில்லை. “அவர்கள் நம்மை அணுகும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம்” என்ற மனோபாவத்தில் தான் அரசாங்கத்தார் இருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கத்தார் அவசர அவசரமாக ஆத்திரத்தடன் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அவ்வாறு அவசர உணர்ச்சியுடன் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த அரசாங்கத்தார் ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் தயங்குகிறார்கள். பீடித்தொழிலாளர்களுக்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கும் தயங்குகிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது அரசாங்கத்தார் காட்டிய அவசர உணர்ச்சியை, தொழிலாளர்களுக்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதில் ஏன் காட்டக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பி.வி.என். அட்வைஸரி கமிட்டி கூட்டத்தில் அதற்கு அவசியமான பிரேரேபீண நீங்களே கொண்டுவந்திருக்கலாமே.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஒரு நாட்டின் பொதுவான முன்னேற்றம் அந்நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்து தான் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் முன்னேறினால்தான் சமுதாயம் முன்னேறும். தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பார்த்து தான் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை மதிப்பிடப்படும். தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக இந்த அரசாங்கத்தார் இதுவரையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இனிமேலாவது அதற்கு அரசாங்கத்தார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கோரி, இந்த மான்யத்தினப்பேரில் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபீணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். என் அன்பிற்குரிய கனம் மந்திரி ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் கவுன்சிலுக்கு திரும்பவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது குறித்து என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள், தாம் பதிலளிப்பதற்கு எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எனக்கு முக்கால் மணி நேரம் போதும்.

MR. SPEAKER : 1½ மணிக்கோ அதற்கு முன்னதாகவோ நான் வோட்டு எடுக்க வேண்டும். கனம் அமைச்சர் பதிலளிப்பதற்கு முக்கால் மணி நேரம் போதும் என்று சொல்கிறார். எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரமும், ஸ்ரீ சின்னதுரையும் ஒவ்வொருவரும் 15 நிமிஷங்கள் பேசப்போகிறார்கள். பாக்கியுள்ள நேரத்தில் மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசலாம்.

25th March 1958]

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சரின் மான்யத் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்தாண்டு காலமாக இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்றும், தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் எந்த உதவியும் அளிக்கவில்லை என்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பகிர்சாமி பிள்ளை பேசியதைப் பார்த்து நான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டேன். தொழிலாளர்களுக்கு குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால், தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கத்தார் எந்த உதவியும் செய்யவில்லை என்று சொல்லி அரசாங்கம் செய்துள்ள உதவிகளை அவர் அடியோடு மறுப்பதைப் பார்த்து நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், நாடு சுதந்திரமடைந்த பிறகு அவர்கள் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு எத்தனையோ துறைகளில் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்காருடைய முயற்சியாலும் தனிப்பட்ட அமைச்சர்களின் முயற்சியாலும் அவர்களுக்கு எத்தனையோ சலுகைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அவைகளை நாம் மறுப்பது சரியல்ல. தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சனையாக இருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தாலோ அவர்களுக்குக் கஷ்டங்களுக்கு மேல் கஷ்டங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய பிரச்சனை ஒன்றைத் தீர்த்தால் அதற்கு பிறகு அவர்களை பாதிக்கும் இன்னொரு பிரச்சனை எழுகிறது. இதற்குக் காரணஸ்தர்களாக இருப்பவர்கள் முதலாளிகள். எந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு தொழிலாளிகளை ஏமாற்றுவதை அவர்கள் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்களின் தொல்லைகள் தீர்க்கப்படாமல் நீடித்துக்கொண்டே வருகின்றன. இதற்காக சர்க்காரைக் குறைச்சொல்ல முடியாது. தொழில் துறையில், ஒரு தொழிலுக்கு பல தொழில் சங்கங்கள் இருப்பதை அனுமதிப்பதை முதலாளிகள் தங்கள் சொந்த நலன்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் தொழிலாளர்கள் சங்கங்களுக்குப் போட்டியாக தங்கள் சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். போட்டிச் சங்கங்களால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால், இந்தப் பிரச்சனையை கனம் அமைச்சர் தீர் ஆலோசித்து, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று விதிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் தான் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் ஓரளவு உயரும். தொழிலாளர்களின் தலைவர்களுடைய வேறு தொழிலாளர்களையும் இழுத்துப்போட்டு போட்டிச் சங்கங்களை முதலாளிகள் அமைத்துவிடுவதால், தொழில் துறையில் பல சண்டைச் சீரடிவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் ஒரு தொழிலுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சங்கம் இருக்கக்கூடாது என்று விதிக்கும் மசோதாவை இந்த சபைக்கு சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னால்தொழில் அமைச்சராகிய கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம்சுட அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது பற்றி சில இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தொழிலாளர்களின் தலைவராக இருந்துவந்திருக்கும் கனம் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகளை மிகவும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார். அவர் அந்தச் சட்டத்தை சீக்கிரம் கொண்டுவந்தால் தொழிலாளர்களின் பல பிரச்சனைகள் எளிதில் தீர்த்து விடும். அப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்தால் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளின் சூழ்ச்சியிலிருந்து விடுபடுவார்கள். “Government attach the greatest importance to the prompt and willing implementation of settlements and awards” என்று “Labour in Madras State” என்ற பிரசுரத்தில் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஏற்படும் ஒப்பந்தத்தின்படியோ, தொழில் கோர்ட்டுகள் கொடுக்கும் தீர்ப்புகளின் படியோ முதலாளிகள் நடக்கவில்லையென்றால், அந்த முதலாளிகளின் பேரில் மேல்நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டம் இடம்தரவில்லை என்று நீனைக் கிறேன். ஆகவே, ஒப்பந்தத்தையோ தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பையோ மீறும் முதலாளிகளிடமிருந்து ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியாயமான சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு, தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ஒப்பந்தத்தைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நீலகிரி தோட்டத் தொழிலாளர்

[Sri J. Matha Gowder] [25th March 1958]

கள் சம்மந்தமாக, லேபர் கமிஷனர் முன்னிலையில் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. “irrespective of profit or loss” அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகள் போனஸ் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்திற்கு முதலாளிகள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அந்த ஒப்பந்தம் நடந்த இடத்திற்கு நானும் சென்றிருந்தேன். அந்தத் தீர்மானத்திற்கு எல்லா முதலாளிகளும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு சில முதலாளிகள் ஒப்பந்தப்படி நடக்கவில்லை. காரணம் கேட்டால் நஷ்டமடைவதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு லாபம் வந்தாலும் நஷ்டம் வந்தாலும் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்பது ஒப்பந்தம். அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் இப்போது எவ்வாறு போனஸ் கொடுக்க மறுக்கலாம். அவர்கள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுவரை அவர்கள் பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. இதை கனம் அமைச்சரிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்தும் போட்ட பிறகும் ஒரு முதலாளி போனஸ் கொடுக்காமல் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி வருகிறார். கனம் அமைச்சர் இந்தப் பிரச்சினையை கவனிக்கவேண்டும். ஏதாவது ஒரு செட்டில்மென்ட் ஏற்பட்ட பிறகு ஒரு முதலாளி கன்சிலியேஷன் தீர்ப்புப்படி நடக்கவில்லையென்றால், நிச்சயமாக அவர்களுடைய சங்கத்தலைவர்கள் கையெழுத்து போட்டுவிட்டால் சங்கத்திலே உள்ள தொழிலாளிகளையும் தோட்ட முதலாளிகளையும் கட்டுப்படுத்தும் என்று காரணத்தால், அந்த முதலாளிபேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

9 50
p.m.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திய தற்குக் காரணம் சென்ற ஆண்டிலே 173 தொழிற்சங்கங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1957-58-க்கான அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருப்பதாவது :

“The number of registered trade unions in the State at the beginning of 1957 was 651. During the year, 173 new unions were registered. A total of 775 trade unions were functioning at the end of the year.”

அதாவது, சென்ற ஆண்டின் ஆரம்பத்திலே 651 தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 173 புதிய தொழிற் சங்கங்கள் இந்த ராஜ்யத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 173 சங்கங்கள் ஒரு ஆண்டிலே எப்படி ஏற்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. அவ்வளவு தனித்தனியே இருக்கிறதா? தனித்தொழில்கள் இருக்கின்றனவா என்ற விவரம் இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், ஒரு தொழிலுக்குப் பல சங்கங்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தால் ஒரு ஆண்டில் 173 சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்படி ஏற்படுவதற்கு நாம் விட்டுக்கொண்டே போனால், இந்த நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான சங்கங்கள் ஏற்படுவதற்குத் தடை இல்லை. அரசியல் கட்சிகள் ஆனாலும்சரி, வேறு துறைகளில் இருப்பவர்களும் சரி, முதலாளிகளின் கையாட்களானாலும்சரி, தொழிற் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு போவார்கள். ஆகையால் இதை அதிகமாக வளர விடக்கூடா தென்பதற்காக ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கத்திற்கு மேல் வைக்கக்கூடா தென்று ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் தோட்டத் தொழில் முக்கியமானது. நீலகிரியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலுக்கும், கீழே, ப்ளெயின் களில் உள்ள தொழிலுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நீலகிரியில் தோட்ட தொழிலாளர்கள் படும் கஷ்டம் வேதனைக்குரியது. நாடு சதந்திரம் அடைந்த பிறகு அவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவர்கள் இன்றைக்கு ஓரளவு நல்ல வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். பழைய நிலைமையிலே அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாக தோட்ட தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். அவர்கள் செய்யும் தொழில் கடுமையானது மட்டுமல்ல, கஷ்டமானதும்கூட. அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன என்ன சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக ஆராய்ந்து, அதற்கென ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்த

25th March 1958] [Sri J. Matha Gowder]

படுத்தி, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இன்னும் அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டவேண்டும். முதலாளிகள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தயவு தாட்சண்யம் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் வைக்கக்கூடா தென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நானும் தொழில் வைத்திருக்கிறேன் என்றாலும்கூட முதலாளி தொழிலாளிகளை எமாற்றுவது எப்படி என்பதை நன்கு புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரியில் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களில் 100-க்கு 99 பேர் படிப்பு இல்லாத பாமர மக்கள். அவர்களை சுலபமாக எமாற்றிவிடலாம். அவர்களை எமாளும்படி விட்டுவிடக்கூடாதென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தோட்டத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது :

“A sum of Rs. 36.46 lakhs has been allotted to this State for the Plan period. No loan was sanctioned during the year 1956-57. For the year 1957-58, a sum of Rs. 83,500 has been provided in the Budget, and is expected to be fully utilised.”

83,500 ரூபாய் 1957-58-ம் ஆண்டிலே தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பேர்ப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது முதலாளிகள் அந்தத் தொகையை வாங்கி தொழிலாளிகளுக்கு உதவ முன்வரவில்லை என்று தான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொழிலாளிகள் வீடு கட்டிக்கொள்ளுவதற்கு முதலாளிகள் பணம் இல்லை என்றும் சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, முதலாளிகள் அதை வாங்கத் தயாராயில்லை. அப்படிச் சொல்லும்போது, தொழிலாளிகளை முதலாளிகள் இதுவிஷயத்தில் முன்னேற்றுவதற்கு இஷ்டப்படுத காரணத்தால், சர்க்கார் பணம் கொடுப்பதாகச் சொன்னாலும்கூட அதை வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதற்கு ஒரு சட்டம் போட்டோ, உத்தரவு போட்டோ சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன்களை வாங்கி தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும்படி முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், அப்படி முதலாளிகள் முன்வரவில்லையென்றால், குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குள் வீடு கட்டிக்கொடுக்கவில்லையென்றால் முதலாளிகள் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று முறையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அல்லது சர்க்குலர் பிரபிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் அவர்களை பயமுறுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறேன் என்றால், சர்க்கார் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்லும்போது, முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கும்போது, தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது முதலாளிகள் அதை வாங்க மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலை வளரவிடக் கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேல்த் தோட்டத்தொழிலில் மேஸ்திரிகள் என்ற ஒரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கங்கானிகள் என்று குறிப்பிட்டு, கங்காணி முறையை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. கங்கானிகளை ஒழிக்கவேண்டுமா, ஒழிக்கக்கூடாதா என்பதைப்பற்றி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் யோசனை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கங்காணி என்றாலும், அவர்களும் தொழிலாளர்கள் தான். அவர்களுக்குப் பதிலாக சூப் வைசர் என்று போடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சூப்வைசர்களாக நியமிப்பதாயிருந்தால் எப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பது? யார் நியமிப்பது? சர்க்கார் நியமிப்பதா? தொழிற்சங்கங்கள் நியமிப்பதா? அல்லது முதலாளிகளே நியமிப்பதா என்ற முறையில் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. முதலாளிகள் நியமிப்பதென்றால் சூப்வைசர்களுக்கு என்ன யோக்கியதாம்சங்களை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்? என்ற எந்த விதமான விவரமும் தெரியவில்லை. சூப்வைசர்களை முதலாளிகள் நியமிப்பதாயிருந்தால் பழைய மேஸ்திரிகளையே சூப்வைசர்களாகப் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், பழைய மேஸ்திரிகளுக்குப் போதிய படிப்பு இல்லையென்றும், சக்தி இல்லையென்றும் சொல்லி அவர்களை

[Sri J. Matha Gowder] [25th March 1958]

முதலாளிகள் ஒழித்துக் கட்டிவிடுவார்கள். ஆகையால், இன்று மேஸ்திரிகளாக வேலை செய்பவர்களையெல்லாம் நிரந்தரமான முறையில் சூபர்வைசர்களாக்கி உத்தரவு போடவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவில் உள்ள லேபர் ஆபீசர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அவர்கள் மலைப் பிரதேசத்தில் வசியப்பவர்கள். கன்சிலியேஷனுக்கு அவர்கள் பல இடங்களுக்குப் போகும்போது மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குத் தயவு செய்து சர்க்கார் ஒரு ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

9-56
a.m.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்களை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த தொழிலாளர்கள் விஷயம் என்றாலே கடந்த காலத்திலே அது பலவிதமான பலாத்காரச் சம்பவங்கள் நிறைந்த ஒரு சரித்திரம் என்றே கூறுவார்கள். அந்த நிலை எல்லாம் இப்பொழுது மாறி ஒரு அமைதியான நிலைமையிலே தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடத்துகிறபோதுகூட அவர்கள் உரிமையோடு தங்களுடைய வாதங்களை எடுத்துக்கூறி, தொழில் கோர்ட்டிலே நல்ல பல தீர்ப்புக்களை காண்கிற காலம் இது. என்ன நிலைமை இருந்தபோதிலுங்கூட பலாத்கார நிலைமை அல்லாமல் தங்களுடைய கோரிக்கையைச் சிறந்த முறையில் எடுத்து விவாதிக்கும் தன்மையை நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் விரும்புகிறது. கடந்த காலத்தில் மதுரைமா நகரில் பல ரத்த வெள்ளங்கள் ஓடியதைக் கண்ணால் பார்த்தோம். தொழிலாளர்கள் கடந்த காலத்திலே ஏதாவது உரிமை வேண்டுமென்று கூறுகிறபோது அந்தத் தொழிற் சங்கங்கள் அந்தந்த தொழிற்சாலையிலே பெரும் போராட்டங்களை நிகழ்த்தித்தான் ஏதாவது சிலபல நன்மைகளைப் பெற முடிந்தது. அதன்போன்று நெடுங்காலம் இதை ஒரு சாக்காக வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சங்க இயக்கத்தை தனக்கு உரிமைக்காக வைத்துக்கொண்டு கம்யூனிஸ்டுகள் கடந்த காலத்திலே இந்தத் தேசத்திலே பல பெரிய கிளர்ச்சிகளைச் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை பெறுவது என்பது மட்டும் அவர்களுடைய நோக்கம் அல்ல. அதன் மறைவிலே அவர்கள் அரசியல் ஆதிக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகப் பல பெரிய போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே கடந்த காலத்தில் ஒரு சமயத்தில் பார்க்கும்போது தொழிலாளர்களுக்கு இந்த நாட்டின் மீது பற்று இருக்கிறதா இல்லையா என்று சந்தேகிக்கும் அளவுக்கு அந்தத் தொழிற்சங்கங்களைக் கொண்டு அவர்கள் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அது எல்லாம் இப்பொழுது மறைந்து இப்பொழுது நல்ல ஒரு சமூகமான நிலைமையிலே தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகளை நல்ல முறையிலே எடுத்துக்கூறும் அளவுக்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த நிலைமையிலே இந்திய தேசிய தொழிற்சங்கக் காங்கிரஸ் இந்த அரசியலில் பிரவேசித்ததற்குப் பிறகு இதன்போன்ற நல்லதோர் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

குறிப்பாக மதுரையின் தலைநகரில் நடந்த பெரும் போராட்டங்கள் தெரியும். கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்காகவும் முத்துமலையில்க் தேவர் அவர்கள் தலைமை தாங்கி பல போராட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறார். இன்னும் பல கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர்கள் திரு. ஜிவானந்தம், திரு. ராமமூர்த்தி போன்றவர்கள் எல்லாம் தலைமை வகித்து பல போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மதுரைமா நகரில் பல காட்சிகளும், திடீரென்று பல இடங்களில் பலாத்காரங்களும் நிகழும். அதை அடக்குவதற்காக என்றே அங்கே போலீசார் தயாராக இருக்க வேண்டிய காலம் எல்லாம் இருந்து மதுரைமாநகரத்தில் யோக்கிமான அரசியலுக்கு இடம் இருக்கிறதா என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருந்து அங்கே ஒரு பலாத்கார வெறி தாண்டவும் ஆடிக்கொண்

25th March 1958] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

டிருந்தது. அந்தப் பக்கத்தில் இன்று மதுரைமாநகரத்திலே பார்த்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் நல்லதோர் அரசியல் பூத்துக் குலுங்குகிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் தொடர்ந்த சட்டங்களும் அந்த அமைப்பிலே உள்ள சர்க்காரும் தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. கடந்த காலத்தில் இருந்து அரசாங்கம் வேறு பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்ய காலத்தில் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை வேண்டுமென்றே நசுக்கப்பட்டது. அந்தச் சமயத்திலும் நமது காங்கிரஸ் கட்சி தொழிலாளர்களுடைய பக்கத்தில் இருந்து பெரும் ஆதரவு தந்திருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? இன்று காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது. தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்கள் பல நடைபெறுகின்றன. சில இடங்களில் முதலாளிகளே போராட்டங்களை உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பழனியில் மதுரை மாவட்ட திராவிடக் கழக உபதலைவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் தண்டபாணி என்பவர் வைத்தியசாலைத் தொழில் நடத்துகிறார். அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் ஊதியம் வேண்டும், தங்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு பதும் பதினைந்து பேர்களை வேலையைவிட்டே நீக்கி விட்டார். உபாத்தியாயராக இருந்து, வைத்தியராக மாறி இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு அதிபராக மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அவர் “தனக்கு அந்தத் தொழிலினால் வருமானம் கிடைப்பது, வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்பதாக பொய்யாக நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டி தொழிலாளர்களுடைய உரிமை தவறானது என்பதாக நிரூபிக்கிறார். இந்த நஷ்டக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி சம்பள உயர்வுத் தீர்ப்பு அளிக்க முடியும். இந்த நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்குள்ளே ரகசியம் இருக்கிறது. அவருடைய மருந்து எல்லாம் மலையா நாட்டில் தான் அதிக விற்பனை ஆகிறது. இவருடைய தண்டபாணி என்ற பெயரையும் பார்த்து, பழனியில் இருந்து வருகிற மருந்து என்றும் எண்ணி, மண்டை மருந்தோ மலையா நாட்டுத் தமிழர்கள் தெய்வத்தினிடம் கொண்ட பக்தியின் காரணமாக வாங்கி வருகிறார்கள். பழனியில் இருந்து வருகிற மருந்து, நிச்சயம் நன்மை பயக்கும் என்று நம்பி வாங்குகிறார்கள். இதிலிருந்து ஏராளமான பணம் அவருக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவருடைய மருந்து மேலே நாடுகளுக்கு கல்கத்தா மூலமாகச் செல்கிறது. அங்குள்ள தபாலாபீசில் கணக்கு விவரம் இது பற்றி இருக்கும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இங்கு பேசக்கூடிய 10 00 நேரத்தில் தனிப்பட்ட நபர்கள் யாரையும் பற்றி குறிப்பிடக்கூடாது என்று தாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்கு கனம் அங்கத்தினர் தற்போது பேசுவது பொருந்துமா? இதுவரையில் தாங்கள் வழங்கியிருக்கிற நீதிக்குப் பொருந்துமா என்று கேட்கிறேன்?

MR. SPEAKER : மான்ய விவாதத்தில் தனிப்பட்ட நபர்களுடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைவிட்டு விட்டுப் பொதுவாகச் சொல்லலாம்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்லி விட்டேன். பெயரை விட்டு விட்டு பொதுவாகச் சொல்கிறேன். அந்த முதலாளியினுடைய கணக்கை கல்கத்தா தபாலாபீஸ் மூலமாக ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இங்கே அவர் கொடுத்திருக்கிற கணக்கு முழுவதும் பொய்யான கணக்கு என்று தெரிந்து கொள்ளமுடியும். அது இல்லாத காரணத்தினால் தொழிலாளிகள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. போராட்டத்தை நிறுத்தி விட்டார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் படுகிற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதை நான் கட்சி மனோபாவத்தோடு சொல்லவில்லை.

இதே போன்று நாட்டில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன. முதலாளிகள் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை உயர்த்தப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களை வைத்துக்

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj] [25th March 1958]

கொண்டு தாங்கள் பணக்காரர்களாகப் பார்க்கிறார்களே தவிர உண்மையில் தொழிலாளர்களுடைய அடிப்படையான உரிமைகள் கூடப் பலவிடங்களில் வழங்கப்படுவதில்லை. கடந்த காலத்தில் பல தொழிலாளர்கள் வெளி நாட்டுத் தீவுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். பாரதியார் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், கரும்புத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் பாடியிருக்கிற பாடல்களைப் பார்த்தால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் எத்தனை கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாயிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். ஆனால் வருங்காலத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் பாரதியார் தொழிலாளர்களின் உரிமைக் குரலை எழுப்பி பதை வகுத்திருக்கிறார். அந்தப் பாதையில் தான் இன்றைக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த முயற்சியின் பயனாக பல சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. நல்ல தீர்ப்புகள் பல வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பொதுவாக நியாயமான தீர்ப்பு வழங்குவதில் அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால் பல போராட்டங்கள் சிதைந்து போகின்றன. அப்படியில்லாமல் துரிதமாகத் தீர்ப்புக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். வால்பாறை போன்ற இடங்களில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் படுகிற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. தரையில் இருந்து தினமும் மலைக்குச் சென்று, அட்டைக் கடினை எல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு, கால் வீங்க, வயிறு வீங்க அவர்கள் மாலைக்கு வீடு வருவதும் மிகவும் பரிதாபகரமானதாகும். அவர்களுக்குப் போதுமான சுகாதார வசதியும் கிடையாது. அந்த ஏழைகளுக்கு நல்ல சுகாதார வசதி, வைத்திய வசதி, வீட்டு வசதி முதலியன எல்லாம் வழங்குவதற்குத் தக்க ஏற்பாட்டை இந்தச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI M. P. SARATHI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சுதந்திரம் வந்து பத்து ஆண்டு களுக்கு மேலாகின்றன. இந்தப் பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு முந்தி தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்ததோ அதேமாதிரியாகத் தான் இன்றைக்கும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்கலாம். தொழிலாளர்களுக்கு யாதொரு விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக வடாற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக ஏறக்குறைய 6 மாதங்களுக்கு முன்பே அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குக் கொடுத்தார்கள். இதுவரைக்கும் கொண்டு வரவில்லை. பல இடங்களில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகப் பல மகாநாடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. சர்க்கார் கொண்டு வருவார்கள் என்றே இன்றளவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த வருஷமோ, இதற்கு அடுத்த வருஷமோ கூட அந்தச் சட்டம் வரும் என்று தேன்றவில்லை. பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாகப் பாதுகாப்பு அளிக்க சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதாக மாதா கௌடர் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் அது சம்பந்தமாக இந்தச் சர்க்காருக்கு ஒன்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் இருக்க வேண்டியதுதான் நியாயம். ஆனால் அந்த ஒரு சங்கத்தினுடைய காரியதரிசி, தலைவர் போன்றவர்கள் எல்லாம் அந்தத் தொழிற் ஸ்தாபனத்தில் ஊழியர்களாகவே இருக்க வேண்டும். அதை விட்டு, தங்கள் தங்கள் கட்சியினுடைய ஆதிக்கத்தை அந்தத் தொழிலாளர்களினால் பெற முடியும் என்றே மனோபர்வம் வளர்வதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு தொழிற்சங்கங்களினையே போட்டா போட்டி மனப்பான்மை வளருகிறது. இதனால் தொழிலாளர்

25th March 1958]

[Sri M. P. Sarathi]

களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலாளர்களையே நிர்வாகிகளாகக் கொண்ட தொழில் சங்கங்களைத்தான் ரிஜிஸ்டர் செய்வது என்று சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் கட்சி ஆதிக்கியம் வேறன்றவிடக்கூடாது.

அதோடு பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல, அச்சுத் தொழிலாளர்கள், மோட்டார் தொழிலாளர்கள் என்பதாகப் பல பல தொழில்களில் இன்றையதினம் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய உரிமையும் நசுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பொதுவாக எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களாக இருந்தாலும் கூட, எல்லாத் தொழிலாளர்களுடைய நலனையும் பாதுகாக்கும் வகையில் ஒரு பொதுவான சட்டத்தைச் சர்க்கார் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டு கொள்கிறேன். தினக் கூலி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தனித்தனியாக ஒவ்வொரு தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு என்று சட்டம் கொண்டு வராமல் பொதுவாகச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அச்சுத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் சிறிது நேரம் கழித்து வந்தாலும் உடனே விட்டுக்குப் போகச் சொல்லி விரகிறார்கள். மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் படுகிற கஷ்டம் நமக்குத் தெரியும். மின்சார ஆலோசனை போர்டில் மின்சாரத் தொழிலாளர்களைப் போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இத்தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நிலையும் என்று சர்க்கார் நினைத்தார்களோ என்னவோ? அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக எல்லாத் தொழிலாளர்களும் நன்மை அடையக்கூடிய வகையில் பொதுவான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுதான் தோதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையிலேயே தொழிலாளர்களுடைய நிலை போய்க்கொண்டிருந்தால் நாட்டின் வருங்காலம் சீரழிந்து விடும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அப்படிச் சீரழிந்து போகாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மாலிய கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதல் முதலாக தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கையாண்டு இருக்கக்கூடிய கொள்கையை அவர் மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய அறிக்கையில். அதை வரவேற்கிறேன்.

ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் அவனுக்குள்ள விவிங் வேஜஸ் கிடைக்க வேண்டும். மேலும் பல வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். தகராறுகள் ஏற்பட்டால் கோர்ட்டுமூலமாக மட்டுமே தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்றநிலைமை மாறி அதற்காக சமரசம் பேசியும் கூட தீர்க்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் வகுத்திருக்கிறோம் என்றெல்லாம் கொள்கையை அழகாக எடுத்துச் சொல்லி இதிலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை ராஜ்ய சர்க்கார் கையாண்டு வருகிறது இல்லையா என்பதை பரிசீலனை செய்து அதன் பேரில் இந்த பத்து ஆண்டு காலமாக இந்த அரசாங்கம் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டதில் இருந்து இந்தக் கொள்கை எழுத்தளவில்லாதான் இருக்கிறது, நடை முறையில் வரவில்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி அப்படிச் சொல்வதற்கு குறிப்பிட்ட காரணங்களை எடுத்துக் காட்டி எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேசிய, வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்த அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அது மிகவும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக ஒரேயடியாக இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் பிரச்சனையில் எந்த வித அக்கரையும் காட்டவில்லை என்று ஒரேயடியாக அடித்துப் பேசுவது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். அது இந்தச் சபையின் கௌரவத்திற்கு பொறுத்தமாகாது என்றும் நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு பேசியதெல்லாம் ஏதோ தாங்கள் கொடுத்த ஒரு சில பிரச்சனைகள், அல்லது கோரிக்கைகள் முற்றிலும்

10-10
a.m.

[Sri S. Lazar]

[25th March 1958]

வரவேற்கப்படவில்லை என்ற ஒரு காரணத்தினால் என்னவோ அவர்கள் இந்த இடத்தில் தங்கள் மனக் குழல்களை வேறு வகையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள் ஆனால் பொதுப்படையாக பேசும்போது இந்த பத்து ஆண்டு காலத்தில் எத்தனை எத்தனையோ சட்டங்கள், எத்தனை எத்தனையோ காரியங்களை அரசாங்கம் செய்து வந்திருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து பார்ப்பார்களேயானால், அதைப் பற்றி விவரமாக பேசவேண்டுமென்று சொன்னால் காலம் கண்டிப்பாக இடம் தராது. ஆனால் அதைப் பற்றிய பட்டியல் வேண்டுமென்று சொன்னால் நிறைய இருக்கிறது என்று மட்டும் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். அப்படியிருக்கும்போது எதுவுமே அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று, அதிலும் குறிப்பாகப் பக்கிரி சாமி பிள்ளை போன்றவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களே ஏமாற்றம் அடைய முடியாத ஒரு நிலையில் மீண்டும் மீண்டும் இந்த சபைக்கு தேர்ந்தெடுத்து வரக்கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் கேட்கக்கூடிய கோரிக்கைகளை சர்க்கார் ஏற்று நடை முறையில் காண்பித்திருக்கிறார்கள் என்று பொருள்படும் ஒழிய அவர்களுடைய வாதம் இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய முறைக்கு புறம்பாக இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், இன்னும் அதிகம் அதிகமாக சலுகைகள், அதிகம் அதிகமான தேவைகள் இன்னும் தொழிலாளர்களிடம் இருக்கிறது, அவைகளைப் போகக் வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்துச் சொன்னால் அது நியாயமாக இருக்கும். அப்படிப் பார்க்கும்போது இன்று அரசாங்கம் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட், குறைந்த பட்ச சம்பளம் இருக்கவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பல தொழில்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் பல தொழில்களுக்கு இந்த குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக, நிலத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு, நியாயவாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்று நாம் எப்பொழுது திட்டமிடோமோ, எப்படி அவர்களை அனாவசியமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாதென்று இந்தச் சபையில் சட்டம் கொண்டு வந்தோமோ அதே முறையில் இந்த விவசாயிகளின்கீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், அன்றாடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் நியாயமான சம்பள விகிதம் நிர்ணயித்தால் இன்று நாட்டில் இருக்கிற குழறல் அநேகமாக அடங்கி விடும், அதோடு நல்ல முறையில் விவசாயத் துறையிலும் முன்னேற்றம் காண முடியும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, இன்சூரன்ஸ் பெனிபிட்ஸ், அவை பல சிப்பந்திகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்ற முறையில் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் அது விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு அது விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அங்கெல்லாம் இதை விஸ்தரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடியிருப்பிற்கு வீடுகள் கட்ட சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கிறது. ஆனால், பாலம்மியா சிமெண்டு, மதுக்கரை சிமின்ட் தொழிற்சாலைகளில், அவர்கள் ஏராளமாக லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் கண்கூடாக கண்டும் கூட, அவர்கள் அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு கண்டிப்பாக வீட்டு வசதி அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை அவர்களிடம் கொடுத்து கண்டிப்பாக அத்தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நம் அரசாங்கம் அவர்களிடம் கூறவேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : (Sri M. D. Ramasami) அடுத்தபடியாக, கரிய கௌண்டர்.

SRI S. LAZAR : I have been speaking only for five minutes. May I know how much time has been allotted to me, Sir?

MR. CHAIRMAN (Sri M. D. Ramasami) : Ten minutes have been allotted to you.

25th March 1958]

SRI S. LAZAR : I have been speaking only for five minutes.

அடுத்தபடியாக, இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட். அதன் கீழ் பல சட்ட திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கார் அதன் மேல் நல்ல அக்கரை எடுத்து பல கன்விலியேஷன் போர்டுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கன்விலியேஷனும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த கன்விலியேஷன் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. அப்படி காலதாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள், அவர்கள் கேட்கக்கூடிய முக்கியமான கோரிக்கைகள் எல்லாம் காலம் கடந்து தான் கிடைக்கின்றன. அதில் நல்லதொரு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. கன்விலியேஷன் போர்டுகள், விரைவிலே அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, மைன்ஸ் டிஸ்ப்யூட்ஸ், நம் ராஜ்யத்தில் பல சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைய நிலையில் சுரங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இருக்கின்றன. இந்த சுரங்கங்கள் எல்லாம் நம் அரசாங்க கன்விலியேஷன் ஆபீஸரிடம், லேபர் ஆபீஸரிடம் அளிக்கப்படவேண்டும். அவர், இவைகளை எடுத்த நடத்த வேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார்கள். அந்த முறையில் நல்காரியங்கள் எல்லாம் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்று வந்தன. ஆனால், இந்த ஆண்டு ஏனோ அந்த ஒரு உத்தரவை மீண்டும் அளிக்க மறந்து விட்டார்களோ அல்லது மறுத்து விட்டார்களோ தெரியவில்லை. ஆகவே, மைனிங் டிஸ்ப்யூட்ஸ் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் ரீஜனல் கமிஷனரிடம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் கால தாமதமாகிறது. மைனிங் நம் அரசாங்கத்திடம் இருந்தால் நல்லது அங்கு தகராறுகள் ஏற்படுமானால் அங்கு நிலைமை மிகவும் மோசமாகி விடுகிறது. அந்த இடத்தில் சமாதானத்தை நிலை நாட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, சமாதானத்தை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்றால், அந்த அதிகாரத்தை நாம் வைத்துக்கொண்டால்தான் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எத்தனையோ பெரும் தொழில்கள் எல்லாம் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது. எனைய நாடுகளில், குறிப்பாக வடக்கு இருக்கக்கூடிய பல ராஜ்யங்களில் கூட பெரிய தொழில் அதிபர்கள் தொழிலாளிகள் ஒரு சிலரைப் பொறுக்கியெடுத்து அவர்களை மேற்படிப்பிற்காக, தனிப்பட்ட சில ஸ்பெஷல் படிப்புக்காக அனுப்பி அவர்களை தயார் செய்கிறார்கள். ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அதிபர்கள் யாரும் அந்த விதமான ஒரு முறையையும் கையாளுவது இல்லை. சர்க்கார் இதற்கு அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு இது போன்ற தொழிலாளர்களை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி அவர்களுக்கு பயிற்சியை கொடுத்தால் மேலும் தொழில் உற்பத்தி பெருகும். பல விதமான தொழில்கள் முன்னேறும் என்பதோடு கூட இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு அவர்கள் உதவி செய்ய முடியும்.

கடைசியாக சமீபத்தல் வேஜ் போர்டு ஒன்று நிறுவப்பட்டது. அதன் மூலம் பல நல்ல தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதிலும் சட்டம் சரியாக போடவில்லை என்ற காரணத்தால் டெல்லியிலுள்ள சபீர் கோர்ட் (அல்ட்ரா வயர்ஸ்) முரண்பட்டது என்ற தீர்ப்பை அளித்து இருக்கிறது. இதனால் அதிகம் பேர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதில் அக்கரை காட்டி அவர்களுக்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக தொழில் பிரச்சினையை நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் தொழிலாளி, முதலாளி என்ற பாடுபாடு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருப்பதால் நாட்டில் “இண்டஸ்ட்ரியல் பீஸ்” நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இந்த நிலையை நாம் நீக்கவில்லையானால் நாம் முன்னேற்றம் காண முடியாது. இதை நீக்குவதற்கு தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக “ஸ்மைல்ஸ்” என்ற பிரஞ்சு எழுத்தாளர் சொன்னது போல் நாட்டில் தொழிலாளி, முதலாளி என்பதும் பணக்காரன், ஏழை என்பதும் முக்கிய பிரச்சனை அல்ல, சிக்கனமாக வாழத்

[Sri S. Lazar]

[25th March 1958]

தெரிந்தவன், சிக்கனமாக வாழத் தெரியாதவன் என்கிற பாகுபாட்டைத் தான் நாம் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பதமாதிரி சிக்கனமாக வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு வழிகளை எடுத்துச் சொல்லி தொழிலாளர்களை முன்னேற்ற வேண்டும். குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இதை மனதில் கொண்டு இதற்கு நல்ல முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-20
a.m.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் குறிப்பாக நமது நாட்டில் சொல்லவேண்டுமென்றால் எல்லா தொழில்களும் தேசிய மயமாகவேண்டும் என்ற கருத்தை என் போன்றவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில்களை தேசிய மயமாக்குகின்ற நேரத்தில்தான் நாட்டினுடைய வளர்ச்சியும் பெருகும். இதைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பல தேசங்களையும் தொழில்களைப் பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த நாட்டில் தொழில்களுக்கு பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தும் கூட கனம் பக்கிசாமி பிள்ளை போன்றவர்கள், அவர்களுக்கு நீண்ட நாளை தொழிற்சங்க அனுபவம் உண்டு. அவர்கள் கூட சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டி ஒன்றும் செய்யவில்லையே என்று சொன்னது வியப்பாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் தொழிலாளர்களைய பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு மேலும் மேலும் லேபர் கோர்ட்டுகள் இருக்கிறது. அதன் பின்னாலும் டிரிப்யூனல் ஜட்ஜ் இருக்கிறார். எவ்வளவு தான் சலுகை செய்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒன்றும் இந்த அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் சொல்லுவதை தயவு செய்து விட்டு விடுமாறு அவர்களை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலாளிகளும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோர்ட்டுகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அவர்களும் சிரமப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களிடத்திலும் நாம் குறைகளைக் காண்கிறோம். கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்பின்படி தொழில்கள் எல்லாம் முடிந்து போகுமானால் என்ன செய்ய முடியும் என்று முதலாளிகள் சிரமப்படுகிறார்கள். நான் முதலாளியும் அல்ல, பெரிய தொழில் அதிபரும் அல்ல. விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு விதமான சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சர்க்காரால் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இன்னும் அது நடைமுறையில் வரவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்வார்களானால் என்னைப் போன்ற விவசாயிகள் பெரிதும் பலன் அடைவார்கள். இப்போது கூலிகள் எல்லாம் முன்பு இருந்ததை விட பத்து மடங்கு கூடுதலாக கொடுத்து வருகிறோம். யுத்த காலத்தை விட இப்போது 4 அல்லது 5 மடங்கு வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருந்தாலும் அதே நேரத்தில் விவசாயக் கூலியாக இப்போது முன்னேவிட 10 மடங்கு அதிகமாக கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டு வருவதைப் பற்றி நண்பர் சாரதி அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அனேக பீடித் தொழிலாளர்களின் வோட்டையும் பெற்றிருக்கிறேன். அன்றைய தினம் அவர்கள் கேட்டார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் எங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்று எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள பீடித் தொழிலாளர்கள் கேட்டார்கள். அப்போது எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேலை செய்கிறோம் என்று வாக்கு சொன்னோம். இப்போது அது பல மாதங்களாக பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதை கூடிய சீக்கிரமாக நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் குறிப்பாக தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அடிக்கடி சிறிய சிறிய தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பெரிய தொழில்களை நிறுவு

25th March 1958] [T. Karia Goundar]

வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நாங்கள் சொன்னால், அதற்கு அரசாங்கம் இது பக்கத்தில் இருக்கிறது, அல்லது இந்த ஜில்லாவில் இதற்கு முயற்சி செய்க்கூடியவர்கள் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. இதற்காக முதல் திட்டத்திலும், இரண்டாவது திட்டத்திலும் எங்கள் ஜில்லா சேர்க்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக ஒரு தொழில் பள்ளிக்கூடம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று அந்த இலாகாவிடம் அனுப்பியபோது சர்க்கார் ஒரு பகுதி உதவி அளிக்கும், மற்றொரு பகுதி நாங்கள் அளிக்க முடியுமா என்று கேட்டு எழுதியிருந்தார்கள். நாங்கள் பணம் கொடுப்பதானது விவசாயத் தொழிலுக்காக என்றால் எங்களால் கொடுக்க முடியுமே தவிர தொழில் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதற்காக ரொம்பவும் பிற்போக்கான எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து கொடுப்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் அநேகம் பேர்கள் ஸ்கூல் ஓபனஸ் வரை படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பள்ளிக்கூடம் வருவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கைத் தொழில் விஷயத்தில் சிறிய தொழிலாக வெல்ல உற்பத்திக்காக, கரும்பு அதிகமாகக் கிடைக்கும் எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த சிறிய தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நாட்டில் தொழில்களை தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் போக்கு வரத்து இலாகாவை அரசாங்கம் ஏற்றெடுத்து நடத்தி வருகிறது. இப்பொழுது குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில் மாத்திரம்தான் தேசிய மயமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த விஸ்தரிப்பு மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் இதற்காக வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் எல்லாம், அதாவது இப்போதுள்ள அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பொறுப்பு எடுப்பதற்கு முன்னால் ரோடுகளில் பஸ் அதிகமாக நிற்கும். இப்பொழுது எந்த இடத்திலும் பஸ் நிற்பதைப் பார்க்க முடியாது.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்போதும் பஸ் ரோடுகளில் நிற்கிறது.

SRI T. KARIA GOUNDER : நண்பர் பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் இப்போதும் பஸ் நிற்பதாகச் சொல்லுகிறார். இப்போதும் ரோடுகளில் பஸ் ஸ்டாப்புகளில் பஸ் நிற்கிறதே தவிர முன் இருந்தது மாதிரி கண்டக்டர் இல்லாமல் ட்ரைவர் இல்லாமலும் பஸ் நிற்பதை பார்க்க முடியவில்லை என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்த மாதிரி அவர்களுடைய துறையிலே அவர்கள் வெகு திறமையாக செய்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டுவந்து தேசியமயமாக்கினால் இந்த உபத்திரவம் இருக்காது. வரி போடுங்கள், வரி போடாதீர்கள் என்ற முறையீடு இருக்காது. குறைவான பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிகளெல்லாம் பேசமாட்டார்கள். இதனால் பல கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். இந்த என்.ஜி.ஓ. கூட்டங்களுக்கு அவசியம் இருக்காது. அவர்களுக்கு நாம் அளிவி அளிவி கொடுக்கலாம். நாம் வாரி வாரிக் கொடுக்கலாம். அத்துடன் மத்திய சர்க்கார் திட்டங்களுக்கும் கொடுக்கலாம். அவர்கள் கொடுக்கும் சம்பளத் தையும் நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு கொடுக்க முடியும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் தலைவர் என்னைப் பார்க்கிறார்—எனக்குக் கொடுத்த 10 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது என்பதற்காக. தலைவர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைச்சர் அவர்களுக்கு இவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய சிறிய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10 30
a.m.

[25th March 1958]

* SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மீது பேசும்போது, வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிக்க முன் வந்திருக்கிறேன். சர்க்கார், தொழில் துறையிலே கையாளுகின்ற கொள்கையானது “பாலுக்கும் காவல்—பூனைக்கும் தோழன்” என்ற முறையிலே அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பக்கம் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள் ; அதே சமயத்தில் முதலாளிகளுக்கும் அவர்கள் தோழனாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது கடைசியிலே அவர்களுடைய கொள்கையிலே நிரந்தரமான முறையில் தொழிலாளர்களுக்கு நம் ராஜ்யத்திலே எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களிடப்பற்றி சொல்ல முன் வந்தால் இவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகமான நிலைமையாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. ஏனென்றால் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே பல டீசோப லட்சக்கணக்கான மக்கள், குறிப்பாக ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் பின் தங்கிய வகுப்பினரும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைக்கு இந்த விவசாயத்திலே கால முதல் மால வரையிலும் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்தபோதிலும் அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 2 அணு, அல்லது 4 அணு கிடைக்கிறது என்றால், இந்தச் சொற்பப் பணத்தை வைத்தகொண்டு இவர்கள் தங்களுடைய பெண்டு பிள்ளைகளை எப்படிச் காப்பாற்ற முடியும்? விவசாயத்தையே நம்பி வாழும் இவர்கள் மத்தியிலே வறுமை, பஞ்சம், பசி, பட்டினி இவைகள் தாண்டவம் ஆடுகின்றது. ஆகவேதான் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சர்க்கார் வரையரை விதித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்க ராஜ்ய சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அந்தக் கமிட்டி மூலம் பரிசீலனைகளைச் செய்து, சில சிபார்சுகளைச் செய்து, அவற்றை அட்வைசரி போர்டு அங்கீகாரம் செய்து, பின்னர் அந்த குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயம் செய்து அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இதைத்தான் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் வலியுறுத்துவதாக நான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆனால், நம் ராஜ்ய சர்க்கார் இதைச் செய்யாமல் கால தாமதம் செய்து கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. 1959-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் இந்த விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்தாக வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் கூறியிருப்பதாக உணருகிறேன். அந்த கால வரையரைக்குள் நம் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து இந்த விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இதிலே ஏராளமான சிக்கல்கள்—கஷ்டங்கள்—எல்லாம் இருக்கின்றன ; இது அனுபவ சாத்தியமல்ல ; ஏனென்றால் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எப்படி நாம் ஏற்படுத்துவது என்ற முறையிலே இவர்கள் பேசுகிறார்கள். சாதாரணமாக இந்தக் கூலி பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம், ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா, தாலுகாவிற்கு தாலுகா வித்தியாசப்படுகிறது. அந்த முறையிலே இந்த கூலியை எப்படி நாம் “பிளாட் ரேட்” ஆக நியமனம் செய்ய முடியும். அதிலே பல வித அனுபவ சாத்தியக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இதைச் சுலபமாகச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்திலே இது கஷ்டமாக இருந்த போதிலும் நம் பக்கத்தில் இருக்கிற திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம் சர்க்கார் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ராஜ்யத்திலே விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அது இப்போது நடைமுறையில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றிக் கூட நேற்றுப் பேசும்போது எனது அருமை நண்பர் டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை குறிப்பிட்டார்கள். கேரள ராஜ்யத்தில் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் நடைமுறையில் இருக்கும்பொழுது நம் சர்க்கார் ஏன் செய்யக்கூடாது.

25th March 1958] [Sri M. Jagannathan]

எவ்வளவு கஷ்டம் இருந்த போதிலும், அனுபவ சாத்தியமாக இல்லாத போதிலும், அதை ஏன் நம் சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, கஷ்டங்களை ஓரளவுக்கு சமாளித்து அதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர முயற்சி செய்யக் கூடாது? திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத் தில் மட்டுமல்ல, மேல் நாடுகளில் பார்த்தால் கூட இந்த நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். உதாரணமாக இங்கிலாந்தைப் பார்த்தால், விவசாய துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கு சாத்தியமாயிருக்கும் பொது ஏன் நம் நாட்டில் முடியாது. நான் ஒன்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். நம் நாட்டிலே மக்களுடைய நேஷனல் கேரக்டர் என்று சொல்லுகிறார்களே—பொதுவான ஒரு தேசிய குணம்—அந்த குணம் மேல் நாட்டு மக்களுக்கு இருக்கிற அந்த அளவுக்கு இல்லை என்று.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் ஒரு நாளும் அந்த மாதிரி சொன்னது கிடையாது. நான் வெளி நாடுகளில் சுற்றிப் பார்த்த வரை நம் தேசிய குணம் மற்ற நாடுகளை விட உயர்வாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார் என்று நான் எங்கே குறிப்பிட்டேன்? நான் அப்படிச் சொல்லவே வில்லை. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, மேல் நாடுகளில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு உள்ள அந்த பொதுவான குணத்தை விட, நம் நாட்டு மக்களுக்குக் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்தக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்த போதிலும் இங்கு இருக்கிற நிலச்சுவாந்தாரங்களும், பெரிய மிராசதாரர்களும், குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயத்தை அமுல் செய்வதில் அவர்கள் அவ்வளவு நேர்மையாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள். அதனால்தான் இங்கு இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும். அவர்களுக்கு பார்டிகெயினிங் கெபாலிடி, ஆர்கனைஸிங் கெபாலிடி, வருமையின் காரணத்தினால் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பல தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி அவர்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அவர்களால் எந்த விதமான கிளர்ச்சியும், இயக்கமும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் பொதுவாக நம் இந்தியா தேசத்திலே கடினமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிக்கடினமாக இருக்கக் கூடியது திருவாங்கூர்-கொச்சியில் சாத்தியமாயிருக்கிறது. மேலே நாடுகளில் சாத்தியமாயிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் கடினமான பிரச்சனை என்று தள்ளிவிடாமல் உடனடியாக அவர்களுடைய கவனத்தை இதில் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்ன சொல்லுகிறார்கள். அவர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் கடினமான காரியம் என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மொத்த ஜனத் தொகையில் 55 சத விதத்திற்கும் மேலாக, விவசாயத் தொழிலையே நம்பி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்க விரைவில் செய்ய முடியாமல் கடினமான பிரச்சனையாக இருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்பட்டாலும், இதை நாளைவில் செய்யவேண்டுமென்பதை மத்திய சர்க்கார் உணர்ந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது, உடனடியாக இதைத் தீர்த்து வைக்க முடியாது. மக்களுடைய வறுமையைப் போக்க ஆல்டர்னேடிவ் எம்ப்ளாய்மெண்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். தகுந்த முறையில் வேறு துறைகளில் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலை வாய்ப்புக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிற சூழ்நிலையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. வேலை தேடித் தருவதற்கென்று ஜில்லா

[Sri M. Jagannathan] [25th March 1956]

தோறும் டிஸ்டிரிக்ட் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஆபீஸரைப் போட்டு வேலை தேடிக்கொடுக்கும் வேலையை கவனிக்க சர்க்கார் நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த வேலை தேடித் தரும் அலுவலகங்களின் மூலமாக மக்களுக்கு சரியான முறையில் வேலை கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள், தொழில் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக வேலை பெற முடிவதில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சர்க்காரின் கீழ் இருக்கும் பல இலாக்காக்களில் அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் காலி ஸ்தானங்களை வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது. தயவு தாட்சண்யத்தினால் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தைக் கேட்காமலே, தாங்களாகவே இந்த காலி ஸ்தானங்களுக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்து அமர்த்தி விடுகிறார்கள். ஆகவே வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் நல்ல முறையில் செயல் ஆற்ற முடிவதில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏதோ எதாவது பேச்சுகிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கவேண்டாம்.

என்னுடைய ஜில்லாவான தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் கடலூரில் இருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர் ஒரு அம்மையார். அந்த ஜில்லாவிலே இருக்கும் பல இலாக்காக்கள் காலி ஸ்தானங்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் சரியாகத் தருவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக நெய்வேலியில், பழப்பு நிலக் கரிச் சுரங்கத்தைச் சேர்ந்த ஆபீஸர்களில் பலவிதமான வேலைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் ஆபீஸர்களே ஆட்களை நியமித்து கொள்கிறார்களே தவிர வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திற்குத் தகவல் தருவது கிடையாது என்று அந்த அம்மையார் பொது ஜனங்களின் பிரதிநிதியாகிய எங்கனிடம் கூறுகிறார். ஆகையால் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற ரீதியில் இந்த ஸ்தாபனம் வேலை செய்வதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-43
a.m.

SRI N. MAHALINGAM :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தொழிலாளர், பாக்கடரி மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். பக்கத்து ராஜ்யங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை விட நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் அமைதியும், ஒத்துழைப்பும் இருந்து வருகிறது. நமது ராஜ்யம் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். பலர் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது பக்கத்து ராஜ்யமான கேரளாவில் மின்சாரம் அதிகமாக இருந்த போதிலும் கூட அங்கே தொழில்களை ஆரம்பிக்காமல், சிறிது காலதாமதமானாலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தொழில் அதிபர்கள் காத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு இங்கு இருக்கும் தொழில் அமைதியே காரணம். இதை உணர்ந்துதான் பல தொழில் அதிபர்கள் பல புதிய தொழில்களை நம் ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். கனம் அங்கத்தினர் மாதா கௌண்டர் சொன்னது போல், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் சொல்லியது போல் இந்த தொழிற்சங்கங்கள் தொழில் நடத்துபவர்களின் தூண்டுதலால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இந்த தொழிற் சங்கங்கள் பல அரசியல் கட்சிகளின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு தொழிலுக்கு ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் ஒரு சங்கம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை மாறி, ஒரு ஊருக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் என்பது மாறி, ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் ஒரே தொழிற்சங்கம் மாகாணவாரியாக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது பல சங்கங்கள் இருப்பதால், பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன.

25th March 1958] [Sri N. Mahalingam]

(Mr. Speaker in the Chair.)

நம் மாகாணத்தில் நூல் நூற்புத் தொழில் பெரிய தொழிலாக இருக்கிறது. இந்த தொழில் ஸ்தாபனத்தில் நூல் நூற்கும் பகுதியில் இருப்பவர்கள் ஒரு தொழிற் சங்கத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள். ரீலிங் பகுதியில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் வேறு ஒரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு சங்கம் ஒத்துழைக்கும்போது மற்றொரு சங்கத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகையால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் இருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி முன்பு தொழில் அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகக் குறிப்பிட்டார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நூற்புத் தொழில் மிகப் பெரிய தொழில். இப்போது இந்தத் தொழில் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கும் கைத்தறி துணிகள் அதிகமாக தேங்கி யிருக்கிறது. இது விற்கப்படாவிட்டால் மில் களில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை இன்னும் ஒரு மாதம் நீடித்தால் அநேக மில்கள் மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் அரசாங்கத்தை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் இருக்கும் ஹார்வே மில்லில் 3-வது ஷிப்டை மூடி விட்டார்கள். கோயம்புத்தூரிலிருக்கும் மில்களிலும் அங்கு இருக்கும் மில் சங்கத்தின் தலைவர் ஜெனரேட்டர்களை வேலை செய்யாமல் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த நூற்புத் தொழிலில் அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற எக்ஸைஸ் வரி காம்போஸிட் மில்களுக்குத்தான் பிரயோசனமாக இருக்கிறதே தவிர மற்ற மில்களுக்கு இல்லை. ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம் சர்க்கார் எடுத்து உரைத்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், நம் மாகாணத்தில் இருக்கும் நூற்புத் தொழிலில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டு பல மில்களை மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும், தொழில் அமைதியின்மை ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் 'Health Insurance Scheme' என்ற திட்டம் இருக்கிறது. இதிலே பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. டாக்டரிடம் போதுமான மருந்து இருப்பது இல்லை. டாக்டரிடம் சீட்டு வாங்கிக்கொண்டு மத்திய மருந்து கிடங்கிற்கு போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. டாக்டர்கள் அதிகப்படியாக மருந்து ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மருந்து கிடங்குகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும்.

டாக்டர்கள் சரியாக வேலை செய்கிறார்களா என்பது தணிக்கை செய்யப் படுவது இல்லை. சில டாக்டர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நோய் இல்லாவிட்டாலும் நோய் இருப்பதாகச் சொல்லி மாதக் கணக்கில் லீவு கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன நோய் என்று கேட்டால் அவர்கள் பதிலே அனுப்புவது இல்லை. இதனால் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய நேரம் வீணாகப் போய்விடுகிறது. ஆகையால் டாக்டர்கள் சரியாக வேலை செய்கிறார்களா என்று பரிசோதிப்பதற்கு தணிக்கையாளர்கள் இருக்கவேண்டும்.

தொழில்துறையில் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்தால்தான் நம் தொழில்கள் எப்பொழுதுமே சீரான முறையில், லாபகரமானதாகவும் செளகரியமாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டிரிபுனல்கள் "அவார்களை"-க்கூட அமல் செய்யாமல் கோர்ட்டுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். கோர்ட்டு என்று சொன்னால் சுப்ரீம் கோர்ட்டைவரை செல்கிறார்கள். ஆகையால் இதில் தீர்வு காண காலதாமதம் ஆகிறது. தொழிலாளர்களுக்கும் திருப்தி ஏற்படுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri N. Mahalingam]

[25th March 1958]

10-50
a.m.

அதைப்போலவே தொழிலாளர்களுக்கும் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவார்களுள் கொடுக்கக்கூடிய காலங்களில் அந்தந்த தொழிலைச் சார்ந்த நிபுணர்கள் இருந்தால் அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு அவார்களுக்கே கொடுத்தால் அது ஒரு விதத்தில் நன்மையாக இருக்கும். அந்தந்த தொழிலுக்கு எந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஆலோசனைகளைக் கொடுக்க முடியும் என்பது கண்கூடாகத் தெரியும். இந்தியா பூராவும் உள்ள பத்திரிகையாளர்களுக்கு சம்பளம் சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் வந்தது. அது சரியல்ல என்று கூட சமீபத்தில் சப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலைமைக்கு வரக்கூடாது. அந்த அளவில் அவார்களைச் செய்யும்போது அந்த தொழிலினுடைய நிபுணர்களையும் அதில் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டுக்கொண்டு அவார்களை கொடுத்தால் அது நல்ல முறையில் பயன்படும். பல ட்ரிபூனல்கள் அவார்களுள் கொடுத்தாலும் அது சரியானபடி அமுல் செய்யப்படாமல் தொழிலை நடத்துகிறவர்களும், தொழிலாளர்களும் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்து அவார்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட தீர்ப்புபடி இல்லாமல் தாமகாவே ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதன்படி செய்து கொள்கிறார்கள். அதனால் அவார்களுக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வராமல் இருப்பதற்கு அந்தந்த தொழில் நிபுணர்களையும் அந்த ட்ரிபூனலில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி கோயம்பத்தூரில் இன்ஜினியரிங் தொழில் சம்பந்தமாக ட்ரிபூனல் அவார்களை கொடுத்திருந்தும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தொழிலை நடத்துகிறவர்களும், தொழிலாளிகளும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதன் படி நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களே கூலி நிர்ணயம் செய்து கொண்டு சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்துகொண்டு செயல்பட்டு வருகிறார்கள். ட்ரிபூனல் கொடுக்கும் அவார்களுள் சில சமயங்களில் செயல்படாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே அந்தத் தொழில் நிபுணர்கள் அதில் இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாது. அதைப்போலவே பொருள்களை உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுடைய யோசனையையும் கேட்டு பொருள்களின் விலைகளை நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பொருள்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்யும்போது அதை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பிரதிநிதிகளையும் ஆலோசனை கேட்டு அதன் பிறகு விலையை நிர்ணயம் செய்வதென்றென்றே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமெரிக்காவில் அதைப் போன்றதான் கமிட்டி இருக்கிறது. அங்கு கன்ஸல்ட்டண்ட் கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக விலைகளை நிர்ணயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் பொருள்களை உபயோகப்படுத்துகிறவர்களையும் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு விலைகளையும் கூலியையும் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அதே மாதிரி இங்கேயும் நாம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதன்படி விலையையும் கூலியையும் நிர்ணயம் செய்யலாம். இப்படி அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டால் சரியான முடிவுக்கு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆனைமலை தேயிலைத் தோட்டப் பிராந்தியங்களில் அநேகம் வீடுகள் கட்டவேண்டியது பாக்கியாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் நடத்துகிற தொழில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சில வருஷங்களாக வீடுகள் கட்டுவதை மிகவும் குறைந்த வேகத்தில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் போதுமான வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய சட்டமாகிய ப்ளான்டேஷன் லேபர் ஆக்டின் பிரகாரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறவர்களுடைய கடமையாக பாலிக் கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது வேகமாக அப்படி வீடுகளை கட்டி கொடுப்பதாக இல்லை. அந்த தோட்டத் தொழில்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தாவது உதவி செய்து தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நானே சில மந்திரிகளை நேரில் அந்தப் பிரதேசங்களுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் அவர்கள் வசிக்கக்கூடிய வீடுகளை காட்டியிருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் அந்த வீடுகளை நேரில் வந்து

25th March 1958]

[Sri N. Mahalingam]

பார்த்திருக்கிறார். தற்போது சபாநாயகராக இருக்கும் டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் சென்ற மந்திரி சபையில் தொழில் மந்திரியாக இருந்தபோது அவர்களையும் அங்கு கூட்டிக்கொண்டு போய் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் வசிக்கக்கூடிய வீடுகளைக் காட்டியிருக்கிறேன். 8 அடிக்கு 6 அடி உள்ள அரையில் ஒரு குடும்பம் வசிப்பதையும் 12-க்கு 10 அடியுள்ள அரையில் மூன்று குடும்பங்கள் வசித்து வருவதையும் அவர்கள் நேரில் பார்வை பிடிபுருக்கிறார்கள். அநேக தோட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகளை கட்டிக்கொடுப்பதற்கு சீக்கிரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு சரியான படிப்படிப்பு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். பத்தாவது வரையில் படித்தவர்களுக்கு அங்கேயே உத்யோகங்கள் கிடைப்பதாக இல்லை. அதனால் பல தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள உயர்தரப் பள்ளிகளில் படித்துவிட்டு தேர்ச்சி பெற்ற குழந்தைகள் இருந்தால் அவர்களுக்கு அங்கேயே உத்யோகங்களைக் கொடுத்து வந்தால் நன்மையாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் அப்படி உத்யோகங்கள் கொடுப்பதாக இல்லை. தோட்டங்களில் குமஸ்தா வேலையோ அல்லது மற்றும் அதைப் போன்று வேறு எந்த வேலைகளாக இருந்தாலும் அவைகளை தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டங்களை செய்ய முடியாவிட்டாலும் அங்குள்ள நிர்வாகஸ்தர்களைக் கண்டு இப்படி தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உபயோகங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் அங்குள்ள தொழிலாளிகள் நல்ல முறையில் இருக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக போனால் சம்பந்தமாக சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு தொழில் சம்பந்தமாக போனால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அது சம்பந்தமாக அடிக்கடி பிழைனுக்கு போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. கனம் மாதா கௌடர் பீசம் போது தொழிலை நடத்துகிறவர்களுக்கு லாபம் இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி தொழிலாளர்களுக்கு போனால் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. அது கொள்கை அளவில் சரியாக இருக்காது. அது நடைமுறையில் அமுலுக்கு வர முடியாது. ஒவ்வொரு தொழிலிலும் இப்படி போனால் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும், இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடிய நாட்களில் நிச்சயமாக வேலை செய்தால் போனால் கிடைக்கும் அளவில் முடிவு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சரியானபடி அமைதியாக இருக்கும். எவ்வளவு லாபம் என்று கணக்கு எடுத்து அந்த அளவில் மூன்று வருஷங்களுக்குள்ள லாபத்தை கண்டுபிடித்து போனால் கொடுக்கலாம். அதன்படி முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI T. P. ELUMALAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்வைத்திருக்கிற தொழில் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசும்போது இந்த மானியத்துக்கு ஆதரவாக இருக்கிற கனம் மந்திரி அவர்கள் மீண்டும் மேல் சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்ததற்கு தொழிலாளர்களிடையே சார்பாக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை சிறந்த முறையில் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். சிறந்த முறையில் என்று சொன்னால் மானியத்தை பாதுகாத்து மானத்தோடு வாழ்ந்து தன் வாழ்க்கையைச் சரியான முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். நல்ல மானத்தோடு தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை நான் தொழிலாளர்களுடைய மத்தியில் பார்த்துக்கொண்டேன். தொழிலாளர்களும் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப்

[Sri T. P. Elumalai] [25th March 1958]

பெற்றிருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவிக்கப்பிரியப்படுகிறேன். மானம் இல்லாமல் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தால் இந்த சுதந்திர நாட்டில் எவ்வளவுதான் சௌகரியத்துடன் வாழ்ந்தாலும் அவனை மதிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அந்த உரிமையைப் பெற்று இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் மானத்தோடு வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உயர்ந்து இருக்கிறது. இதை நான் இந்தச் சட்டசபையில் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். இந்த இலாகாவில் இருக்கிற அதி காரிகளும் மந்திரிகளும் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் இலாக்காவைப் பற்றி அறிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் உள்ள அதிகாரிகளையும் மந்திரிகளையும் யார் யாரோ என்பதையும் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு முன்னதாக இந்த சபையில் பேசப்பட்டது பூர்வீகத்தைப்பற்றி, அந்த பூர்வீக சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரிய வரும், மேலும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தவர்களேரில் நம்பிக்கையும் அவநம்பிக்கையும் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த முறையில் அவர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுதுள்ள அதிகாரிகளையும் மந்திரிகளையும் பார்க்கும்போது இந்த இலாகாவைப்பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்களும் இந்த இலாகாவில் நீண்ட நாட்களாக அனுபவம் உள்ளவர்களும் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த இலாகாவில் இருந்து தொண்டாற்றியவர் இன்று அந்த இலாகாவின் சர்க்கார் மந்திரியாக இருக்கிறார். ஆனால் இதற்கு முன் இருந்தவர்கள் அந்த இலாகாவைப்பற்றியே தெரியாதவர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது இந்த இலாகாவைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டவர்கள் இருப்பதைப் பார்த்து நாம் பெருமை கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக இந்த இலாகாவில் ஒன்றும் அறியாதவரையும் அந்த இலாகா சம்பந்தம் இல்லாதவரையும் போட்டிருந்தார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் சொல்வது அவர்களுக்குப் புரியாமலும், அவர்கள் சொல்வது தொழிலாளர்களுக்குப் புரியாமலும் இருந்தது. இதனால் தொழிலாளர்களுக்குப் பெரிய கஷ்டமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. இப்பொழுதுள்ள மந்திரிக்கு முன்னால் இருந்த மந்திரி சபையில் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு இருந்த தீமையை போக்கினார்கள். அப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையை மாற்றி தக்க சூழ்நிலைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அதன் பிறகு அது சாகசவதமாக இருப்பதற்கும் தற்போது உள்ள மந்திரி தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஊக்குவிப்பதற்கும் நம்முடைய நண்பர் தொழில் அமைச்சர் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களை இப்பொழுது அந்த இலாக்காவிற்குப் பொறுப்பாளியாக போட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு அளவிற்கு வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது பெருமைப்படக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

இந்த இலாகா எவ்வளவோ நல்ல முறையில் மாறுதல் அடைந்திருந்தாலும் அதில் சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் இன்றைக்கு எவ்வளவோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற்சாலைகளில் இருக்கிற அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களை வேறுவிதமாக நடத்தினாலும் அல்லது அவர்களுக்கு எந்த வகையிலாவது இடைஞ்சல் செய்தாலும், தொழிலாளர்கள் அவர்களை கொடும்பாலி கட்டி இழுக்கக்கூடிய அளவில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமை தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. தங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடிய முதலாளிகளின்மேரில் தொழிலாளர்கள் பகிரங்கமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். முதலாளிகளின் மீது தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். ஆனால் இதற்கு பல தொழிற் சங்கங்கள் தடையாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக அந்தந்த சங்கத் தலைவர்கள் தங்களுடைய கட்சியின் கொள்கைகளை சாதகமாகவும் தங்களுடைய கட்சியின் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்

25th March 1958]

[Si T. P. Elumalai]

பத்தில்தான் தொழிலாளர்களுடைய உண்மையான உரிமை பரிபோகிறது. அதற்காக சர்க்கார் தக்க சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். சில சட்டங்களையும் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொண்டுவரும் சட்டங்களை தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாக தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்துக்கு பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியம். ஓரளவு உரிமையோடு இருப்பவர்கள் அதை ஒட்டி கேட்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றவர்களைவிட, தாழ்மையான நிலைமையில் இருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்ய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, உப்பு உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்கள் பரும் கஷ்டம் கொஞ்சம் நஞ்சம் அல்ல. அது மட்டுமல்ல. விவசாயத் தொழிலாளர்கள், தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகள், கட்டிடங்கள் கட்டுவதில் ஈடுபட்டிருக்கும் தினக்கூலி என்று சொல்லப்படும் தொழிலாளிகள் ஆகியோர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கண்டிராக்டர்கள் லட்சக்கணக்கில் பெரிய கட்டிடங்களையெல்லாம் கட்டுவதற்கு கண்டிராக்ட் எடுத்துவிட்டு தினக்கூலி ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு கட்டிட வேலையை முடித்துவிடுகிறார்கள். அந்தத் தினக்கூலிகள் பரும் கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவர்கள் சிமெண்டு கட்டுவதற்காக காலில் காகிதத்தையோ கந்தத்தினியையோ கட்டிக்கொண்டு வேலை செய்வது மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. நான் நேற்று கூட ½ மணி நேரம் நின்று இதை கவனித்தேன். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்தால்தான் அவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரியான தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். ஏதோ நான் புதியதாகச் சொல்லுவதாக நினைக்கவேண்டாம். ஆனால், உடனடியாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலியை நிர்ணயம் செய்து பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதற்காகத்தான் இது பற்றி குறிப்பிட்டேன்.

11-00
a.m.

அது மாதிரமல்ல. சென்னையில் வால் டாக்ஸ் ரோடில் பல பட்டரைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் பரும் கஷ்டத்தை சட்டசபை மெம்பர்கள் எல்லோரும் பார்த்திருக்கலாம். அவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிண்டியில் தொழில் அரங்கு ஏற்படும்பொழுது அதில் இந்த பட்டரைகளுக்கெல்லாம் இடம் கொடுத்து அங்கே இவைகளை மாற்றவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள் என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால் ஒரே ஒரு பட்டரைதான் அங்கே போயிருக்கிறது என்று விசாரித்ததில் தெரியவருகிறது. அவைகளையெல்லாம் சரியான வசதியோடு கூடிய தொழிற்சாலைகளாக மாற்றவேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்கள் நல்ல வசதியான முறையிலே உட்கால் வேலை செய்வதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்காரை பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவொற்றியூரில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு கிண்டியில் வீடு கட்டிக்கொடுத்து பிரயோசனம் இல்லை. இதனால் தினந்தோறும் தொழிலாளிகள் போக்குவரத்துக்கும் பரும் கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆகவே, எங்கு தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். ஓரளவுக்கு இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழில் அரங்கு என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் திருவொற்றியூரில் பல தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு பக்கத்திலேயே வீடு கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய இட வசதியும் அங்கேயே இருக்கிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அவர்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Si T. P. Elumalai]

[25th March 1958]

உண்மையிலேயே தொழிலாளர்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். லேபர் கமிஷனர் கூட இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் தலைவர்கள் வந்தாலும் சரி, சாதாரண தொழிலாளி வந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு சொல்லவேண்டிய விஷயங்களையெல்லாம் சொல்லி, சட்ட விஷயத்தையும் விளக்கி, இப்படியெல்லாம் நீங்கள் போராட்டவேண்டுமென்று சொல்லி அவர் ஒரு தொழிற் சங்க தலைவர்போல் இருந்து பணியாற்றுகிறார். இது பொதுவாக தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை கண்காணித்துவரும் தலைவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையிலேயே அமைச்சர் அவர்களுக்கும், லேபர் கமிஷனார் அவர்களுக்கும், முதலாளிகள் எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இந்த நிலைமை தொழிலாளர்களின் அரங்கில் வேலை செய்கின்ற தலைவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் நாம் எல்லோரும் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி சட்டங்களுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் போடுகின்ற சட்டத்திலே ஏதாவது ஒட்டைகள் இருந்தாலும், நிர்வாகத்திலே ஒரு சில குறைகள் இருந்தாலும், அவற்றை சாங்கோபாங்கமாக எடுத்துச் சொல்லி நல்ல எண்ணத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்னாலே தொழில் மான்யத்திலே பேசுவதற்கு நான் வாய்ப்பு பெற்றிருந்தேன். சென்ற சட்டசபையில் தொழில் மான்யத்தில் நான் பேசியிருக்கிறேன். தொழில் மான்யம் என்றால் ஒரு சுருசுருப்பு காணப்படும். என்னென்னவோ கேள்விகளெல்லாம் எழும். ஆனால் இப்பொழுது விவாதம் உப்பு சப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. (சோத்துக்கு உப்பு இல்லை என்றால் மிரயோசனப்படாது). அதபோல் உப்பு இல்லாத சோறு மாதிரி விவாதம் சப்பு என்று இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வேலை செய்கின்றவர்கள், தொழிலாளர்கள் இடத்திலே அதிக அக்கரை உள்வாங்கிகள் ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. புதிதாக திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் ஓரளவுக்கு இந்த முகாமிலே புருந்திருக்கிறார்கள். அதில் வேலை செய்வதற்கு முன்வருவதற்கு ஆசையோடு இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் இதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். தொழில் சங்கங்களையுடைய நிலைமையை உணர்ந்து அவைகளையுடைய சரித்திரத்தை அறிந்து, தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை அறிந்து, அதிலே ஈடுபடுகிற முறையில்தான் மறு ஆண்டிலே கூட இந்த மான்ய விவாதத்தின் போது ஒரு சுருசுருப்பு ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என் நன்றியை சொல்லி இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, போன் மந்திரி சபையில் இருந்ததைவிட உண்மையாகவே லேபர் டிபார்ட்மெண்டு இப்பொழுது திறமையாக வேலை செய்கிறது என்பதை இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சமூகமான நிலைமை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்பொழுது அதிகப்படியான தகராறுகள் இல்லாமல், சீக்கிரம் எல்லா தகராறுகளும் “ரெபெர்ன்ஸ்” செய்யப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, நமது தொழில் அமைச்சர் அதிக திறமையுடன் தொழிற் சங்கங்களை நடத்தியவர். ஆகவே தான் பீடி தொழிலாளர்கள் சட்டம், ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் சட்டம், தொழிலாளர்களுக்கு தேசிய நாட்களுக்கு லீவு கொடுக்கக்கூடிய சட்டம் போன்ற சட்டங்களையெல்லாம் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான சட்டங்கள் பல நல்ல அம்சங்களோடு கூடியவை.

கோயம்புத்தூர் போன்ற இடத்திலே பணியன் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அநேக “ஜின்னிக் பாக்கரிகள்” அங்கே இருக்கின்றன. லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே ஒரு லேபர் ஆபீஸர்தான் இருக்கிறார். ஆகவே, கோயம்புத்தூரில் அதிகப்படியாக ஒரு லேபர் ஆபீஸர் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அங்கு இருக்கக்கூடிய லேபர் ஆபீஸருக்கு மேஜை நாற்காலி கூட கிடையாது. ஒரு சிறிய கமிட்டி கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால்கூட பக்கத்தில் இருக்கும் முதலாளிகள் சங்கத்திலே

25th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

ருந்து மேஜை. நாற்காலிகள் வாங்கிக்கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதனால் தொழில் உறவு எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும்.

நம் தேசத்தில் பார்க்கிறோம், உற்பத்தி அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. சர்க்கார் கணக்குப்படியே உற்பத்தி 20 சத விசதத்திலிருந்து 25 சத விசதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கு லாபம் அதிகப்படியாக குறையவில்லை. லாபம் வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது என்று சர்க்கார் அறிக்கையிலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டில் 5,000 பாசுபிகளில் 321,000 பேர்கள் வேலைசெய்திருக்கிறார்கள். 1957-ல் 293,000 பேர்கள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிட்டத்தட்ட 28,000, 30,000 பேர்கள் ரிட்ரென்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், இப்படி ரிட்ரென்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கோ, அல்லது வேறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கோ சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். மதுரை ஹார்லி மில்லுக்கு 1955-ல் வந்த லாபம் ரூ. 1 கோடி 14 லட்சம். 1956-ல் ரூ. 96½ லட்சம் தான் லாபம் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 26 நாட்களுக்கு மில்லை மூடிவிட்டார்கள். சரக்கு விற்பனையாகாமால் தேங்கிக் கிடக்கிறது என்ற காரணத்தைக் காட்டி 26 நாட்களுக்கு மில்லை மூடிவிட்டார்கள். அதே மாதிரி மதுரை மில்லில் 1955-56-ல் ரூ. 15½ கோடிக்கு விற்பனையாகி இருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. 1957-ல் ரூ. 14 கோடி 84 லட்சத்திற்கு விற்பனையாகி இருக்கிறது. ரூ. 62 லட்ச ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், சரக்கு விற்பனையாகவில்லை, தேங்கிக் கிடக்கிறது என்று சொல்லி மில்லை 46 நாட்களுக்கு மூடிவிட்டார்கள். சமீபத்தில் டிசல் எண்ணெய்க்கு வரி போட்டதின் காரணமாக, அதனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகும் என்று சொல்லி டிசல் எண்ணெயில் ஓடக்கூடிய அநேக என்ஜின்களை மூடக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் சாக்கு கிடைத்தால் போதும், அதை வைத்துக்கொண்டு முதலாளிகள் தொழிலாளிகளின் மீது தாக்குவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதானால் நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. மதுரையில் இன்னும் 11-10 ப.ம. பல இடங்களில் இத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது. மகா கணபதி மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. பொள்ளாச்சியில் பாக்கியலக்ஷுமி மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மில் மூடப்படும் தருவாயில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு லாபம் குறைந்திருக்கலாம். துணித் தேக்கமும் அதிகரித்திருக்கலாம். அதற்காக பல ஷிப்டுகளை பல மில்காரர்கள் நிறுத்தியிருப்பது சரியல்ல. அவ்வாறு செய்தவர்கள் மீது சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? துணிகள் மில்களிலேயே தங்கிக்கப்பதற்கு நிவாரணம் கொடுப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தார் 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக துணித் தேக்கம் ஓரளவு குறையும். தென்னிந்தியாவிலுள்ள மில்கள் எல்லாம் நூற்பு மில்கள். இந்த நிலைமையால் இந்த 15 கோடி ரூபாயினால் நம் ராஜ்யம் போதிய பயனடைய முடியாது. இங்கே நூற்பு மில்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான் துணிகளுக்கு விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். நடுத்தர ரகத் துணிக்கு இந்த வரியில் 1/3 பங்கும் மோட்டா ரகத் துணிகளுக்கு ½ பங்கும் குறைகிறது. எனவே துணிகள் மிகவும் மலிவான விலைக்கு விற்கப்படலாம். இந்த நிலைமையில் பல கோடி ரூபாய் பெருமானை கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே 2 கோடி ரூபாய் பெருமானை கைத்தறித் துணிகள் தேங்கியிருக்கின்றன. அது இன்னும் அதிகமாகும். இதற்கு சரியான பரிகாரம் காணவேண்டுமானால் ரிபேட் தொகையை உயர்த்தவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை ராஜ்ய சர்க்கார் நிர்ப்பந்திக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வெட்டு வரப்போகிறது. இங்கே இருக்கும் டிசல், எஞ்ஜின்களை எடுத்துவிடப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை கண்டிப்பாக எடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் கட்டளையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூரில் கிட்டத்தட்ட 18 மில்கள் இருக்கின்றன. அந்த மில்களுக்கு சர்க்கார் வரிச் சலுகைகள் கொடுத்

[Sri N. K. Palanisamy] [25th March 1958]

திருக்கிறார்கள். அந்த மில் முதலாளிகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு மாறாக, பெண்களை மில்லில் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக 1958-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 21-ந்தேதியன்று கனம் மந்திரியிடம் “ரெப்ரெஸென்டேஷன்” தரப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப் பட்ட அவார்க்கு மாறாக சபரீம் கோர்ட்டில் தீர்ப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களை மட்டுமின்றி மற்றத் தொழிலாளர்களையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பு “அப்ஸர்ட்” ஆகவும் “பெர்வெர்ஸ்”, ஆகவும் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: May I remind the hon. Member that he is passing remarks on the judgment of the Supreme Court. I would strongly advise him not to refer to it and pass adverse remarks.

SRI M. KALYANASUNDARAM: No such remarks.

MR. SPEAKER: He calls the decision of the Supreme Court absurd and perverse. I would ask him to withdraw these remarks or I would expunge them; he can't pass such remarks.

SRI N. K. PALANISAMI: I withdraw them, Sir. ஒரு தொழிலுக்குச் சொல்லப்படும் விஷயம் மற்ற தொழில்களுக்கும் பொருந்தும். ஆகவே ஒரு தொழில் சம்பந்தமாகக் கூறப்படும் தீர்ப்பு மற்ற தொழில்களையும் பாதிக்கும். ப்ளான்டேஷன்ஸுக்கு இருக்கும் “அவார்ட்”-ஐயும் இந்தத் தீர்ப்பு பாதிக்கக்கூடும். “வேல்ட் போர்ட்” சம்பந்தமாகவும் நெருக்கடி நிலைமையாக இந்தத் தீர்ப்பு ஏற்படுத்தக்கூடும். ஆகவே தொழில் கோர்ட்டின் “அவார்ட்”-ல் சபரீம் கோர்ட் தலையிடக்கூடாது என்று விதிக்கும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ராஜ்ய அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்யவேண்டும்.

தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 10 (a) விதியின் பிரகாரம், ஒரு “எஸ்சென்ஷியல் ஸெர்வீஸ்” ஆக இருக்கும் தொழிலில் தகராறு ஏற்பட்டால் ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன் தகராறை அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விடவேண்டும். சென்னை மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது? ஊருக்கெல்லாம் உபதேசம் செய்யும் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது? நியாயப்படி தகராறை சர்க்கார் அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கத்தார், லேபர் கமிஷனர் தலைமையில் ஒரு “நெகோஷியேஷன் கமிட்டி”யை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் தகராறை விசாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். நெகோஷியேஷன் கமிட்டியில் பேச்சு முறிந்துவிட்டது என்று சொன்னால் அதற்குப் பிறகு அந்த தொழிலாளர்கள் சர்க்காரிடம்தானே வரவேண்டும்? 15-வது தொழிலாளர் மகாநாட்டில் என்ன தீர்மானிக்கப் பட்டது? இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு தொழிலாளிக்குத் தேவைப்படும் துணிகள், உணவுச் செலவு இதர வீட்டுச் செலவுகள் முதலியவைகளைக் கணக்கிட்டு ஒரு “நாராம்” நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குப் பிறகு அந்த அபிப்பிராயம் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் மின்சாரத் தொழிலாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் 42 ரூபாய் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு மின்சாரத் தொழிலாளருக்கு இப்போழுது 18 ரூபாய் தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 36 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் மொத்தம் 40,000 பேர்தான். அவர்களில் மிகக்குறைவான பேர்களுக்கே உத்தியோகம் பெர்மனென்ட் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் தாற்காலிக ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். எல்லோரையும் “பெர்மனென்ட்” ஆக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் லேபர் ஆபீசர் விசாரணையின்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இந்த நியாயமான கோரிக்கையையெல்லாம் சரிவரப் பரிசீலித்து ஒரு நியாயமான முடிவிற்கு என் வரக்கூடாது?

25th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

கோயம்புத்தூரில் 40,000 “ஜின்னிங் பாக்கரி” தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மேலும், ஏராளமான கட்டிடத் தொழிலாளர்களும் ஏராளமான தீக்குச்சித் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் ஏன் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கக்கூடாது. 1945-ம் வருஷம் நிர்ணயித்த குறைந்த பட்சக் கூலிகள்தான் இப்போதும் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களின் 15-வது மகாநாட்டில், “நாம்” நிர்ணயித்து குறைந்த பட்சக் கூலிகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சர்க்கார் அவ்வாறு ஏன் செய்யக்கூடாது? மேலும் கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் ஏராளமான மோட்டார் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு ‘வேஜ் போர்ட்’-ஐ அமைத்து அவர்களுடைய குறைந்தபட்சக் கூலியையும் ஏன் நிர்ணயிக்கக்கூடாது? இதைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தொழிலாளர்களை பாதிக்கும் விஷயங்கள்பற்றி இந்த மாநிலத்தில் மொத்தம் 8,572 கம்பளெயின்டுகள் லேபர் ஆபீசருக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளில் 3,541 பழிவாங்குதல், டிஸ்மிஸ்ல் போன்றவைகள். அவ்வாறு டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மறுபடியும் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ளப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மறுபடியும் வேலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு சர்க்காரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டோ ஸஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டோ இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு மறுபடியும் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பார்த்தும்போது சர்க்கார் தொழிலாளர்கள் பக்கம் இல்லை, முதலாளிகள் பக்கம்தான் இருக்கிறதென்று தெரிகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : புள்ளிவிவரங்களை கனம் அங்கத்தினர் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். புதார்கள் மொத்தம் 8,000-க்கு மேற்பட்டவை. அவைகளில், “டிஸ்மிஸ்” பற்றிய புதார்கள் மொத்தம் 3,000-க்கு மேற்பட்டவை. தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் டிஸ்மிஸ் செய்தார்களேதவிர, அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளி இல்லை. அது அவர்கள் செய்தது ஆகும், நாங்கள் செய்தது இல்லை.

SRI M. K. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். ஒரு நாடு முன்னேற வேண்டுமானால், அந்நாட்டில் கல்வியும் கைத்தொழில்களும் அபிவிருத்தியடையவேண்டும். கைத் தொழில்கள் எந்த முறையில் நடத்தப்படவேண்டும் என்பதுதான் மிகவும் முக்கியமான விஷயம். இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தொழில் அமைச்சர், தொழிலாளர்கள் நலனில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர். அவர் தொழிலாளர்களின் கேஷமநலன்களை நன்கு அறிந்தவர். அவர்களுடைய கேஷமநலன்களில் அவர் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

எங்கள் பகுதியில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லையென்றாலும், விவசாயிகள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதுவும் ஹரிஜன விவசாயிகள். அந்த ஹரிஜன விவசாயிகளுக்குத் தொழில் விவசாயம்தான். அந்தத் துறையில் அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் இன்னது என்று நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. எல்லாத் தொழில்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் ஏற்பட்டிருக்கும் காலத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்தால்தான் சிறந்தது என்று நான்கருதுகிறேன்.

அதுபோன்ற ஹரிஜன சமுதாயம் முன்னேற்றவேண்டுமானால் தொழிற் துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். தொழிற் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டால்தான் அவர்கள் பொருளாதாரம் உயரும். பொருளாதாரம் உயர்ந்தால்தான் ஹரிஜன மக்களுடைய வாழ்க்கையும் முன்னேற்றம் அடையும். ஆகவே, எங்களுடைய தாலூகாவில் அந்த மாதிரி எந்த விதமான தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது. இருப்பினும் எங்களுடைய தாலூகாமல்ப பிரதேசம், ஆதலால் அங்கு மூங்கில் மரங்கள், சந்தன மரங்கள், பூவரச மரங்கள், கொன்னை மரங்கள், ஆவாரம் மரங்கள், கலநார் மரங்கள் போன்றவை இருப்பதால், அவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்

11-20
a.m.

[Sri M. K. Mariappan] [25th March 1958]

களை வைத்துக்கொண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகளை அங்கே ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் சிறிய தொழிற்சாலைகளையாவது ஏற்படுத்தி ஆங்காங்கே தொழில் வளம் ஏற்படும்படி செய்யலாம். அந்த முறையில் தொழில் வளம் பெற்றால் சிறு சிறு பிராந்தியங்களிலே மக்களுடைய குறைகள் நீங்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹரிஜன சமுதாயம் தொழிற்றுறையைத்தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. 5 சதவிகிதத்தினர்கூட மிராசதார்களாக இருக்கமாட்டார்கள். ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் இருக்கலாம். மற்றவர்கள் அனைவரும் தொழிலை நம்பிக்கொண்டிருப்பவர்கள். அதிலும் சர்க்காரால் அங்கீகாரம் பெற்று நடைபெறும் தொழிற்சாலைகளில் ஹரிஜனங்களுக்கென குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்தால் ஹரிஜன மக்கள் அந்தத் தொழிற்சாலைவில் சேர்ந்து அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளமுடியும். நல்ல முன்னேற்றத்திற்கு வரமுடியும். அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தும் நேரத்தில், அப்படி சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளாக மோட்டார் தொழிற்சாலை போன்றும், ஹோட்டல் தொழிற்சாலை போன்றும் உள்ள எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் ஹரிஜன மக்களிலிருந்து அதிகப்படியானவர்களை நியமித்தால்தான் அவர்களிடையே முன்னேற்றம் காணமுடியும். அதுதவிர, ஹரிஜன மக்கள் பொருளாதாரத்தில் உயர வேண்டுமானால் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூங்கில் மாங்கள் இன்னும் இதர மாங்கள் வெட்டுவதும், காட்டிலாகாவில் கொடுக்கக்கூடிய காண்டிராக்டுகளும், ரோடுகள் அமைப்பது, பாலம் கட்டுவது, ஏரி மராமத்து செய்வது, இவை சம்பந்தப்பட்ட லேபர் கண்டிராக்ட்களெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி, அதிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து கடனாகக் கொடுத்து, சர்க்காருடைய மேற்பார்வையில் அந்தத் தொழிலை நடத்தி அதில் வரும் கணிசமான லாபத்தை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு மூலதனத்தை சர்க்கார் எடுத்து வந்தால் அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும். அம்மாதிரி எடுக்கும் கண்டிராக்ட்கள் எல்லாம் அவசியம் ஹரிஜனங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரில் ஒரு சட்டம் நிர்ணயித்தால் அவர்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையமுடியும். அவர்கள் தொழிற்றுறையில் முன்னேற்ற வசதி காண முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய நலனில் அக்கறைகொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய தாலாகாவில் மூங்கில் வளம் அதிகம் உள்ளதால் அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன என்ன சாதனங்கள் வேண்டுமோ அவையனைத்தும் எங்களுடைய தாலாகாவில் இருக்கின்றன. சமார் பத்தாயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நாளொன்றுக்கு கூலி கிடைக்காமல், தொழில் கிடைக்காமல் அவதி உறுகிறார்கள். அம்மாதிரி காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் பத்தாயிரக்கணக்கான மக்களுக்குத் தொழில் கிடைக்கும். அதனால் மற்றவர்களிடத்தில் அடிமைகளாக இருந்து அவர்களுடைய இழிவை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளாமல் தாங்கள் பொருளாதாரத்துறையில் உயருவதற்கு ஏதுவாகும். சர்க்கார் இதிலும் அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய பிராந்தியத்தில் நெருப்புக் குச்சி செய்யும் அளவுக்கு மரங்கள் கிடைக்கின்றன. அவைகள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. எங்கள் தாலாகாவில் ஒரு நெருப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலையை அமைத்துக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலமைச்சர் கொண்டுவந்த இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

25th March 1958]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தொழிலாளர் மான்யத்தை வரவேற்று சிற்சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் தொழிற்சாலை நல்ல அனுபவமும், ஆர்வமும் கொண்டு வேலை செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல் இப்பொழுது அவர்களுடைய காலங்களிலே தொழிலாளரின் நிலைமை மிக உயர்ந்து நல்ல நிலைமையிலே இருக்கிறது. பூசல் ஒழிந்தது மட்டும் அல்ல; தொழிற்சாலை யில் சுமுகமாக வேலை நடப்பதைப்பற்றியும் மிகவும் அவரை நான் பாராட்டக் கூடும்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே மிகவும் ஆர்வமாக வேலை செய்வதைப்பற்றி மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

11-27
a.m.

இப்பொழுது மற்றெல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவுக்கு கூலி நிர்ணயங்கள் செய்து அந்தத் தந்த துறையிலே வேலைசெய்யக்கூடிய தொழிலாளர் நல்ல நிலைமையில் இருந்துவரக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலைமையை உத்தேசித்து அவர்களுக்குக் கூடுமான வரையிலும் வசதி செய்து கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது முக்கியமாக, இந்தத் தேசத்தின் முதுகெலும்பாக உள்ளது விவசாயத் தொழிலும், நெசவுத் தொழிலும் தான். இன்றைக்கு அத்தொழிலாளர்கள் கவனிப்பாரற்று இன்றைக்கு நாட்டில் அனாதைகளாக, ஏழைகளாக நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் நிலைமையிலே நாம் இந்த ராஜ்யத்திலே வைத்திருக்கிறோம். அவர்களைப்பற்றி இங்கே கூட பெரும்பாலும் அக்கறை செலுத்தவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட, ஒரு நாடு முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றால், விவசாயிகள், நெசவாளிகள் நிலை உயரவேண்டும். மற்ற தொழிற்சாலைகளில் 8 மணி நேரம் வேலை செய்தால்போதும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கும்போது, நெசவுத் தொழிலில் அவன் நாளைக்கு சுமார் 18 மணி நேரம் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறான், அவனுடைய வருமானம் என்னவென்று பார்த்தால் நாளொன்றுக்கு 8 அணு முதல் 12 அணு வரையிலே கூட வருமானம் இல்லை. அதைக்கொண்டு அதுவும், அவனை நத்தி வாழுகின்றவர்களுடைய ஜீவனமும் அடங்கியிருக்கிறது.

ஒரு நெசவுசெய்ய வேண்டும் என்றால், அவன்கீழ் குறைந்தது பத்து பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். முதலில் பாவு வார்ப்பம் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்புறம் நூல் இழை கொடுக்க ஒரு ஆள் வேண்டும். மற்ற கருவிகளைக் கொடுக்கச் சில ஆட்கள் வேண்டும். ஆகவே ஒரு நெசவாளிக்கு 16 உப தொழிலாளர்கள் உதவி செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதில் வரக்கூடிய பணத்தை வைத்துக்கொண்டு இத்தனை பேர்களும் சாப்பிடவேண்டியிருக்கிறதென்றால் ஒரு ஆளுக்கு பத்தணு, பதினாணு கூடக் கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது. அதோடு இன்றைக்கு மில் துணிக்கு ஒரு மூளை வரி வந்தவிடுகிறது. அதனால் மில் துணியின் விலை நாங்களை, இந்தணு குறைந்துவிட்டது. இதனால் கைத்தறி துணி பல லட்சக்கணக்கான கலங்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதோடு கைத்தறித் துணிக்குக் கொடுத்து வந்த ரிபேட்டும் 1½ அணுவாக இருந்தது, இப்போது 1 அணுவாக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால் எட்டு கலம் என்றால் நாங்களை குறைந்துவிடுகிறது. மில் துணி விலையும் குறைந்து இருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு ஒரு கலம் மில் துணிக்கும், ஒரு கலம் கைத்தறித் துணிக்கும் எட்டணு வித்தியாசம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால் கைத்தறித் துணி தேக்கம் அதிகமாகி பல தொழிலாளர்கள் இன்று பட்டினி கிடக்கிற நிலைமை உண்டாகி விட்டது. நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது வசதி இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. நல்ல ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. கல்வி வசதி கிடையாது. ஒரு நாளைக்குப் பன்னிரண்டணு கூட வருமானம் இல்லாத நெசவாளி எப்படி தன் பிள்ளையைப்படிக்க வைக்கமுடியும். ஆகவே அவர்களுடைய சூழ்நிலைகளுக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலகோடிக்கணக்கான மக்கள் நெசவுத் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைக்கு இலவசக் கல்விச் சலுகை அளிப்பதோடு தொழில் வாய்ப்பு வசதியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

[25th March 1958]

நெசவுத்தொழிலைப்போலவே இன்றையதினம் நம் நாட்டில் பெரும் பாலான தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். அந்த தொழிலாளர்களைப் பாருங்கள். இதர தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் 70 ரூபாயிலிருந்து, 250 ரூபாய் வரைக்கும் கூலி இன்றையதினம் கிடைக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் விவசாயக் கூலிகள், நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற கூலிகள் இவர்களுக்குத்தான் மிகமிகக் குறைவாகக் கூலி கிடைக்கிறது. விவசாயியை எடுத்துக்கொண்டால் எட்டணு, பத்துணு அதுவும் மாதத்தில் 20 நாட்கள்கூட சரியாக வேலை கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுடைய குழந்தைகளை எப்படிப் படிக்கவைக்கமுடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளும் கொடுக்கவேண்டும். பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்று. விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்வதைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் நாட்டின் நிலைமையை உணர்ந்து செய்வதைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொருவிதமாக இன்றைக்கு விவசாய வேலைகள் நடைபெறுகிறது. தஞ்சாவூர், திருச்சி போன்ற ஜில்லாக்களில் கூலி நிர்ணயம் செய்து பொருத்தமாக இருக்கலாம். சேலம் போன்ற வறண்ட ஜில்லாக்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு நிலச்சொந்தக்காரனுக்கே 100 ரூபாய் வரமாட்டேன் என்கிறது. பாதையையும், மலையையும் தோண்டி விவசாயம் செய்யப்படுகிற நிலம் அது. அதோடு ஒரு மகசூல் கண்டுபிடிப்பதற்குள் உரம் அடிப்பது, நிலம் உழுவது, விதை விதைப்பது, நடுவது, களைபிடுங்குவது, என இப்படியாகப் பலதரப்பட்ட வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. வேலைக்கு ஏற்றாற்போல் கூலி கொடுக்கப்பட்டும் வருகிறது. ஒரேவிதமாக நிர்ணயம் செய்துவிடுவது என்பது சாத்தியமில்லாத காரியம்.

ஆகவே சர்க்கார் இவ்விஷயத்தை நன்கு கவனித்துச் செய்யவேண்டும். அவசரப்பட்டு எதையாவது செய்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிப்பதைவிட இது பெரிதும் தீங்கை விளைவித்துவிடலாம். நம்முடைய சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதத்திலும் பாதகமாக இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக செய்கிற காரியங்களை எல்லாம் நன்கு கவனித்துச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோக சமீபத்தில் சூரமங்கலத்தில் இருக்கக்கூடிய சண்ணம்புத் தொழிற்சாலையை மூடுவது என்பதாக அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 850 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் வெளியேற்றுவது என்றால் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆவது? ஆகவே சீக்கிரமே சர்க்கார் அதை எடுத்துக்கொள்வதா, தனியாரிடத்தில் ஒப்படைப்பதா என்பதை முடிவுசெய்து அந்தத் தொழிலாளர்கள் வெளியேறித் திண்டாடாத நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அடுத்தபடியாக . . .

* SRI K. ANBAZHAGAN: மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், தொழில் நிலையங்கள் பற்றிய மானியத்தை ஒதுக்குவதில் வெட்டுப் பிரேரணை ஒன்றைத் தருவதன் மூலம் மாற்றுக் கட்சிகள் தங்கள் கருத்துகளை எடுத்துரைப்பதற்கு வாய்ப்பு உள்ள நிலைமையில் நான் இங்கே பேசுகின்றேன். வெட்டுப் பிரேரணையின்மூலம், தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பலப் பல நலன்களையும் மாற்றுக் கட்சியினர் எடுத்துச் சொல்வதின் காரணமாக, ஆளும் கட்சியினர்ச் சேர்ந்த பலரும் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே தொழிலாளர் இயக்கத்தில் தொடர்புகொண்ட ஒருவர் தொழில் இலாகா அமைச்சராகப் பணியாற்றுவது—ஆட்சி பீடத்தில் தொழிலாளர் நலத்தை உணர்ந்தவர் ஒருவர் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும் ஆட்சி பீடத்தின் பொதுக் கொள்கையைப் பொறுத்ததான் தொழில் மந்திரிக்கு தொழிலாளர்களின் நலனில் அதிகமான அக்கறையும், ஆர்வமும் இருந்தாலும்கூட அவர் செயல்பட முடியும் என்பதை நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

25th March 1958] [Sri K. Anbazhagan]

மூன்று கோடி மக்கள் வாழும் நமது தமிழ் நாட்டில் 1957-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி 5 லட்சத்து 3,000 பேர்கள் தாம் இப்படி ஏதாவதொரு குறிப்பிடத்தக்க தொழில்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பிற வகையான தொழிலில் இருப்பவர்களைக் சேர்த்து கருதினும் ஏறத்தாழ ஆறு லட்சம் மக்களுக்கு மேல் குறிப்பிடத்தக்க தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களாகியுள்ளே.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் ரெஜிஸ்டர் செய்யபவர்கள் ஷாப் ஆக்ட்படி ரெஜிஸ்டர் செய்யபவர்கள்தான். பாக்டரி ஆக்ட்படி ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்றால் பவர் உபயோகப்படுத்தி 10 பேர்களுக்கு வேலை இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இருபது பேர் பவர் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குத் தான், இது.

SRI K. ANBAZHAGAN : பெரிய தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஐந்து லட்சம் பேர்கள். தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 70,000 பேர். ஆகவே, இந்தக் கணக்கைக் இந்த நாட்டில் வாழும் 3 கோடி மக்களுடன் ஒப்பிடுகிறபோது இந்த நாட்டில் மிகவும் பெரும் பாலான மக்களுக்கு இவ்வகை தொழில்துறையில் இடம் தேடித்தர வேண்டியது அவசியம். இந்த நாட்டை ஆள்பவரைச் சார்ந்திருக்கிறது என்பது விளங்கும். தொழில்துறை வாய்ப்பு, ஐம்பதில் ஒரு பங்கு மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய அளவுதான் தொழிற்சாலைகள் இந்நாட்டில் இருக்கின்றன. தொழில்துறை வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள், 'எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேன்ஜ்' இன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திலிருந்து மாநில அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்கு உரியதாகியிருக்கிறது. நிர்வாகப் பொறுப்பை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டனவில, அது என் போன்றவர்களால் வரவேற்கப்படுவதாகும். மாநில அரசாங்கத்திற்கு அது ஒரு செலவுக் கணக்காகக்கூடும். எனினும் நிர்வாகப் பொறுப்பு மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் தான் எவ்வளவு பேர்களுக்கு தொழில்துறையில் வாய்ப்பு அளிக்க முடியவில்லை என்பதை மாநில அரசாங்கம் அவ்வாறு உணர்ந்து அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்ட முயற்சிக்கக்கூடும். அந்த வேலை தேடித் தரும் நிலையத்தில் 57-ம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 160,000 பேர்கள் விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் 24,000 பேர்களுக்குத்தான் வேலை தேடித்தரப்பட்டிருக்கிறது. வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம், விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறவர்களில் ஏறத்தாழ பாதிப் பேர்களுக்காவது வேலை தேடித்தரும் வாய்ப்பு இருந்தால்தான் அந்த ஸ்தாபனமும் பயன்பட்டு மக்களின் குறையும் நங்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பில் இங்கு பேசும்போது, பாக்டரிஸ் அன்ட் லேபர் என்று ஆங்கிலத்தில் தரப்பட்டுள்ள தலைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் மட்டுமல்லாமல் வேறு தொடர்புள்ள கருத்துக்களும் பேசப்படத்தக்கனவாகும். இவற்றிற்குச் சில அடிப்படையான கொள்கைகள் இருக்கிறது. விவசாயத்துறையிலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் குறைகள் பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் வரவிட்டாலும்கூட பொதுவாக அவர்களும் தொழிலாளர் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் நிலையும் விவாதத்திற்குரியதாகிறது. சற்று முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நாட் கூலி தீர்மானிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அதேபோல் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலி தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் எடுத்துக்காட்டி வலியுறுத்தியதை நான் இங்கு நினைவுட விரும்புகிறேன். அடுத்து, உடனடியாக அவர்களின் அடிப்படை நாட் கூலி தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டால்தான் சமுதாய வாழ்க்கையில் பொதுவாக ஏற்படவேண்டிய முன்னேற்றத்தை நாம் காணமுடியும். குறிப்பாக இந்நாட்டில் விவசாயத்துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற பல போராட்டங்கள், கைபேர் வாரந்தாரி, மாட்டேர் வாரந்தாரி, குத்தகைதாரர், முதலாளிகளோடு பெற்றிருக்கிற உரிமைகள் அந்நிலத்திற்கு உரியவர்களால் பறிக்கும்போது ஏற்படுகிற தகராறுகள் நாட் கூலிக்கு வருகிறவர்கள் மிகக் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய வருவதால்தான் வளருகிறது. ஆகவே, குறைந்த அளவு

11-40
m.

[Sri K. Anbazhagan]

[25th March 1958]

நாட் கூலி கொடுத்து நிறைய பலன் பெறும் வாய்ப்பு இருப்பதினால்தான் நிலத்திற்கு உச்சவரம்புக்கட்த தடை ஏற்படும் சூழ்நிலை வளருகிறது. ஆகவே, நாட்சூலிக்கு வருபவர்களில் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப் பட்டால்தான் வேறு எந்த சீர்திருத்தங்களும் கொண்டு வரமுடியும். தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச கூலியைத் தீர்மானித்த வகையில், 54-ம் ஆண்டில் ஆண்டொன்றுக்கு ஒருவருக்கு 689 ரூபாய் சராசரி வருமானம் கிடைத்தது, 55-ம் ஆண்டில் 888 ரூபாயாயிற்று, 58-ல் அது 1,016 ரூபாயாயிற்று என்று புள்ளி விவரம் காட்டப்படுகிறது. இந்தப் புள்ளி உயர்வுக்கூட தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்களின் இன்றைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்று கூற முடியாது. காரணம், வாழ்க்கைத் தரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கான முக்கியமான கருவியாக இருப்பது, விலைவாசிகளின் நிலையாகும். விலைவாசியைப் பார்க்கும்போது, 54-ம் ஆண்டிலிருந்து 56-ம் ஆண்டிற்குள் விலைவாசிகள் ஏறித்தானிருக்கிறது. இறங்கிவிடவில்லை. இப்பொழுது மேலும் சில தொழில்துறைகளில் அடிப்படை கூலி தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதால் மொத்தத்தில் 1,016 என்று புள்ளியை காட்ட முடிகிறதே தவிர, தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் பெறும் ஊதியம் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடியதாக இருக்க இல்லை. ஆயிரத்து பதினாறு என்ற புள்ளியை பார்க்கும்போது அது பெரியதாகத் தெரியலாம். ஆனால் அது, மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் அளவு கூட ஆகவில்லை. அந்த அளவு வருமானத்திற்குக்கூட வாய்ப்பில்லை என்று சொன்னால், தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்கள், கட்டுப்பாடான தொழிற்சங்கத்தை நடத்துபவர்கள், நுண்ணரிவு பெற்று திறமையாக செயலாற்றுவார்கள், அவர்களின் நிலைமையே இப்படி பரிதாபகமாக இருந்தால் நாட்டின் சூழ்நிலை எவ்வளவு தாழ்ந்திருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மற்றொன்று, இத்தகைய நாட்சூலி நிர்ணயிக்கும்போது, ஒரு குடும்பத்திற்கு மூன்று பேர்கள் என்ற அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அப்படித் தீர்மானிப்பதின் மூலம் அவர்களுக்கு நாம் சரியான ஊதியம் அளிக்கத் தவறி விடுகிறோம். ஏனெனில், சாதாரணமாக, ஒரு தொழிலாளி குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி, தவிர இரண்டு குழந்தைகளாவது இருக்கும். ஆகவே, மூன்று பேர்கள் என்று வைத்துத் தீர்மானிப்பது நியாயமாகாது என்பதால் நான்கு பேர் என்ற அடிப்படையில் தீர்மானிக்கவேண்டும். அடுத்து, தொழிற்சாலைகளில் பல காரணங்களால் அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை, கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாகப் பார்க்கும்போது பெருகியிருக்கிறது. அங்ஙனம் விபத்துக்கள் பெருகுவதற்கு, இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் இருக்க முடியும். ஒன்று, நிர்வாகத்தை நடத்துபவர்கள், நான் குறிப்பிடுவது அரசாங்க நிர்வாகத்தை யல்ல, ஆலைகள், அல்லது தொழிற்சாலைகளை நடத்துகின்றவர்கள் தங்கள் லாபத்தை மட்டும் கருதி அலட்சியமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அல்லது அதில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் தங்கள் உயிரைப்பற்றிக் கூட கவனிக்காமல், கவனக்குறைவாக வேலை செய்ய வேண்டும். இதில் எதுவாயிருந்தாலும் அது நன்கு ஆராயப்படவேண்டும். விபத்திற்கு எது காரணமாகிறது? அது, பொதுவாகவே வேலை செய்பவர்களின் உடல்நலக் குறைவா? போதுமான கவனத்தோடு வேலை செய்யாததன் விளைவா? அல்லது தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான பாதுகாப்பு வசதி அளிக்கப்படுவதில்லையா? அல்லது உற்சாகம் அற்ற தன்மையின் விளைவா? அல்லது கவனக் குறைவால் ஏற்படுகிறதா? கவனக்குறைவென்றால், அதற்கு யார் காரணம்? என்பனவற்றையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதைக் குறித்து எனக்குத் தோன்றுகிற ஒரு ஆலோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விபத்துகள் ஏற்படாத தொழிற்சாலைகளுக்குப் பாராட்டுப் பத்திரங்கள் வழங்குவதின் மூலம் அல்லது விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் நிர்வாகம் நடத்துகின்றவர்களை சிறப்பிப்பதன் மூலம் விபத்துக்களை தவிர்ப்பதற்கு ஊக்கமளிப்பதற்கான ஒரு முறையைக் கையாள வேண்டும். விபத்துகளுக்கு ஆளாகிற தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவர்களின் குடும்பங்களுக்குத் தரப்படும் நஷ்டயீடு உயர்த்தப்படவேண்டும். தொழிலாளர்களின் உழைப்பு உற்பத்

25th March 1958] [Sri K. Anbazhagan]

திக்குப் பயன்படுகிறது அதே போன்று தொழிற்சாலை உரிமையாளரின் லாபத்திற்கும் பயன்படுகிறது. விபத்திற்கு ஆளாகியவர்களுக்கு எக்காரணத்தினால் விபத்து ஏற்பட்டாலும் ஏதோ குறைந்தபட்ச ஈடு தொகை தந்து விடுவதினால் மட்டும் உண்மையான திருப்தி ஏற்பட்டுவிடுவதாக நான் நினைக்கவில்லை. மாறாக, அளிக்கப்படும் ஈட்டுத்தொகை கொடுக்கும் பணம் அதிகமாக இருக்குமானால் நிர்வாகத்தை நடத்துபவர்கள் நிர்வாகத்தைக் கவனமாக நடத்துவார்கள். அத்துடன் விபத்துக்கு ஆளான தொழிலாளியும், அவனது குடும்பமும் ஓரளவு கஷ்டத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றவராவார்கள். இப்படிச் செய்வதின் மூலம் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க முடியும். மற்றொன்று பஸ் அல்லது ஆட்டோ மோபைல் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களை பற்றியும் நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் தொழில் செய்கையில் விபத்து விளையும்போது அவர்களால் பொது மக்கள் பலர் பலியிடப்படுகிறார்கள். ஒருவரின் தவறு காரணமாகப் பலர் பலர் ஆபத்திற்கு ஆளாகும் முறையில் இவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் எந்தவிதமான தவறும் செய்யாமல் அத்தொழிலை கவனத்துடன் செய்ய அவர்களுக்கு சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். போனால் அல்ல நான் குறிப்பிடுவது, போனால் என்றால் அது லாபத்தில் இருந்து கிடைக்கும் ஒரு பங்காகும். மேலும், அது தொழிலாளர்களின் உரிமையும் கூட ஆகவே, பஸ் ட்ரைவர்களுக்கும், அதுபோன்ற தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும், பிறருக்கும் தம்மால் விபத்து ஏற்படாமல் பாதுகாக்கும் பொறுப்புள்ளவர்களுக்கு சற்று அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். தவறு செய்யாமல் இருப்பதற்கு எச்சரிக்கையாக, தவறு செய்யாமல் இருக்க ஒரு தூண்டுகோலாக அவர்களுக்கு தவறு செய்யாமல் கடமையைச் செய்பவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களின் ஊதியத்தை அவ்வாறு உயர்த்துவது என்பது நாம் சமுதாயத்திற்கு செய்யும் ஒரு கடமையாகும். மற்றொன்று, தொழிலாளர்களுக்காக சட்டங்கள் கொண்டு வருகிற இக்காலத்தில் சில குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்கு இன்னும் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். அச்சகத்தில் அச்சக் கோர்ப்பு வேலை செய்பவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அத்தொழில் அவர்கள் நெடுங்காலம் வேலை செய்வதால் அவர்களின் கண்கள் பழுதாகிவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குச் சட்டமூலம் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். மற்றும் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டம் கொண்டுவருவது போன்ற சுருட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கும் சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும்.

• சிறப்பாக தீப்பெட்டி, தீக்குச்சித் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான நல்ல சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்கள் நாள் முழுவதும் வேலை செய்ய வில்லை என்றாலும் ஓய்வு நேரங்களில்தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதியம் தீர்மானிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அடுத்து தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களும் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் அதிக லாபத்தை முதலாளிகள் பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் குறைந்த பட்சம் ஊதியத்தையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றையும்விட வர்த்தக குமாஸ்தாக்கள் சிறு சிறு கடைகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் அவர்களுக்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சட்டப் பாதுகாப்பையும் பெறமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சில கடைகளில் மூன்று பேருக்கு மேல் நாளேந்து பேர்களை வைத்து வேலை செய்வித்தாலும், அதிகாரிகள் கேட்கும் போது மூன்று பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறு சட்டதீர்ப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதை நீக்குவதற்காக அவ்வகையான கடைகள் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் மூடப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படவேண்டும். அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு நாள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டாயமாக ஓய்வு கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் முடியாவிட்டால் ஏதேனும் ஒரு மாற்று வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டும். மேலும் பத்திரிக்கை தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஊழியர்

[Sri K. Anbazhagan]

[25th March 1958]

களுக்கு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேஜ் போர்ட் அளித்த தீர்ப்பானது சமீபத்தில் அதன் மேல் சப்ரீம்கோர்ட் அளித்த தீர்ப்பினால் பயனற்றதாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இந்த முடிவினால் இது எல்லா ஊழியர்களையும் பாதிக்குமோ என்று சந்தேகிக்கும்படியான நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பினைக் காட்டி இனிமேல் முதலாளிகள் சரியான ஊதியத்தையும் உரிமைகளை வழங்க சம்மதிக்க மறுக்கலாம். உயர் நீதி மன்றத்தினுடைய இந்தத் தீர்ப்பு, பத்திரிகை தொழிலாளர்களால் இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த தொழிலாளர்களால் இருந்தாலும் சரி, அதற்கென்று நியமிக்கப்படும் ஒரு ஊதியக்குழு கொடுக்கும் தீர்ப்பைப்பாதிக்காது என்ற முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். தேவைப்பட்டால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக, பாராளுமன்றத்தின் மூலமாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒய்வுரை கூறி நம்முடைய அரசாங்கம் வலியுறுத்தவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பிலிருந்து அல்லது சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு அரசியல் சட்டத்திலுள்ள சந்து பொந்துகளின் வழியாக உயர் நீதி மன்றம் மூலம் வேறு தீர்ப்புகள் கொண்டு வராதபடி செய்வதற்கு பாராளுமன்றத்தின் மூலமாக அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கும் திருத்துவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தை நம்முடைய அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும். இதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள், மாற்றுக்கட்சியிலுள்ளவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக தொழிலாளர்களை பொறுத்தவரையில் சக்திக்கேற்ற உழைப்பு தேவை கேற்ற வசதி என்ற கொள்கையை மனதில்கொண்டு திட்டமிடுவது அவசியம். அதில் தேவைக்கேற்ற வசதியைத் தீர்மானிக்கப்படும் பொழுது அன்றும் இருக்கின்ற விவரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு வெற்றைநிர்ணயிக்கவேண்டும். அதே போன்றுதான் சக்திக்கேற்ற உழைப்பையே அவர்களிடத்தில் எதிர் பார்க்குமாறும் திட்டமிடவேண்டும். இவ்வாறு தொழிலாளர் நலனையே—முதன்மையாகக் கருதின—தொழிற்சாலைகள் இயங்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை கவனிப்பதுதான் அதற்கான சட்டங்களையும் விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரேணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் சொன்னது மாதிரி இன்றைக்கு தொழிலாளர் இலாகா அமைச்சராக விளங்குபவர், தொழிலாளர்களுக்காக பாடுபட்டவர் என்பது மட்டுமல்ல, நம்முடைய தேசத்திலும், சர்வ தேச அரங்கிலும் தொழிலாளர்களுடைய நியதிகளையும் தொழிலாளர்களுடைய சட்ட நுணுக்கங்களையும் தெரிநிதிருக்கின்றவர், அதில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர், அத்தகைய ஒருவர் தொழிலாளர் இலாகாவுக்கு அமைச்சராக கிடைத்திருப்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கே பெருமை தரக் கூடியதாகும் என்ற முறையில் நான் அவர்களை பாசாட்டுகிறேன். இதற்கு முன்னால் எல்லாம் இதே அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வாதாடிய எத்தனையோ அரங்குகள் உண்டு. அப்போது எல்லாம் அவர்களிடம் இம்மாதிரிப்பட்ட பொறுப்புகள் இல்லை. ஆனால் இப்போது பொறுப்புகள் கையில் இருக்கின்றது. ஆகவே அவர்கள் நீனைத் அளவுக்கு செய்ய முடியாதபடி பெரிய சிக்கல்கள் நிறைந்திருக்கிறது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். பொதுவாக தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை தெரிவிக்கவில்லையானால் அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறியவனாவேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தை பொறுத்த அளவில் தொழிலில் பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதை அமலுக்கு கொண்டு வரும் பொழுது அரசாங்கம் மாத்திரம் அதற்கு பொறுப்பாக இருக்க முடியாது. தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. தொழிற்சங்கங்கள் உதவி அளித்தால் அரசாங்கத்திற்கு இவைகளை அமுலாக்குவதற்கு லெகுவாக இருக்கும். இதற்கு முதலாளிகள் சட்டத்திற்கு எற்றவாறு வராவிட்டால் அரசாங்கத்தினுடைய பாடு கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்க முடியும். இங்கே வொர்க்கிங் ஜர்னலிஸ்ட்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தொழிலாளர் பகுதியி

25th March 1958] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

லிருந்து வந்தவன் நான். இந்த பத்திரிகை ஊழியர்களுடைய ஸ்தாபனம் பலமான ஸ்தாபனம்தான் என்றாலும் போராட்ட ரீதியில் வளர்ந்த ஸ்தாபனம் அல்ல என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள். இத்தகைய முறைகளை நாம் பார்க்கிறோம். ஸ்தாபனம் ஒன்றாக இருந்தாலும், அடிக்கடி தகராறு ஏற்படுகிறது. காரியதரிசி டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர் படுகிறார். சட்டத்தின் மூலம் மட்டுப்படுத்த முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இல்லை. முதலாளிகளின் கை ஒங்கி வளரும்பொழுது அதை தடை செய்ய பலனளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை, சட்டங்களை கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். இதைப்பற்றி என்னைவிட அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும். வேஜ் போர்டில் அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு அங்கத்தினர். பல நல்ல காரியங்களும் முடிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் அதை அமுல் நடத்துவதற்கு சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த பத்திரிகை தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வேஜ் போர்ட் தீர்ப்புக்கு மாறாக சப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் என்ன செய்யவேண்டும். இந்த தீர்ப்பு தொழிற்சங்க வாதிகளுக்கு எல்லாம் ஒரு பிரச்சினையாக—ஒரு சவாலாக—வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்று வதற்கு அரசியல் சட்டத்தைதான் மாற்றவேண்டும் என்றால் கண்டிப்பாக அரசியல் சட்டத்தை மாற்றத்தான் வேண்டும். இதற்கு தொழிற்சங்க வாதிகள் எல்லாம், ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து பல தொழில் துறைகள் நடத்தப் படுகின்றன. உதாரணமாக டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைப்பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது நான் வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அரசாங்கத்தை பொறுத்தவரையில் தொழில் அதிபர்கள் என்ற முறையில் அரசாங்கம் மற்ற தொழில் அதிபர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும். அதிலும் தொழில் துறையில் மிக்க அனுபவம் பெற்ற அமைச்சர் அவர்கள் இந்த துறையில் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கக்கூடிய முறையில் இவைகளை எல்லாம் அமுல் நடத்துவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை அமுல் நடத்தினால் மற்ற இலாகாக்களுக்கு இந்த இலாகா ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இலாகாவைப் பார்க்கும்போது இப்போது ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல—பல முறையில் சம்பள விதிகள் இருக்கின்றன. ஒரே வேலையைச் செய்யக் கூடிய டிரைவர் சென்னையில் வேலை செய்தால், அவருக்கு 40 ரூபாய் முதல் 65 ரூபாய் வரை தரப்படுகிறது. அதே வேலையை செய்யக் கூடியவர் கன்னியாகுமரியில் இந்த இலாகாவின் கீழ் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு 50 ரூபாய் முதல் 100 ரூபாய் வரை கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் போலவே கண்டக்டர்கள். இங்கு கண்டக்டர்களுக்கு 30 ரூபாய் முதல் 45 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே வேலையைச் செய்யக் கூடிய அங்குள்ள கண்டக்டர்களுக்கு சம்பளம் 40 ரூபாய் முதல் 80 ரூபாய் வரை இருக்கிறது. ஒரு கண்டக்டர் 10 மாதங்கள் கேரளாவிலிருந்து விட்டு இங்கு இருக்கிறார். அவர் சம்பளம் 50 ரூபாய் முதல் 100 ரூபாய் வரை இருக்கிறது. இத்தகைய முறை இருக்கக்கூடாது. ஒரு இலாகாவில் ஒரே முறை இருக்கவேண்டும். ஒரே முறை இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, நிச்சயமாகச் செய்து விடுகிறோம் என்று கன்னியாகுமரியில் இருப்பவர்களுடைய சம்பளத்தை இதைப் போலக் குறைத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாகச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இங்குள்ளவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். அங்குள்ள ஸ்டான்டாட்—தரம்—கண்டக்டர்களைப் பொறுத்தவரையில், கல்வியிலும் சரி, மற்ற விஷயங்களிலும் சரி, தரம் உயர்ந்ததாக இருக்கிறது என்று கூறவேண்டும். ஆனால் டிரைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அப்படி இல்லை. கண்டக்டர்கள் படித்திருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லோரும் ஒரே வேலையைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே விதமான சம்பளம் கொடுப்பதில் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது.

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [25th March 1958]

நம்முடைய டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நான் காலையில் ஒரு அவசரக் கேள்விக்கு பதில் கொடுக்கும்போது அதை நன்றாக கவனித்தேன். டிரைவர் அவசியம் இல்லாமல் 97 பாஸஞ்சர்களை ஏற்றிக் கொண்டு வேகமாகப் போயிருக்கிறார் . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 87 தான், 97 அல்ல.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : 97 என்பது என்னுடைய தகவல். டிரான்ஸ்போர்ட் 87 என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் தகவல் டிரைவரையும் கண்டக்டரையும் சேர்த்து 89 என்பது. என்னுடைய தகவல் சரி என்று கருதுகிறேன். 97 பேர்களை ஏற்றிக் கொண்டு ஒரு பஸ்ஸில் ஓவர் ஸ்டீடில் போனார்கள். அந்த 97 பேரில் 87 பேர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். 87 பேர்களை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போனதில் 3 பேர்கள் உயிர்போயிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இப்போது இவர்களுக்கு செக்யூரிடி ஆப் சர்வீஸ் கிடை யாது இங்கு சேர்ந்த பிறகு. முன்பு தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக எடுக்க வேண்டும். இப்போது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா ஏதைப் பின்பற்றுகிறார்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா சம்பந்தமாகப் பலவிஷயங்கள் இருக்கின்றன, அதற்கு பிற்பாடு வருகிறேன். இப்போது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுடைய விஷய யத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் ஒரு சில விஷயங்களைக் கூறிவிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கு பப்ளிக் ஸர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அவர்கள் தொழிலாளர்களே தேர்ந்தெடுப்பார்கள். ஆனால், இங்கு சேர்ந்த பின்னர் அதிகாரிகள் இஷ்டப்படி அதிகாரிகளுக்கு வேண்டுபவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்பதால் தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தினுடைய தயவுக்குக் கார்த்திக்வேண்டுமே தவிர, அவர்களுடைய உரிமையை மனதில் இறுத்தி வேலை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் ஒன்று பார்க்கிறோம். ஒரு ஷெட்யூலர்கேஸ்ட் டிரைவர் இருக்கிறார். அவர்களுக்கு கொடுக்காமல் ஏதோ அன்றாம் வேலை செய்யக்கூடிய ஒருவரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இத்தகைய நிலைமை ஏற்படுகிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவிலே கூட செக்யூரிடி ஆப் ஸர்வீஸ் வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை நிச்சயம் வேண்டும் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரே வேலைக்கு ஒரே சம்பளம் வேண்டும். ஒன்று பார்க்கலாம். இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. கேரள அரசாங்கத்திலிருந்து நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு எழுதிய ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதாவது 1954-ம் ஆண்டு முதல் சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அத்தகைய முறையில் உயர்த்தியிருப்பதால் அவர்களுக்கு அரியகலை நாங்கள் 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி வரையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தை நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று அங்கிருந்து வந்திருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்திலுள்ளவர்களுக்கு நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று வந்திருக்கிறது. இவர்கள், நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அங்கு அதிகப்படுத்தினால், அதைத் தொடர்ந்து இங்கும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக. அதிலும் நம் தொழிலமைச்சர் போன்றவர்கள் தலைமை தாங்கும்போது, அத்தகைய முறையை உடனடியாகக் கையாண்டு சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் உயர்ந்த ஊதியத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சமயத்திலே கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

குறைந்த பட்ச சம்பளத்தைப் பற்றிய வரையில் பல நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், அதைப் போலவே நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அத்தகைய ஒரு நிர்ணயம் செய்வதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

25th March 1958] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

அதைப் போலவே உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலே எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான உப்பளத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரியில் உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்க ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தக் கமிட்டி இந்த பாஷா வாரி மாகாண அமைப்புக்கு 1, 2 மாதங்களுக்கு முன்னால், அமைக்கப்பட்டது. ஏனைய பகுதிகள் இங்கே சேர்ந்துவிட்டபடியால் கேரள சர்க்காரிலிருந்து இதை இங்கே மாற்றினார்கள். ஆனால், அந்தக் கமிட்டி கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் ஷெட்யூலில் சேர்க்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக இதைக் கலைத்து விட்டார்கள். இதுவும் அந்த ஷெட்யூலில் சேர்க்கப்படவேண்டும். இத்தகைய பிரச்சினையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கலாம். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. லேண்ட் டென்யூர் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லாவித்தியா சமாயிருக்கிறது. பல சிக்கல்கள் வரலாம். இதையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஒரேமாதிரியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக் கொண்டு, மீண்டும் ஒரு முறை அரசாங்க இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர்களுக்கும், இதன் ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்தவரையில் பிற அதிபர்களுக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தாலொழிய சட்டம் இயற்றி, சட்டத்தை அமுலாக்குவதிலே ஒரு பயனும் இருக்க முடியாது என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I shall give five minutes, if the hon. Member Sri K. S. G. Haja Sheriff can finish his speech within that time.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Speaker, Sir, I rise to speak in support of the Demand made by the Hon. Minister for Labour. Sir, I am greatly surprised when both the mover of the cut motion and other hon. Members spoke that the Government had not done or had not improved the conditions of labour within the last ten years and that the Government are more aligned towards the capitalists. I do not think that there can be any better false propaganda than this statement. I am sure that hon. Members are having each a copy of the small booklet supplied by the Government giving vividly what they have done to the labour within the last ten years, what their policy is, what they propose to do hereafter.

Sir, we are fortunately having in our midst a Minister who has devoted the best part of his life for the betterment of labour and who is wedded to improve their conditions.

Sir, if only I can give illustrations how the conditions of labour have been improved, I am sure the hon. Members would be taken by surprise. For instance, if we take a worker who is working in the ports, a worker who was earning Rs. 3 a day three or four years ago, is today earning Rs. 9 or 10 for working only a shift of eight hours. Can it not be said that his lot has been improved? I agree when hon. Members said that there was still unemployment, that there were considerable difficulties in finding employment for both the educated and uneducated people, etc., and that cannot be disproved. But so far as people who are employed in any sector, either in agriculture, or in factory or in business houses or ports, it is not correct to say that their conditions have not improved. Their conditions have definitely improved. The hon. Members have may give

[K. S. G. Haja Sheriff] [25th March 1958]

concrete suggestions as to how to solve the unemployment problem or how to improve the conditions of these people, who are already working in all these factories or other business houses.

Sir, one of the reasons given for the food shortage is the increased consumption of food. But how has the increased consumption of food come about? It cannot be unless people had improved their purchasing capacity and is it not due to increased earnings and wages? Sir, it is also said that the Labour Housing Schemes have not been put forward. It is not correct, when it is said that the employers are not taking advantage of the facilities offered by the Government; let us take any factory, a cement factory in our State or a Sugar Factory or any factory that is either in the private sector or in the public sector, the first concentrated attempt is for the improvement of the condition of labour. So, labour conditions have improved a lot. I should not be mistaken as speaking on behalf of the capitalists. It is all due to the measures adopted by the Government and on account of the changed policy in the managements that the conditions of labour have improved very conspicuously.

I am sure, Mr. Speaker, that if only given concrete suggestions for the improvement of labour, the Government which are wedded to the policy of having a socialistic structure of society, will certainly do all they can for their betterment. Thank you, Sir.

12-10
p.m. **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்புறகுரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அரசியல் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளில் மிகவும் முக்கியமானது “Right to work, Living wage” என்ற இரண்டு விஷயங்கள் என்பதை முதல் முதலாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். வேலை செய்வதற்கான உரிமை, ஜீவன சம்பளம் பெறுவதற்கான உரிமை, இந்த இரண்டும் அரசியல் சட்டத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கொள்கையாகவும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கொள்கையாகவும், ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கையாகவும் இருந்து வருகிறது என்பதை சூசகமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த உரிமைகள் இருந்தும், தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆகையால் இந்தக் கொள்கை குறையுடையதா, இந்தக் கொள்கையை அமல் நடத்தகின்ற அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் குறையுடையதா, அல்லது இந்த அமைச்சரவை குறையுடையதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

போடப்பட்டிருக்கிற கொள்கை குறையுடையது அல்ல. அரசாங்க நிர்வாகம் பொறுத்தவரை, இப்பொழுது தொழிலாளர் இலாகாவை நிர்வகித்து வரும் அதிகாரிகள், பாக்கரி இலாகாவை நிர்வகித்து வரும் அதிகாரிகள் எல்லா வகையிலேயும் திறமை உள்வளர்கள் என்பதை என் அனுபவத்திலிருந்து நான் கூற முடியும். கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. உண்மையிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானவர். (சிரிப்பு.) நான் மற்ற மந்திரிகள் இருந்தாலும் இதைப் பற்றி குறிப்பிடுவேன். நான் ஏதோ அமைச்சரை காக்கா பிடிப்பதாக யாரும் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம்; இதற்கு அவசியமும் இல்லை.

உண்மையிலேயே அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் நன்றாக இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா காரியங்களையும் திறமையாகச் செய்யக் கூடியவர். கையாளப்படுகின்ற கொள்கையோ நல்லதாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் என் குறை கூறப்படுகின்றது என்பதை நாம்

25th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இருக்கும் அரசியல் பொருளாதார அமைப்பிலே முதலாளித்துவத்திற்குத்தான் அதிகப்படியான சலுகையும் உரிமையும் இருக்கின்றன. இன்றைய அரசியல் ஆதிக்கமானது எப்படியோ முதலாளித்துவத்தின் கையிலே சிக்கிப்போய் கிடக்கிறது என்பதுதான் மிகவும் தெளிவாக தெரிகிறது. இதனால்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சில காரியங்களை செய்ய வேண்டுமென நினைத்தாலும் அதை நடத்தி வைக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதை நாம் அனுபவ ரீதியாக பார்க்கிறோம்.

உண்மையிலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது விதியின் கோளாரே என்றுகூட நான் சொல்வேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பதவியில் இருப்பதற்கு பதிலாக நம்முடைய தொழிற் சங்கத்திற்கு பலம் அளிக்கத் தக்க முறையில் ஒரு பெரிய கிளர்ச்சிக்காரராக இருப்பாரானால் அதை நான் மிகவும் சந்தோஷமாக வரவேற்பேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இப்பொழுது வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் 160,000 பேர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், 24,000 பேர்களுக்கு வேலை தேடித் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது நம்முடைய திறமையை எடுத்துக் காட்டுகிறதா? நாட்டிலிருக்கும் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தை யாருமே மதிப்பது கிடையாது. ஆட்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் இந்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகத்தான் ஆட்களை எடுக்க வேண்டும் என்ற நியதியை ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது? அப்படி ஏற்படுத்தும் விதியை ஏன் அமல் செய்யக் கூடாது. இதை அமல் செய்வதில் யார் தடையாக இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் யார் என்று தெரிவித்தால் அவர்களை தூக்கி எறிய வேண்டுமென்றார்கள். காத்திருக்கிறார்கள், சமுதாயம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் மூலமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே வேலையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர்கள் தங்கள் வேலையை இழக்காமல் இருப்பதற்கான நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்ப்போம். அங்கங்கு இருக்கும் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகள் தொழிற்சாலைகளை மூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றனர் என்று புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு தொழிற்சாலைகளை மூடுவதற்கு திடீர் என்று என்ன ஏற்பட்டது என்று அரசாங்கம் ஒரு பத்திரிகை அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கோயம்பத்தூரில் இருக்கும் பஞ்சாலைகளைப் பற்றி இங்கே பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோயம்பத்தூர் பஞ்சாலைகளில் ஒரு ஷிப்டு குறைப்பதை நாம் குறிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். தென் இந்திய மில் முதலாளிகள் சங்கம் உற்பத்தியை திட்டமிட்டு குறைப்பதற்கு என்ன வழி செய்யலாம் என்று தீர்மானிக்க ஆலோசனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. திட்டமிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அல்ல. உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று நாட்டில் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், இவர்கள் திட்டமிட்டு உற்பத்தியை குறைக்க வழி என்ன என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாசகமான வேலையை அரசாங்கம் ஒரு பத்திரிகை அறிக்கையால் தடுத்துவிட முடியும் என்று நினைக்கிறதா? இந்த நாசகமான வேலையை தடுப்பதற்கு வேறு வழியே கிடையாதா? பத்திரிகை அறிக்கையிலும் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட பூர்வமாக என்ன வெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்யவேண்டும். நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் ஆட்களை வேலையிலிருந்து நிறுத்தக்கூடாது என்று தான் போட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையை இந்த முதலாளிகள் பயன் படுத்திக்கொள்வார்கள். அரசாங்கமே பத்திரிகை அறிக்கையில் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு ஆட்களை நிறுத்தி விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். அரசாங்க அறிக்கையில் முதல் பாகத்தை அமல் நடத்தாமல் மற்ற பாகங்களை மட்டும் அமல் நடத்துவார்கள். ஆகையால் மில் முதலாளிகள் திட்டமிட்டு

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th March 1958]

உற்பத்தியை குறைப்பதற்கு வழி செய்வதை தடுப்பதற்கு, மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து அமல் செய்யவேண்டும் என்று ராஜ்ய அரசாங்கத்தைக் கோருவேன். அவ்வாறு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால், தேசத்தின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்படும். ஆகையால் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடி தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கப்போகிறோம் என்று சென்ற வருஷத்தில் சொன்னார்கள். அப்படி நியமிப்பதாகவும் வாக்குறுதி கொடுத்தார் அமைச்சர். அந்த வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதைப்பற்றி கேட்டால் சீக்கிரம் செய்கிறோம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர என்ன செய்யப்போகிறோம் எப்பொழுது செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வதாகவே இல்லை. அவர் அப்படிச் சொல்லி ஒரு ஆண்டு கடந்து போய்விட்டது. இன்னும் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை. அப்படி நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதற்குள்ளே காரணத்தையும் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-20
p.m.

சம்பளம் நிர்ணயப்படுத்தப்பற்றி, ஏற்கெனவே சம்பள போர்டு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதைப் பற்றி நமக்கு எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். பத்திரிகைகளுக்கு சம்பளம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு அது கோர்ட்டுக்குச் சென்று அதன் முடிவு என்ன ஆயிற்று என்பது நமக்குத் தெரியும். அதைக் குறித்து பல அங்கத்தினர்கள் பல யோசனைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். சபரீம் கோர்ட்டுக்கும் ஹைக்கோர்ட்டுக்கும் போகாத அளவில் நாம் தடைகளை விதிக்க வேண்டும் என்று யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். சபரீம் கோர்ட்டுக்கும் போகக்கூடாத அளவுக்கு ஏன் தடைகளை விதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அப்படி தடை விதிக்க இயலுமா என்று பார்த்தால் அது இயலாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஜீவாதார உரிமை பிரகாரம் நிச்சயமாக அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு சபரீம் கோர்ட்டிலும், ஹைக்கோர்ட்டிலும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கூடிய நீதிபதிகளைப் பார்த்தால் அவர்கள் இன்றைய அரசியல் நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு அவர்கள் சோஷலிஸித் சித்தாந்தத்துக்கு ஏற்ற மனப்பண்பு படைத்தவர்களாக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறையைத்தான் இது காட்டுகிறது. நாம் எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போடலாம், எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்யலாம். செய்ய முடியும். ஆனால், நமது ஸ்திரீயங்களையும், திட்டங்களையும் புரிந்துக்கொண்டு செயலாற்றும் நீதிபதிகளும் நிர்வாகிகளும் தேவை. இன்றைய நீதிபதிகள் தங்கள் மனத்தை முற்போக்கான முறையில் மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க முறையில் பொதுஜன நிர்ப்பந்தம் உருவாகவேண்டும். இந்தப் பொதுஜன நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்குவதில், இந்த தரப்பிலுள்ளவர்களோடு ஆளும் கட்சியில் உள்ள முற்போக்கு கொள்கை படைத்தவர்களும் ஒன்று சேர வேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் 55 வயதுக்கு மேல் வேலையை விட்டு விட்டுப்போக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி தொழிலாளிகள் 55 அல்லது 58 வயதுக்கு மேல் வேலையை விட்டு விட்டுப் போனால் அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ப்ராவிடென்ட் பண்ட் திட்டம் அவர்களுக்கு இருக்கிறதா? இப்பொழுதுதான் மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களாக அந்தத் திட்டம் வந்து அமுலில் இருக்கிறது. இந்த ஐந்து வருஷத்தில் அவர்களுக்கு என்ன கிடைக்கப்போகிறது. அந்த பண்ட் இல்லாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கிராச்யூட்டி ஸ்கீம் இருக்கிறதா, அல்லது பென்ஷன் ஸ்கீம் இருக்கிறதா? அவர்களுக்கு சட்ட நுணுக்கங்கள் தெரியாத காரணத்தால் அவர்களை சலபமாக வெளியே அனுப்புகிறார்கள். அதனால் 55 வயதுக்கு மேல் பட்டவர்களை

25th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

வேலையை விட்டு நீக்குவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். 55 அல்லது 58 வயதுக்கு மேல்பட்டவர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதாக இருந்தால் அதற்காக ஒரு பென்ஷன் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய முன் வரவேண்டும். அதை அரசாங்கமே கொண்டு வந்தாலும் சரி அல்லது தொழிற்சாலை அதிபர்களைக் கொண்டு வரச்சொல்லி இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்தாலும் சரி. இந்த திட்டத்தை தொழிலாளர்களுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை யார் கொண்டு வந்து கொடுத்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் அல்லது கிராசுயட்டி ஸ்கீமைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அநேகம் தொழிற்சாலைகளில் அநேகம் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு அரசாங்கமும் காரணம் அல்ல, பாக்கரியும் காரணம் அல்ல. அதற்கெல்லாம் அங்குள்ள மாணேஜ்மெண்டார் தான் காரணம். மாணேஜ்மெண்டார் தொழிலாளர்களுக்கு சரியானபடி பாதுகாப்பு கொடுக்காமல் இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் “பாலிசி அப் ப்ரீசியுவேஷன்” தான். இதுதான், சவரன்மெண்ட்டின் கொள்கையைக் இருக்கிறது. பாலிசி அப் ப்ரீசுவேஷன்லேயே இருந்தால் “It is equivalent to the policy of appeasement” என்று சொல்வதற்கு முடியும். அவர்களே செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் ஒருகாலும் தொழிற்சாலை அதிபர்கள் செய்யவே மாட்டார்கள். அதனால் தான் policy of punishment வார்டுமே என்று சொல்லுகிறோம். அப்பொழுது தெரியும் நிலைமை. இப்பொழுது எவ்வளவோ கேஸ்கள், புகார்கள் வருகின்றன. அவைகளில் தண்டிக்கப்பட்டவைகள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் தண்டிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் 400-க்கு குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆயிரம், அல்லது இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் கேஸ்கள் வந்தாலும் தண்டிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் அது ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அதனால் சரியான அளவில் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டியபடி சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கும் படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மனது வைத்து சட்டத்தை திருத்தி அமைத்தால்தான் அது சரிவர அமுல் செய்யப்படும். அதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கான துணிக்சல் அந்த இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளும் அந்த இலாகாவில் இருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லும்போது ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று தான் அர்த்தம். ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றிய ஒரு முடிவுக்கு அரசாங்கம் சீக்கிரமாக வர வேண்டும். இது சம்பந்தமாக திட்டவட்டமான ஒரு முடிவுக்கு அரசாங்கம் சீக்கிரம் வரவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அரசாங்கம் வராத வரைக்கும் தொழிற்சாலைகளில் போட்டி சங்கங்கள் இருந்துகொண்டே தான் இருக்கும். பல சங்கத் தலைவர்கள் அங்கு தலையிட ஆரம்பிப்பார்கள். அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். ஆகவே அரசாங்கம் சீக்கிரத்திலேயே இதற்கு ஒரு திட்ட வட்டமான முடிவு காணவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மெட்ரஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் அட்வைசரி போர்டு என்று ஒன்று இருக்கிறது. கடைசியாக அந்த போர்டு 20-10-56-ல் தான் கூடிற்று. அதற்குப் பிறகு கூடவே இல்லை. அந்த போர்டு அடிக்கடி கூடி வன் கூடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அந்த போர்டு அடிக்கடி கூடி

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th March 1958]

என் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். திட்டமான வேலைகளை அமைத்து அதன்படி அவர்கள் அடிக்கடி கூடி ஏன் வேலை செய்யக் கூடாது. மாதக் கணக்கில் வருஷக் கணக்கில் அவர்கள் கூடுவது கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு, சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும், ஹை கோர்ட்டுக்கும் முதலாளிகள் சுலபமாகப் போகிறார்கள். அப்படி தொழிலாளர்களால் போக முடியவில்லை. அப்படிப் போவதற்கு தொழிலாளர்கள் பணத்துக்கு எங்கே போவார்கள். பணம் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களால் அடிக்கடி கோர்ட்டுளுக்குப் போக முடிவதில்லை. அடிக்கடி இது சம்பந்தமாக பேசப்படும்போது ஏதாவது யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் ஒரு யோசனையைக் கூறுகிறேன். அதை அரசாங்கம் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். லீகல் எய்ட் டிபார்ட்மென்ட் என்ற ஒரு இலாகாவை அமைத்து அதன் மூலம் தொழிற்சங்கங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் சொல்லுகிறேன். தொழிலாளர்கள் சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கோ அல்லது ஹை கோர்ட்டுக்கோ போக வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்கள் இந்த இலாகாவை அணுகினால் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு வக்கீலை நியமிப்பது என்பது முடியாது. அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வக்கீலிடம் போகாமல் நேரடியாக அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட லீகல் எய்ட் டிபார்ட்மென்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு உதவி புரிவதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய யோசனை.

தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்டாம்பு கட்டணம் கட்டுவதிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் பல தடவை சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே தொழிலாளர்கள் ஏதாவது மனுக்கள் கொடுத்தால் அதற்கு ஸ்டாம்பு கட்டணம் கட்டாமல் இருக்கும்படியாக ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலாளர் இலாகா இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையில் திரம்பட வேலை செய்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாங்கள் எடுத்துக் காட்டிய கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த இலாகா தன்னுடைய நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்தினால் ஓரளவு தொழிலாளர்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்வதாக ஆகும், சேவை செய்யவும் முடியும்.

போனஸ் சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு வார்த்தையை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். லாபம் இருந்தாலும், லாபம் இல்லாவிட்டாலும் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அப்படிக் கொடுப்பது அநீதி என்றும் எனக்கு எதிர் தரப்பிலே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சியாளர்கள் தரப்பிலேயே இப்படி மாறுபட்ட கருத்துக்களை சொல்லிக் கொண்டு மோதிகொண்டார்கள். இப்பொழுது சோஷலிச அமைப்பில் ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள். கேரளாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சியை நடத்துகிறது. இதற்கு முன்னதாக திருவாங்கூரில் மிதவாத முற்போக்குக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இருந்த காலத்தில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்தார்கள். ஒருவர் வாங்கும் மொத்த சம்பளத்தில் 5 பர்சென்ட் வீதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். லாபம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்த போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் அதன்படி ஏற்பாடு செய்தவர் ஸர் சி. பி. அவர்கள். அந்த காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு இப்பொழுதும் நடந்து கொண்டே வருகிறது. அதையே அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இப்பொழுதுள்ள கேரள அரசாங்கம் ஏற்பாடு

25th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

செய்து கொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான போனஸ் திட்டத்தை நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த மந்திரி சபையைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 12-30 p.m. களே, அடுத்து ஒரு வருஷத்தில் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை வைத்துக் கொண்டு எப்படி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் அமைதியை பாதுகாக்கப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சில அறிக்கைகளை நம் முன்னாலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்திலே அவர்கள் பத்திரிகைக்கு ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டு சேர்த்து பார்க்கும்பொழுது, அடுத்த ஒரு வருஷத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்கள், தொழில் இரண்டும் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எப்படி ஒரு நெருக்கடி வர இருக்கிறது என்கின்ற அபாயத்தை தான் நமக்கு உணர்த்தியிருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையிலே நான் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுவதா, அல்லது பரிதாபப்படுவதா என்று தெரியாமல் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களை பாராட்டிவிடுவது சலபம். ஆனால் தனி மனிதனுடைய நல்லெண்ணமும், திறமையும் ஓரளவுக்கு உபயோகப்படுமே தவிர, அது சூழ் நிலையை மாற்றுவதற்கு உபயோகப்படுமானால், அப்பொழுது தான் உண்மையான பரிசாரம் ஏற்படும். அத்தகைய சக்தி நமது அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இல்லையே என்று பரிதாபப்படுகிறேன். அவர்களிடையே இருக்கும் அதிகாரத்தை ஒழுங்காக பிரயோகிக்கலாம். நமக்கு சலபமாக படிக்கக்கூடிய முறையில் அச்சடித்து அவர் அறிக்கைகளை வழங்கியிருக்கிறார். திறமை அதிகமாக இருப்பதினால் இத்தகைய வேலையைத் தான் செய்ய முடியுமே தவிர, சூழ் நிலையை மாற்றக் கூடிய சக்தி அவர்களிடத்தில் இல்லையே என்று தான் பரிதாபப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு நல்லெண்ணம் இருக்கிறது. தொழில் அமைதி இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் நன்றாக வாழ வேண்டும், தொழில் தகராறுகள் இருக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய சமுதாய அமைப்பில் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், முதலாளிகளுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டத்தை கொடுத்துத் தான் தீரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு கொஞ்சம் சங்கடங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். அப்படி வரக்கூடிய சமயத்தில் தான் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் மந்திரி அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. அமைச்சர் அவையிலுள்ள மற்ற அமைச்சர்களுடைய ஒத்துழைப்புக் அவர்களுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக சேலம் பானியில், நாராயணன் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தொழிற்சாலையில் 150 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை முடி விட்டார்கள். அதைத் திறக்க வேண்டுமென்று தொழில் அமைச்சர் உத்தரவு போட்டார். போலீஸ் அமைச்சரின் கீழ் வேலை செய்யும் போலீஸ் அதிகாரிகள் அதை திறப்பதற்கு உதவி செய்வதற்கு புதிதாக, அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களை சிறையிலே போடுகிறார்கள். இம்மாதிரி சமயங்களில் உத்தரவுகளை அமுல் நடத்துவதற்கு மற்ற அமைச்சர்களுடைய ஒத்துழைப்பு ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறது. தொழில் இலாகாவில் கடைசியிலே இருக்கும் லேபர் ஆபீஸர்களிலிருந்து காரியதரிசி வரை எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும்.

கடந்த ஒரு வருஷ காலத்தில் தொழில் இலாகாவில் பெரும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தயக்கமின்றி பாராட்டக் கூடாது. லேபர் டிபார்ட்மெண்டு சருசுருப்பாக வேலை செய்கிறது. சச்சரவுகள் இருந்தால் சமரசம் செய்வதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள். சமரசம் முறிந்தால் தகராறுகளை கோரிக்கையின் முடிவுக்கு வரவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். இதிலெல்லாம், முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்பது ஒரு புறத்தில் வாஸ்தவம் தான். தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தொழில் தகராறுகள் இல்லாமல் தொழில் துறையில் அமைதி நிலைவுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய சகாக்களின் ஒத்துழைப்பையும், மத்திய சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பையும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th March 1958]

பெற்று வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தொழில் தகராறுகள் இருக்க வேண்டுமென்பது தொழிலாளிகளின் விருப்பம் அல்ல. தொழில் தகராறுகளுக்கு பொறுப்பாளி தொழிலாளி அல்ல. தொழில் தகராறுகளை தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கும், தொழிலாளர்கள் சுமுகமாக வாழ்வதற்கும் தான் தொழிலாளர்கள் விரும்புகிறார்கள். தினம்தோறும் வேலை நிறுத்தம், போஸ்ட் தடியடி இவைகளெல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமல்ல தொழிலாளிகளுக்கு. ஆகையால் தொழில் தகராறுகள் வந்தால், தொழிலாளிகளைப்பற்றி குறை சொல்லுவதில் பிரயோசனமில்லை. தொழில் தகராறுகளுக்கு காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கும் தன்னுடைய சகாக்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணமாக, பஞ்ச ஆலைகள் சம்பந்தமாக ஒரு நெருக்கடி வர இருக்கிறது என்பது பற்றி குறிப்பிட்டேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்களும் இதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையும் இதன் காரணமாகத் தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பி. அண்டு லி. மில்லில் ஒருவிதமான நெருக்கடியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை ஹாஸ்டி மில்லில் ஒருவிதமான நெருக்கடியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில ஷிப்டுகளை மூடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலும் சில ஷிப்டுகளை மூடவேண்டுமென்று ஏற்பாடு நடக்கிறது. நூல் மில்கனிலும் சரி, நெசவு மில்கனிலும் சரி, சில ஷிப்டுகளை மூடவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடிக்கு என்ன காரணம் என்பதை சற்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து, இதைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நெருக்கடிக்குக் காரணம் நம்முடைய கோர்ட்டுகள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்காமல் இருப்பது தான். சுப்ரீம் கோர்ட்டு, ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புகளை பார்த்தால் ஜனங்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்கும் நோக்கத்தோடு அவைகள் கொடுக்கப்படுமில்லை. தனி நபர்களுடைய உரிமைகளைத்தான் அவை பாதுகாக்கின்றன. விவசாயப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் தீர்ப்புகளை பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் தனி நபர் உரிமை தான் பெரியது, புனிதத் தன்மை வாய்ந்தது என்ற மனோபாவத்தோடு நம்முடைய நீதிபதிகள் தீர்ப்புகளை அளிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் கொள்கை என்ன, நம்முடைய தேசத்தின் நிலைமை என்ன, நம்முடைய தேசம் எந்த ஸ்திதியில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற சூழ்நிலையெல்லாம் நம்முடைய நீதிபதிகளும், நீதி ஸ்தாபனங்களும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகள் இந்தக் கொள்கைகளுக்கு முரண்பட்டதாக இருக்கிறது என்பதை பத்திரிகைத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையில் சமீபத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு எடுத்துக் காட்டும். இதனால் பத்திரிகைத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, மற்ற தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். முதலாளிகளுக்கு சக்தி இருந்தால் தான் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே சக்தி இருந்தால் கூட சக்தியை குறைத்துக் காட்டக்கூடிய சாமர்த்தியம் முதலாளிகளிடத்தில் இல்லையா? அதற்குத் தகுந்தபடி கணக்குகளை அவர்கள் தயார் செய்து காட்டிவிடுவார்கள். இனி மேலும் மேலும், பத்திரிகைத் தொழிலில் மட்டுமல்ல, மற்ற எல்லா தொழில்களிலும் அமைதியின் மையை ஏற்படுத்தும் ஒரு சூழ்நிலையை இந்த சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஏற்படுத்தி விட்டது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு வந்த பிறகு தான் கோவை மில் முதலாளிகளுக்கும், மதுரை மில் முதலாளிகளுக்கும் எங்களுக்கு சக்தி இல்லை, வருமானம் இல்லை என்று கணக்கு தயார் செய்துகொண்டு சில ஷிப்டுகளை மூடப்போகிறோம் என்று சொல்லும் துணிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் கொஞ்சம் அவர்கள் யோசனை செய்து கொண்டு

25th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

தான் இருந்தார்கள். அவர்கள் நிர்ப்பந்தமாக இப்பொழுது சில விபரங்களை மூடப்போகிறோம் என்று சொல்லுவதற்கு சப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு தான் உதவி செய்திருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்தபோதிலும் சரி, இந்த சூழ்நிலையை எப்படி மாற்றுவது என்பது பற்றி அவர்கள் யோசனை செய்யவேண்டும். பஞ்சாலை நெருக்கடி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், மத்திய சர்க்கார் மில்துணி மீது விதிக்கக்கூடிய வரிக்கு சலுகை கொடுத்தார்கள் அம்மாதிரி சலுகை கொடுத்தது நியாயமா, அநியாயமா என்பது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும், அந்த அளவுக்கு துணி விலை குறைந்தால் நல்லது தான். துணி விலை குறையவேண்டுமென்பது தான் நம்முடைய நோக்கமும். விலைவாசிகள் குறையவேண்டுமென்பது தான் எல்லோருடைய விருப்பமும். மத்திய சர்க்கார் ஒரு நல்ல காரியத்தை செய்யும்பொழுது, அதுனால் வேறு ஏதாவது தீமை ஏற்படுமா என்பதை சிந்தனை செய்யாமலே, முடிவு எடுத்து காரியங்களை செய்கிறார்கள். இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை, பாதகங்களை தடுக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் முடிவை வரவேற்க முடியாத நிலையில் ஏன் இருக்கிறேன் என்றால், இதனால் கைத்தறி பாதிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு கவலை யில்லை. கைகத்தறிக்கு கொடுக்கப்பட்ட ரிபேட்டை குறைத்த போதே மில் முதலாளிகளின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் அப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்று சூசமாக அப்பொழுது சொன்னேன். இப்பொழுது உண்மையாகவே அந்த நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகத் தான் கைத்தறிக்கு கொடுத்து வந்த ரிபேட்டை குறைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மில் துணிக்கு சலுகை கொடுக்கக்கூடாது என்று கருத்தல்ல. ஆனால் கைத்தறிக்கு கொடுத்து வந்த பழைய ரிபேட் தொகையையாவது கொடுத்திருக்க வேண்டும். கைத்தறி துணி நிறைய தேங்கியிருக்கிறது. இதனால் கைத்தறி துணி நமது ராஜ்யத்தில் மேலும் அதிகமாக உற்பத்தியாகக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை. இதற்குக் காரணம் துணி உற்பத்தி சம்பந்தமாக நூல் உற்பத்தி சம்பந்தமாக மில் சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் கணப்பிடிக்கும் கொள்கை தான். இது விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை பல முறை சட்டுக்காட்டியிருக்கிறேன். ஒரு தொழிற்சாலையில் 1,200, 1,500 “ஸ்பின்டில்சு” வைத்து வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு மில்லை புதியதாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? இம்மாதிரி நெருக்கடியான சமயத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு புது மில்லுக்கு லைசென்ஸ் அளிக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? 30 பஞ்சாலைகள் அதிகரித்திருந்தும், மொத்தமாக வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கையில் 28,000 குறைந்திருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலேயே நான் இதை காண்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய லட்சுணத்தைப் பாருங்கள். உத்தியோக வசதியை வளர்ப்பதற்கு பதிலாக, உத்தியோக வசதியை குறைக்கக்கூடிய கொள்கையைத் தான் மத்திய சர்க்கார் கையாண்டு வருகிறது. இதற்கு எதிராக அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக போராட்டனால் தான், பரிகாரம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால், ஒரு வருஷத்தில் பஞ்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கைத்தறி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்படத்தான் செய்யும். அப்பொழுது நண்பர் எழுமலை அவர்கள் சொல்லியதுபோல் இந்த சட்ட சபையிலே காரசாரமான விவாதம் நடப்பதை பார்க்கலாம். இந்த மான்யத்தின் மீது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களே இந்த நிலைமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த சமயத்தில் சிலயோசனைகளையும் நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நம் உணவு அமைச்சரோ மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்களோ எதுவும் செய்யவில்லை. விலைவாசிகள் இன்னும் உயர்ந்துக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன. உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதென்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். ஆனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. ராஜ்ய சர்க்கார் தங்களிடையே புள்ளி விவரங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஷெட்யூல்களைக் கொண்டு தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதுவும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th March 1958]

விலைவாசிகள் உயருவதைத் தான் காண்பிக்கிறது. விலைவாசிகள் உயரும்போது தொழிலாளிகள் எப்படி அமைதியுடன் இருக்க முடியும்? ஆகவே விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இப்போதைய “கன்சிலியேஷன்” நிர்வாகம் அதிக வேலைகளைச் செய்து வருகிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில் சில பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணம் லேபர் ஆபீஸர்களின் பற்றாக்குறை என்று தான் அபிப்பிராயப்படுகின்றேன். ஒவ்வொரு ஜில்லா விற்கும் ஒரு லேபர் ஆபீஸர் வேண்டும். கோயம்புத்தூர், மதுரை ஜில்லாக்களுக்கு தேவையானால் அதிகமான லேபர் ஆபீஸர்களை நியமிக்கலாம். தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்படுவதில், தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் பாஸ்பரம் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொள்வதற்கு சமரஸ் நடவடிக்கையில் வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு இடத்தில் தகராறு இருந்தால் அதை சமரஸமாக தீர்த்து வைப்பதற்கு சமரஸ் அதிகாரி அங்கே வந்த மூன்று வாரங்களுக்குப் பிறகு தான் கூட்டத்தை நடத்த முடிகிறது. அதுவரையில் தொழிலாளிகளையும் முதலாளிகளையும் கூட்ட முடியவில்லை. சமரஸ் அதிகாரிகள் அந்த அந்த இடங்களுக்கு அவ்வப்போது செல்ல முடிவதில்லை. ஆகவே போதிய சமரஸ் அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும்.

மணப்பாரை தியாகராய மில்லில் பஞ்சப்படியை 8 மணி நேர வேலைக்கு 3 அணு என்று நிர்ணயித்தார்கள். 6 மணி நேரம் வேலை செய்தால் அந்தத் தொகை குறைக்கப்படும் என்றும் அந்த மில்காரர்கள் எண்ணார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. குலசேகரபுரத்தில் இரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 2,000 பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 11½ அணு வீதத்தைக் கேட்டார்கள். ஆனால் 9½ அணு தான் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் தகராறு என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. மேலும், பாலகிருஷ்ணன் அண்ட் பிரதர்ஸ் மோட்டார் தொழிற்சாலையில் ஒரு தகராறு இருக்கிறது. அந்தத் தகராறு பற்றி புகாருக்கு மேல் புகார் வருகிறது. முதலாளிகளிடம் தொழிலாளர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய சம்பளம் கொடுக்கவும் மறுக்கிறார்கள். இந்தத் தகராறுகள் மிகமிக மோசமாகி வருகின்றன. இந்தத் தகராறுகள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களோ, தெரியாது. தகராறுகளை அவ்வப்போது கவனித்துத் தீர்த்துவைப்பதற்காக அதிக லேபர் ஆபீஸர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்துகொள்வதற்காக கோர்ட்டுக்குப் போவது அதிகமாகிவிட்டது. சட்டரீதியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருந்தபோது தொழிலாளர்களுக்குள் ஒற்றுமை இருந்தது. சட்டப்படி தொழிற் சங்க இயக்கம் நடக்க வேண்டுமென்று முறை வந்த பிறகு தொழிலாளர்கள் அதிகமாகி தொழிலாளர்களுக்குள் ஒற்றுமை நீங்க ஆரம்பித்தது. இப்போது கோர்ட்டுகளுக்குப் போவதால் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக எதையும் சாதித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. கோர்ட்டுகளில் நிறைய வழக்குகள் நடந்தால் தம் இலாகாவிற்கு நிறைய வருமானம் வரும் என்று வருவாய் அமைச்சர் நினைக்கிறார். சக அமைச்சரே தொழில் அமைச்சரின் நற்காரியங்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறார். மனுக்களை சமர்ப்பிக்கும்போது ஸ்டாம்பு வாங்கி ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. முன் பெல்லாம் 5 ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டு கஜனாவிற்கு போனால் மனுவை சமர்ப்பித்துவிடலாம். இப்போது அதிகப் பணம் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. மனுவின் மேல் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. தொழில் தகராறுபற்றிய மனுக்களுக்காவது, மனுவின் மேல் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டிய விதியினின்றும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

25th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

மேலும் இப்போது தொழிற் சங்கத்தினர் எழுதும் கடிதங்களுக்கு தொழில் இலாகாவிலிருந்து பதிலே வருவதில்லை. தற்செயலாக எப்போதாவது பதில் வருகிறதே தவிர, சாதாரணமாக பதில் வருவதில்லை. இதை என் சொந்த அனுபவத்திலேயே பார்த்திருக்கிறேன். தமிழ் நாடு தொழிற்சங்கத்தின் நிர்வாக தலைவராக நான் இருக்கிறேன். தமிழ் நாடு தொழிற் சங்கத்தில் அதிகமான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் ஸ்ரீ சர்க்கரை செட்டியார். அதன் நிர்வாகத் தலைவராக நான் இருக்கிறேன். இந்த சபையின் அங்கத்தினராகவும் நான் இருக்கிறேன். நான் எழுதும் கடிதங்களுக்கே நூற்றுக்கு ஒன்றிற்காவது பதில் வந்திருக்கிறது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது. பதில் எழுதுவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது. சமரசம் செய்து வைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கலாம். உடனுக்குடன் பதில் எழுதுவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? இலாகாவில் போதிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லையென்றால், வேண்டிய குமாஸ்தாக்களையோ மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களையோ நியமித்து, உடனுக்குடன் பதில் எழுத செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில மசோதாக்களைக் கொண்டுவருவதாக கனம் அமைச்சர் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார். தொழிற் சங்கங்களுக்கு அங்கீகார மளிப்பது சம்பந்தமானது ஒரு மசோதா. தொழிற் சங்கங்கள் அங்கீகரிக்கப் படவேண்டுமென்ற முறை இருந்தால்தான் தொழிலாளர்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்படும். தொழிலாளர்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லாதிருப்பதற்குக் காரணஸ்தர்கள் தொழிலாளர்களோ அரசியல் கட்சியனோ தான் என்று கூறுவதை நான் மறுக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் வேறுபட்ட அரசியல் கருத்துகள் கொண்டவர்களாக இருக்கக்கூடும். அதன் காரணமாக அவர்களிடையே பிளவு ஏற்படுவதில்லை. இப்போது முதலாளிகள் நல்ல பலமான தொழிற் சங்கங்களுக்குப் போட்டியாக சில சங்கங்களை அமைக்கிறார்கள், முதலாளிகள் தங்கள் கையாட்களைக் கொண்ட போட்டிச் சங்கங்களை அமைக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் தொழிலாளர்களுக்குள் இருக்கும் ஒற்றுமை கெடுகிறது. அகையால் சில நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டுத் தான் தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று விதிக்கும் மசோதாவைக் கொண்டுவருவது மிகவும் அவசியம். அந்த மசோதாவை சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடை சிப்பந்திகள் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய சர்க்கார் அதைக் கொண்டுவரப்போவதாக இராஜ்ய சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். இராஜ்ய சர்க்காருக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டதாக மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். அந்த மசோதாவும் எப்போது வரும் என்று தெரியவில்லை. பீடி தொழிலாளர்களுக்கான மசோதா வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கூட சட்டமாக்கவில்லை. சபையின் இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாகவாவது அதைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அனுமதி வரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) வந்துவிட்டால் ரொம்ப சந்தோஷம். தொழிற்சாலைகளில் விடுமுறை தினங்களை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமாக எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் மே தினத்திற்கு விடுமுறை கொடுக்கப்படவேண்டும். அது போன்ற முக்கியமான மற்ற தினங்களுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு விடுமுறை கொடுக்க வேண்டும்.

இப்போது தொழிற்சாலைகள் சரிவர “இன்ஸ்பெக்ட்” பண்ணப்படுவதில்லை. “பாக்பரி இன்ஸ்பெக்ட்ஷன்” மிகவும் மோசமாக நடத்தப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத் தான் தொழிற்சாலை விபத்துக்கள் அதிகமாகி வருகின்றன என்று கூடச் சொல்லுவேன். சிறிய தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் அனுதாபத்துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவைகளைப் பொறுத்த வரையில் தவறுக்குப் பொறுப்பானவர்களை “ப்ராவிரிக்யூட்” பண்ண வேண்டாம். தொழிலாளர்கள் முன்னிலையில் தொழிற்சாலைகள் பார்வையிடப்படுவதில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram [25th March 1958]

ஆயில் மில்கள், அரிசி மில்கள் போன்ற சிறிய தொழிற்சாலைகளில் இன்ஸ்பெக்டர் சரியாக நடப்பதில்லை. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் இன்ஸ்பெக்டர் நடக்கச் செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மோட்டார் தொழிலாளர்களின் நியாயமான சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு “வேஜ் போர்ட்” அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-50 *THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி
p.m. சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாய்யக் கோரிக்கை மீது பங்கெடுத்துக் கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் எனது நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த வருஷத்திலே இவ்விவாகா எந்த முறையில் நடந்துகொண்டது, அதில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் என்ன, அதில் இலாப நஷ்டங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் நன்றாக விவாதிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தினம் இதுவாகும். அந்த முறையிலேதான் இதில் தவறுகள் இருந்தாலும் சரி, அல்லது போற்றக்கூடிய அம்சங்கள் இருந்தாலும்சரி, எல்லாவற்றையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்து சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கின்றது.

இந்த அறிக்கையிலே எல்லாம் பாராட்டுதற்குரிய விஷயங்களைச் சொன்னதாக நினைத்து கனம் சின்னதுரை அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். “ஒரு இலட்சம் 60 ஆயிரம் பேர்கள் வேலை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்க, இருபத்து நான்கு ஆயிரம் பேர்களுக்குத் தான் வேலை தேடிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இது என்ன பெருமையாக அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். இது ஆண்டு அறிக்கை. இருக்கிற நிலைமையை, உள்ளது உள்ளவாறு எடுத்துச் சொல்வதற்காக எழுதப்பட்டது. குறைபாடுகள் இருந்தால் அவைகளையெல்லாம், உங்களுக்குப் புள்ளி விவரம் கிடைக்காது என்ற காரணத்தால், சர்க்காரே எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தான் செய்யப்பட்டது. நாட்டில் இருக்கும் நிலைமையை தெளிவுபடுத்துகிற முறையிலே தான், இன்றைக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று காட்டுகிற முறையில் தான் இது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அதே முறையில்தான் விபத்து கூட அதிகமாக இரண்டு வருஷ காலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது, அதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதை வெளிப்படையாகக் கூறுவதன் மூலமாக முதலாளிகள் தங்களுக்குள்ள பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில் நிர்வாகத்திலே இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களும்தான் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதற்கெல்லாம் மேலாக தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிறவர்கள் இவ்வாறு விபத்துகள் ஏற்படும் காலத்திலே அக்கறையுடன் அவைகளைச் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டி, சுட்டிக்காட்டி, எந்தெந்த முறையிலே முறையையெல்லாம் தவிர்ப்ப முடியும் என்று யோசனை கூற வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

1958-59-ம் வருஷத்திலே என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் நான் முதலில் சொல்லிவிட்டு, அதன் பிறகு பல்வேறு யோசனைகள் கூறியது சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க முன் வருகிறேன்.

1958-59-ல் முக்கியமாக இந்த ஒட்டல் தொழிலாளர் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும். காலதாமதம் ஆனதற்குக் காரணம் நம்முடைய சட்ட சபையில் இருக்கும் பிவினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி அதற்கு நோம் ஒதுக்காததான் என்பதை நான் மிகத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பீடித் தொழிலாளர் சட்டம் பிரசுரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதை ஒரு ஆலோசனைக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, அதையும் இந்த சட்டசபைக் கூட்டம் முடிவதற்கு முன்னால் சபை முன் வைத்து, அதை ஆலோசனைக் குழுவுக்கு விடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது.

25th March 1958]

[Sri R. Venkataraman]

இப்பொழுது மகப்பேறு காலத்திலே பெண் தொழிலாளர்கள் அடைகிற சலுகைகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. அவைகளைப் பெருக்குவதற்கான சட்டத்தை, அதாவது **Maternity Benefits Act** என்ற சட்டத்தை மேல் சபையில் நிறைவேற்றியாயிவிட்டது. அதிலும் கூடிய சீக்கிரம் இந்தச் சபையில் நிறைவேற்றப்படும். அதன் மூலமாக, மகப்பேறு காலத்திலே நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் பெண் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகை அதிகமாக்குவதற்கும் அவர்களுக்கு அதிக நாட்களுக்கு இந்த வசதிகள் அளிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நாட்டில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் பலருக்கு தேசிய விடுமுறை நாட்கள் என்று இல்லை. பலம் பொருந்திய தொழில் ஸ்தாபனங்கள் ஓரளவு ஒப்பந்தங்கள் மூலமாக, கோர்ட் தீர்ப்புகள் மூலமாக அவற்றைப்பற்றி சில முடிவுகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பாக்கடிகளில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு ஏழு நாட்கள் குறைந்தபட்சம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தையும் கொண்டுவருவதற்கு முன் வந்திருக்கிறது.

“பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணய போர்டு அமைப்பதில் ஏன் காலதாமதம்?” என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் கேட்டார்கள். கூலித் தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு போர்டு நியமிப்பதற்குச் சொன்னவுடனேயே பல இடங்களிலே பெரிய தகராறுகள் ஏற்பட்டு பாக்கடிகள் எல்லாம் மூடும் நிலைமை உண்டானதால், முதலில் அதனைச் சமாளிப்பதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டது. அவைகளையெல்லாம் நியாயமான முறையில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு தீர்ப்புகளும் இப்பொழுது வந்து விட்டன. ஆகையால், இப்பொழுது சீக்கிரமாக இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்படும். அமைக்கப்படுகிற கமிட்டி கூட, கோர்ட்டுக்கு தீர்ப்புகளின் அடிப்படையிலேயே அவர்களுடைய காரியங்களைச் செய்வதற்கும் உதவியாக இருக்கும். நம்முடைய இராஜ்யத்திலிருக்கும் எம்ப்ளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை இப்பொழுது நமது இராஜ்யத்தில் சில பகுதிகளில்தான் விஸ்தரித்திருக்கிறோம். பல பகுதிகளில் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. 1,500 தொழிலாளர்களுக்கு மேற்கொண்டு எல்லா இடங்களிலும் எம்ப்ளாய்ஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் விஸ்தரிப்பதென்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதையும் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது.

சமீபத்தில் கோவையில் நடந்த மகாநாட்டில் எம்ப்ளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் சம்பந்தமாக முதலாளிகள் பிரதிநிதிகளும், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளும் கலந்துகொண்டு, அதை விஸ்தரிக்கப்பாடாத இடங்களுக்குத் துரிதமாக விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கு இணங்கும் குடும்பங்களுக்கு விஸ்தரிக்கிற காலம் சற்று தாமதம் ஆனாலும், அதற்காக காத்திருக்கத் தேவையில்லை என்று நமது இராஜ்யத்தில் விஸ்தரிக்கப்படாத இடத்திற்கு முதலில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்பது முடிவு. அவ்வாறு நாம் விஸ்தரிப்புச் செய்யும் போது இந்திய நாட்டிலேயே இந்த இராஜ்யம் ஒன்றில்தான் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் எம்ப்ளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் விரிவடையப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில முக்கியமான அம்சங்களை நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள்—“1954-ம் வருஷத்திலிருந்து 1956-வருஷம் வரையிலும் கூலி உயர்வு 689-லிருந்து 1,016 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியினுடைய உயர்வானது இந்தப் புதிய அளவுக்கு இருக்கிற கூலி ஓரளவு உண்மை அல்ல என்று நிரூபிக்கும்” என்று சொன்னார்கள். நான் புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். 1954வது வருஷத்தில் சென்னையில் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி 341.0 1956வது வருஷத்தில் 358. ஆகவே 17 புள்ளிகள் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், கூலி விகிதம் 690 இலிருந்து 1,016 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman] [25th March 1958]

இதுபோல், கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டாலும் 391 இலிருந்து 413 ஆகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. மதுரையில் 346 இலிருந்து 356 ஆகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, ஓரளவுக்கு இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, பாக்கடிகள் சட்டத்தின்கீழ் வந்து Payment of Wages Act இன்படி இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தாமதமாகாமத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது அவர்களுக்குப் போதும் என்று நான் சொல்லவில்லை. மேற்கொண்டு கூலி உயர்த்துவதற்கு அவர்கள் கேட்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. நாம் எந்த அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளும் முறையிலே சொல்லுகின்றேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் மொத்த விலைவாசி (Wholesale Price) 1956-ல் 377 ஆக இருந்து இப்பொழுது 508 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறினார். அப்படியிருக்கும்போது, வாழ்க்கைப் புள்ளி மட்டும் இந்த அளவுக்கு மட்டும் தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்வதினால் ஏதோ மாறுபாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. வாழ்க்கைப் புள்ளி தயாரிக்கும் இலாகாவின் வேலையைக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Cost of living index தயார்செய்கின்றபோது எந்த அளவுக்கு உணவு உபயோகப்படுகிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருடைய வாழ்க்கைச் செலவில் சுமார் 40 சதவிகிதம் தான் உணவு. ஆகவே, 508 ஆக உயர்ந்திருந்தபோதிலும், அதில் 40 சதவிகிதம் தான் வாழ்க்கைத்தர உயர்வுக்கு சதவிகிதமாக எடுத்துக்கொண்டு கணக்குப் போடப்படும். உணவுப் பொருள்களுடைய விலைவாசி ஓரளவு உயர்ந்திருக்கலாம். வேறு பொருள்களுடைய விலைவாசி ஓரளவு குறைந்திருக்கலாம். ஆகவே, ஒரு இடத்திலே உயர்வு ஏற்பட்டு மற்ற இடத்தில் குறைவு ஏற்படும்போது அதை யெல்லாம் சராசரியாகப் போட்டுத்தான் Cost of living Index அதாவது வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி தயார் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இதில் முறண்பாடு இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. அடுத்தபடியாக நான் முக்கியமாக எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய விஷயம் நம் இராஜ்யத்தில் பெரிய அளவுக்குத் தொழில் தகராறுகள் கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்லாமல் நேரிடையான சமரசப் பேச்சின் மூலமாகவும், சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிற கன்விலியேஷன் ஆபீஸர் மூலமாகவும் முடிந்திருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த வருஷத்தில் 248 வேலை நிறுத்தங்கள்—கதவு அடைப்புகள்—நமது இராஜ்யத்தில் வந்தன. இருபத்தெட்டு கேஸ்கள் நேரிடையாக சமரஸமாகிவிட்டன. நூற்றுமுப்பத்திரெண்டு சர்க்கார் கன்விலியேஷன் ஆபீஸர் மூலமாகப் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கோர்ட்டுக்கு என்று சென்ற தகராறுகள் மிகவும் சொற்பம் தான் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். யாராவது இந்த நிர்வாகம் வந்த பிறகு சர்க்கார் துறையில் நமக்கென்ன என்ற கவலையற்ற முறையில் கோர்ட்டுக்கு எல்லா வழக்குகளையும் விட்டு விட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதற்குக் கொஞ்சங்கூட இடம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய இராஜ்யத்தில் இருக்கிற கோர்ட்டுகளில் பெண்டிங்காக இருக்கக்கூடிய வழக்குகள் எவ்வளவு என்று பார்க்கும் போது நமக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி தரும் அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1958-ம் வருஷம் பிப்ரவரியில் சென்னையில் உள்ள கோர்ட்டில் பெண்டிங்காக இருக்கக் கூடிய வழக்குகள் 31. மதுரையில் 19. கோயமுத்தூரில் எப்போதும் அதிகமான தகராறுகள் இருக்கக்கூடிய இடமாக இருந்தாலும் கூட முக்கியமாக பஞ்சாலைத் தொழில் மாத்திரம் அல்ல தோட்டத் தொழிலில் இருக்கக் கூடிய தகராறுகளையும் அந்தக் கோர்ட்டில் தீர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்றாலும் கூட அங்கே பெண்டிங்காக இருக்கக் கூடிய வழக்குகள் 10 தான் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி நாம் பெருமை அடையாமல் இருக்க முடியாது.

25th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் சர்க்கார் என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சர்க்கார் அப்படி நினைக்கவில்லை. இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் பெரிய அளவுக்கு முதலாளியும், தொழிலாளர்களும் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்குள் விட்டுக்கொடுக்கும் மனோபாவத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று எழுந்திருக்கிற விருப்பமும் அல்லது சர்க்கார் கன்வீலியேஷன் ஆபீஸர் சொல்கிற முடிவையாவது ஏற்றுக்கொண்டுவிட வேண்டும் என்கிற மனோபாவமும் தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது நீடிக்கவேண்டும். நீடிக்கும் என்றே நான் எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பாராட்டுதலை முதலாளிகள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஆகிய இருசாராருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00
p.m.

அடுத்தபடியாக நாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது ஒன்று. வீடு கட்டும் திட்டத்தில் நாம் பெரிய அளவுக்கு முன்னேறும் அடையா விட்டாலும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை அளவுக்கு வீடுகளைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். அடுத்த வருஷத்திற்கு 1,100 வீடுகள் திருச்சி ஜில்லாவில் வளவனூர், விருதுநகர், சிங்கநல்லூர், கெண்டி, செம்பியம் போன்ற இடங்களில் கட்டுவதற்குத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல அங்கத்தினர்கள் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி விரிவாக பேசினார்கள். அவற்றை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக சில தலைப்பின் கீழ் எடுத்துச் சொன்னால் சுலபமாக அதிலுள்ள நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே சில தலைப்பின் கீழ் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் தான் என்பதாகச் சட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்கிறபோது அதன் உட்கருத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பஞ்சாலைத் தொழில் என்றால் அதற்கு ஒரு சங்கம் என்று அர்த்தமா அல்லது மின்துறையில் ஒரு சங்கம், ஹார்வி மில்லுக்கு ஒரு சங்கம் என்று அர்த்தமா? இப்படி இருந்தால் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சங்கம் என்று ஏற்படுமானால் ஒரே விதமான விகிதங்கள், ஒரு தலைப்பாடு அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகள் இவைகள் எல்லாம் இருக்க இயலாது. கடந்த கால மேல் நாடுகளின் அநுபவத்தை எடுத்துப் பார்க்கும்போது ஒரு விதமான தொழிலுக்கு ஒரே சங்கம் வைத்துக்கொண்டு அத் தொழில் சம்பந்தமாக எழுகிற தகராறுகளை எல்லாம் தீர்த்து இருக்கிறார்கள். அதாவது தனித்தனியாக வைப்பதனால் பல்வேறு சங்கங்கள் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது 15 சத வீதம் தொழிலாள அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கடந்த சென்னை ராஜ்ய ஆலோசனை போர்டில் வைத்து விவாதித்ததில் 80 சத விகிதம் 85 சத விகிதம் அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பெரிய சங்கங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இருக்கும்போது 15 சத விகிதம் அங்கத்தினர்கள் கொண்ட சங்கத்தையும் அங்கீகாரம் செய்யலாம் என்று போட்டி சங்கங்கள் இல்லாத இடத்தில் கூட போட்டிச் சங்கங்கள் வைப்பதற்கான நிலைமை ஏற்படும். பலவித சங்கம் உண்டாகிவிடுமோ என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இதுவிஷயமாக முடிவான அபிப்பிராயத்தை யாருடைய நன்மைக்காகச் செய்கிறோமோ அவர்களைக் கலந்து கொண்டே செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அடுத்து வருகிற கூட்டத்திற்கு சென்னை ராஜ்யத் தொழில் ஆலோசனை போர்டு கூட்டத்திற்கு ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம் அதைச் செய்யும்போது அதில் ஏற்படுகிற சிக்கல்கள், அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் எல்லாவற்றையும் நன்றாக ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டியிருப்பதால் அவசரப்பட்டு இதில் ஒன்றும் செய்ய இடம் இல்லை. ஆகவேதான் சர்க்கார் எவ்வளவு இஷ்டப்பட்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் இதுவரையில் முடிவான

[Sri R. Venkataraman] [25th March 1958]

அபிப்பிராயத்திற்கு வரமுடியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் தொழிற்சங்க தலைவர்கள் எல்லாம் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து தங்கள் அறிவின் இறுதி முடிவைக் கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய அநுபவத்தை ஒட்டி இதை நன்றாக ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ மாதா கௌடர் அவர்கள் பேசினார்கள். இது சம்பந்தமாக சில சரித்திர நிகழ்ச்சி இருக்கிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் அகில இந்திய, சர்வதேசத் தொழிலாளர் மகாநாட்டில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்தபோது தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற கங்காணி முறை மிகவும் கேவலமானது அதை ஒழித்து விடவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தார்கள். கங்காணி என்று சொல்கிறபோது இரண்டுவிதமான நபர்கள் அவ்வாறு சொல்லப் படுகிற ஒரு பெயரின் கீழ் வருகிறார்கள். ஒன்று ஆட்களை மாதிரிம் சேக் ரித்துக் கொடுத்துவிட்டு கமிஷன் வாங்கிக்கொண்டு போகிறவர்கள் ஒரு சாரார். இரண்டாவது ஆட்களைச் சேகரித்து கொடுத்து அவர்களுடைய வேலை செய்து மேற்பார்வை பார்க்கிறவர்கள். ஆகவே கங்காணி என்று பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டால் பெரிதும் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆட்களைத் தேடிக் கொடுத்து மேற்பார்வை பார்த்து அவர்களுடையே வேலை செய்யக்கூடியவர்களை ஒழிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்குத் திட்டவட்டமாக—நிரந்தரமாக—வேலை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என சென்னை சர்க்கார் முடிவு செய்து இது விஷயமாகப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கின்றன. அந்த ஒரு சாராருக்கு நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கவேண்டும், அவர்களுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும், அவர்களும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்குரிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம். அதற்காக இந்த வருஷம் மே மாதத்தில் முக்கூட்டு மகாநாடு கூடுவதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. அப்படியே செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வெளியார் எல்லோரும் தொழிற்சங்கத்தைவிட்டு வெளியே போய்விட்டால் எந்த விதமான தொந்தரவும் இருக்காது என்பதாக. இது பழைய காலப் பிரச்சனை. 1926-ம் வருஷத்தில் இந்திய தேசிய தொழிற் சங்கத் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் போது வெளியார்கள் இருக்கலாமா, இருக்கக்கூடாதா என்று பிரச்சனை மிகவும் பலமாக எழுந்தது. ஆனால் தனி நபர்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக 1930-ம் வருஷம் ராயல் கமிஷன் ஆப் லேபர் செய்த முடிவுப் பிரகாரம் அந்தப் பிரச்சனை பரிசீலனை செய்து பார்த்த போது தொழிலாளர்களே தலைவர்களாகக் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற வாதம் சரியல்ல. அவர்களை மிரட்டவோ, பயமுறுத்தவோ, மாற்றவோ முதலாளிகளால் முடியும் என்று சொல்லப்பட்டது.

ஆகவே, இதில் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்பொழுது, தொழிலாளர்களையே தலைவராக வைத்துக் கொண்டிருப்பது முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் ஆசிய தொழிலாளர்கள் மகாநாடு ஒன்று டெல்லியில் கூடிற்று. அதில், நம்முடைய இந்தியன் யூனியனில் இருக்கிற சட்டம் 1926ம் தொழிற்சங்க சட்டப்படி பாதி மடங்கிற்கு மேல் வெளியார் இருக்கக் கூடாதென்பதை அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், யார் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சர்க்காருக்கோ முதலாளிகளுக்கோ என்ன உரிமையிருக்கிறது. அவர்கள் இஷ்டப்படித் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி அந்த காரணத்தினால் நாம் இயற்றிய சட்டம் சரி என்று ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கன்வென்ஷனுக்கு ஒப்பாதது என்று அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, திடீரென்று இதுபற்றி ஒரு முடிவு செய்வது சரியல்ல. ஆலோசித்துத்தான் செய்யவேண்டும். பின், குறைந்த பட்ச கூலி பலயிப்பங்களிலும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் சிலவற்றிற்கு இப்பொழுதே குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. முக்கியமாக, தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

25th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

இன்னும் இதர தொழில்களுக்கும், வீடு கட்டும் தொழிலுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உப்பளம் அடுத்தபடியாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. உப்பளம் சம்பந்தமாகவும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாகவும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக நம் சட்டசபையிலேயே இருவித அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டோம். ஒன்று, குறைந்த கூலியிருக்கிற இடத்திலாவது நாம் குறைந்தபட்சகூலித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அதன் மூலம் குறைவாக சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் ஓரளவு நன்மையடைய வேண்டும் என்பது. மற்றொன்று, குறைந்த பட்ச கூலியை வளம் உள்ள பிரதேசங்களாக பார்த்து அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் குறைந்த பட்ச கூலி சிலயிடங்களிலாவது கொண்டு வர வேண்டுமென்று நோட்டீபிகேஷன் போட்போது பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டதால் முடிவு எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் அது ஒத்தி போடப்பட்டது. இன்று நாம் குறைந்த பட்ச கூலி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதை எந்த முறையில் செய்தால் எவ்வாறு பரிசீலனை செய்தால் அதை அமுல் நடத்தமுடியும் என்பதை நாம் ஆராயவேண்டும். சட்டங்கள் இயற்றினால் மட்டும் எல்லாச் சலுகைகளும் எல்லொருக்கும் கிடைக்கப் போவதில்லை. எந்தெந்த இடங்களில் சட்டங்கள் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று அதிகாரிகள் கண்காணித்து விடுவார்கள் என்பது முற்றிலும் சரியல்ல. என்னை ஒருவன் அடித்து விட்டால், இண்டியன் பீனல் கோட் பிரகாரம் நான் கோர்ட்டில் தாவா கொடுத்தால்தான் அவர்கள் அந்த ஆனை பிடிப்பார்களேயல்லாது பீனல் கோட் தானாகவே ஆனை பிடிப்பதில்லை. ஆகவே, தொழிற்சங்கங்கள் பலமாக வளர்ச்சி அடைந்தால்தான், எந்தெந்தயிடங்களில் சட்டங்கள் கொண்டு வந்து சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்தயிடங்களில் அவர்கள் சலுகை பெற சாத்தியமாகும். ஒரு நோட்டீபிக்கேஷன் மூலம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னின்ன கூலி குறைந்தபட்சம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றிவிடும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கையில், அத்தொழிலில் அக்கரை உள்ளவர்கள் விவசாயத்தொழிலாளர் சங்கங்கள் அமைத்து அதன் மூலம் அவர்கள் கண்காணிப்பாக இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நெய்வேலியில் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன் மூலம் ஆட்கள் எடுக்கப்படவில்லை என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு, எனக்கு கிடைத்திருக்கிற தகவல் டெக்னிக்கல் பெர்ஸனல் தொழில்நுட்பம் உள்ளவர்களை, ஒரு கமிட்டிப் போட்டு எடுக்கிறார்கள். பின், க்ளெரிக்கல் வேக்கன்வீஸ் போன்றவைகளுக்கெல்லாம் கடலூர் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலம் எடுப்பதாக எனக்கு தகவல் கிடைத்துள்ளது. மேற் கொண்டும் அவர்களிடமிருந்து தகவல் வரவழைத்தும் பார்க்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கிய பிரச்சனை சம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் குறிப்பிட நான் விரும்புகிறேன். நண்பர் பழனிசுவாமி அவர்கள் ஏன் இந்த எலெக்ட்ரிசிட்டி தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக கோர்ட் அமைத்து கொடுக்கவில்லை என்று கேட்பார்கள். சட்டபூர்வமாக பப்ளிக் யூட்டிலிட்டி சர்வீஸில் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டவுடன் அதை கட்டாயம் கோர்ட்டிற்கு விட வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறியது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் முதலில். தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது என் வாதம், முடிவல்ல இந்த எலெக்ட்ரிசிட்டி தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையானது, நீண்டகாலமான ஒரு பிரச்சனையாகும். அந்தத் தொழிலாளர்கள் பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில், டெம்பரரி, காஷ்வல், என். எம். ஆர்., ஓ. என். எஸ். என்று எத்தனையோ வித்தியாசமிருக்கிறது. இதுவரையில் அவர்களது தொழிலாளர் தலைவர்கட, முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்று நினைத்தவர்கள், பொதுவாக இண்டஸ்ட்ரியல் வொர்க்கேர்ஸ் எந்த முறையில் பலனடைந்திருக்கிறார்களோ அந்தமாதிரியான முறையை விரும்பவில்லை. என். ஜி. ஒக்கன் என்ற முறையில் என்னென்ன சலுகைகள்

1-10
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [25th March 1958]

கிடைக்கும் என்று அந்த விதமான முன்னேற்றத்தைக் காணவேண்டுமென்று முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சிக்கல்கள் அடங்கிய பிரச்சினையை நேரிடையாக விட்டுத் தீர்க்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு முடிவிற்கு வந்தால் பல தீர்ப்புகளிலும், அனுபவம் இல்லாத, தொழில் நுணுக்கம் தெரியாதவர்கள் தவறான தீர்ப்பு கொடுத்துவிட்டு அதன் காரணமாக தொழில் தகராறு தீருவதற்குப் பதிலாக புதுத் தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டு விடுமோ என்று பயந்து அதற்காக சர்க்கார் ஒரு நெகோஷியேடிங் கமிட்டி, ஏற்படுத்த முன் வந்தோம் நோடியாக சமரசம் செய்து கொள்ள இரு தரப்பிலும் உள்ளவர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருப்பார்கள். அதற்காக, லேபர் கமிஷனர் அவர்களையும் சேர்மனாகப் போட்டு ஒரு கமிட்டி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்னது, சர்க்கார் ஏதோ காலதாமதம் செய்ய வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் கொண்டால், உண்மையாகவே, எலெக்டிரிஸிட்டித் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை நல்ல முறையில் சுமுகமாக எப்படி தீர்த்து வைக்க முடியும் என்று ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் தான் செய்யப்பட்டது. அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவ்வாறு செய்ய நான் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த வருகிற வருஷத்திலும் இந்த வருஷத்தில் உள்ள நிலைமை போல் ஒரு நல்ல சீரான நிலைமை இருக்காது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஏற்கெனவே, பல மில்களிலிருந்து தங்களுக்கு நூல் தேக்கம் அதிகரித்து விட்டது, அதனால் அதிகமான உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை, வேலை நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் அல்லது ஷிப்டுகளை மூடவேண்டுமென்றெல்லாம் சர்க்காரிடம் வந்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிலர் சட்ட விதிகளுக்கு மாறாக கூட தாங்களாகவே ஒன்றிரண்டு இடங்களை மூடியும் விட்டார்கள். இந்த அறிக்கை இன்றைக்கு வெளி வந்தாலும் அது சில நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அனுப்பப்பட்டது. அந்த அறிக்கையை அனுப்பியதின் காரணம் சட்டத்தை நன்கு எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக. எந்த தொழிலை மூடுவதாகயிருந்தாலும் அதற்கு 21 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலைமையை எல்லாம் அந்த அறிக்கையின் மூலம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இந்த அறிக்கை மூலமாக மில்கள் மூடுவதை தவிர்க்க முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் அந்த அறிக்கைமூலம் அவர்கள் அவகாசம் கொடுப்பார்களேயானால் அதை யொட்டி தொழிலாளர்களையும் முதலாளிகளையும் அழைத்து அதில் உண்மை நிலை என்னவென்று ஆராய்ந்து அவர்களுக்கும் ஒரு சமரசமான முடிவிற்கு வரும்படிசெய்ய முடியும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே நூல் தொழிலில் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை இருக்குமானால், அதன் உண்மையைத் தொழிலாளர் தலைவர்கள் உணர்ந்து எப்படி ஒத்துழைத்தால் தொழிலை மூடிவிடாத நிலைமையில் ஓரளவு குறைபாடுகள் செய்துகொண்டால்தான் தொழில் நீடித்து நடக்கும் என்று நிலையில் அவைகளைச் செய்வதற்கான முயற்சிகளையும், ஒத்துழைப்பையும் கொடுப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சற்றும்கூட சந்தேகமில்லை.

அவ்வாறு இன்றைக்கு பிற சலுகைகளை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது அவர்கள் மில்களை மூடுகிறோம் என்றுள்ள முடிவுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் அதை பரிசீலித்து அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் தயங்காது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் இன்னும் ஒரு மாதங்களில் வரக்கூடிய நிலைமை அச்சத்தை உண்டாக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. எக்லைஸ் ரிபேட் என்று கொடுத்த சலுகையை பொறுத்த அளவில் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நூற்பு ஆலைகளுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்கவில்லை. நூற்பு ஆலையும், நெசவு ஆலையும் சேர்ந்திருக்கின்ற ஆலைகளுக்குத்தான் இந்த சலுகை பயன்படும். நூற்பு ஆலைகளை மாத்திரம் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற இந்த எக்லைஸ் வரி குறைப்பானது பயன்படாது. இந்த நிலைமை ஏற்படுகின்ற பொழுது அவர்கள் எந்த அளவுக்கு நூல் விலையை குறைப்பதற்கும் அதேசமயத்தில் கைத்தறி துணிகளை

25th March 1958] [Sri R. Venkataraman]

விற்பதற்கும் ஒரு முடிவுகட்ட வேண்டும். அதற்கு மில் முதலாளிகளும் எல்லா தொழிற் சங்க தலைவர்களும் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். எல்லோரும் இதில் ஒன்றுபட்டு உறுதியாக இருந்தால் கட்டாயமாக இந்த பிரச்சினையை தீர்க்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக உங்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இறுதியாக இந்த மான்யத்தினிமீது பேசும்பொழுது என்னைப் பற்றியும் என்னுடைய இலாகாவைப் பற்றியும் பாராட்டி பேசிய நண்பர்கள் அனைவருக்கும் என் இலாகாவின் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் என் நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் : தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுக்கும் விஷயத்தில் தொழிலாளர்கள் அதற்கு 25 சத வீதம் கொடுத்தால் போதும் என்றிருந்தது. இப்பொழுது தொழிலாளர்களால் இந்தத் தொகையை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இதனால் 10 சத வீதம் கொடுத்தால் போதும் என்று ஏதாவது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? மேலும் இதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையும் செலவு செய்யப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி என்ன முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் 10 சத வீதம் கொடுத்தால் போதுமா? என்பதை அறியவேண்டுமேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டுகின்ற திட்டத்தில் 25 சத வீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அவ்வாறு 25 சத வீதம் கொடுக்க முடியாது என்று 1957-ல் நடந்த 15-வது இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மகாநாட்டில் சென்னை ராஜ்யத்தின் சார்பாக நான் எடுத்தக்கூறினேன். அதன் பின்பு நடந்த தொழிலாளர் இலாகா மந்திரிகள் மகாநாட்டிலும் இதைப்பற்றி வற்புறுத்தினேன். இதில் மாறுதல் செய்வதற்கில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லி விட்டார்கள். இதை 10 சத வீதம் என்று குறைக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சொன்னபோது அங்குள்ள நிதி இலாகா ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துவிட்டது. அதனால் தொழிலாளர்கள் 25 சத வீதம் கட்டினால்தான் வீடு கட்ட முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. R. KANDASAMY MUDALIAR rose—

DEPUTY SPEAKER : This is not question hour.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN rose—

DEPUTY SPEAKER : This is not question hour. There can be no discussion now. The hon. Member may please resume his seat. Is hon. Member Sri Pakkirisami Pillai withdrawing his cut motion?

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : I am not withdrawing my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 34,01,900 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

[25th March 1958]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 34,01,900 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3-30 p.m.

The House then adjourned.

(After lunch—3-30 p.m.)

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE INDIAN STAMP (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1958^a
(L.A. BILL NO. 12 OF 1958).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, I beg to move—

“That the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958) be taken into consideration.”

Sir, I may as well explain a few general features underlying this Bill. The Bill seeks to amend the Indian Stamp Act, 1899 in its application to the State of Madras. The main purpose of the Bill is to express wherever necessary in terms of decimal system of coinage the rates of stamp duty at present in force in this State. The Indian Stamp Act contains a Schedule—Schedule I laying down the rates of stamp duty originally fixed by the Government of India. The State Government have power, however, to vary the rates in respect of documents other than those specified in entry 91 of list I in the Seventh Schedule to the Constitution. The result is that there are two Schedules to the Stamp Act, Schedule I specifying the rates of stamp duty as originally fixed by the Government of India and Schedule I-A which specify the rates of stamp duty payable in Madras State on the various documents. The Bill seeks to omit Schedule I-A altogether and to amend Schedule I suitably carrying out consequential alterations in the body of the Act.

The Government of India have in consultation with all State Governments decided what should be the equivalents in terms of decimal coinage in respect of each rate and have asked all State Governments for the sake of uniformity to adopt these rates. It will be seen that the new rates proposed by the Government of India are in many cases higher than the exact decimal equivalent vide the table given in paragraph 2 of the Statement of Objects and Reasons to the Bill. It is not the purpose of the Bill to increase the existing rates as found in Schedule I-A but merely to adopt the rates fixed by the Government of India. For example, by comparing the rates for a particular article in Schedule I with the rates as now proposed to be specified in this Bill, it may seem on the face

^a Published in the *Fort St. George Czelet Gazette Extraordinary*, dated 14th March 1958

25th March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

of it that there is a large increase in the Stamp duty and that the Bill seeks to increase the Stamp duty from Rs. 5 to Rs. 15 or from Re. 1 to Rs. 3.75 nP. and so on. In reality this is not so. The rate specified in Schedule I for a particular instrument has already been modified by the State Government and by a series of amendments, Acts from 1922 onwards the rate has been doubled or trebled and is now in force in this State and it is this rate that is sought to be expressed in decimal coinage in terms of the rates fixed by the Government of India. For this reason it has been found difficult to prepare an annexure setting out the various rates, as while one set of rates may be misleading, another set will seem alarming.

Incidentally, opportunity has been taken to introduce four new provisions as follows:—

(1) a provision has been made to enable the rounding off of particular fractions to the nearest 10 naye paise;

(2) to amend the existing provision under which stamp duty on partition deeds was calculated at 25 times the annual revenue in cases in which the land was held on ryotwari settlement for a period not exceeding 30 years and to provide for such calculation even in cases where resettlement took place more than 30 years ago;

(3) to extend the stamp law as in force in this State to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk;

(4) to introduce a new article to govern chittis in transferred areas.

MR. SPEAKER: கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதை அவர்கள் பிரேரேபிக்கலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: Mr. Speaker, I move—

“That the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958), be referred to a Select Committee.”

SRI M. SELVARAJ: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The motion and the amendment are before the House for discussion.

* **SRI R. SRINIVASA IYER:** Mr. Speaker, the present amendment that has now been brought before this Assembly appears to be one intended to introduce the decimal coinage system primarily. At the same time, some additional provisions are also made. In this connection, I desire to place before the Government certain difficulties felt by the public in the supply of stamps. Some time ago, on account of some patriotic spirit so-called, stamps with the inscription of the British Emperor were withdrawn suddenly, when sufficient quantities of stamps with the new Asoka Pillar were not available and stamps of lower denominations were not available, in the districts. Telegrams had to be sent to the

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[25th March 1958]

Ministers, to the officers of the Government here and to the Collector and yet for several months, stamps were not supplied. The result was this. There were some stamp vendors keeping these old stamps of higher denominations who really traded in black-market. Some men purchased these things from them and sold them at a higher value. Therefore, the people who were in need of smaller denominations had to go in for higher denominations and sustain heavy loss. The same is the case with regard to Court fees also. On several occasions—verification can also be made from the districts and from the telegram received Government—stamps of lower denominations were not made available. Now, this stamp law is being brought forward with a view to introducing decimal coinage. Before actually giving effect to this, it will be better that the Government see that sufficient quantities of stamps of these denominations, I mean these new denominations, are made available for sale to the public from the lowest to the highest order. Of course, the question of decimal coinage comes in only when fractions of a rupee come in. If it is Rs. $\frac{1}{2}$ or multiples of half a rupee, it does not matter. But, at the same time, stamps with the inscription of the new coinage, must be made available before this Act is brought into force. It is stated in the First clause that the Act “extends to the whole of the State of Madras and it shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.” I therefore request that this Act may be brought into force only after sufficient quantities of stamps are made available in all Government Treasuries in the State, in each district, so that there may not be any black-marketing because of the non-availability of smaller denominations. I am constrained to make this remark because on more than three or four occasions we in Pattukottai, had to suffer for want of one anna, two annas and even twelve annas stamps. Therefore, people had to go in for higher denominations and also use a large number of small value in stamp papers in lieu of higher denominations.

Moreover, the Government will also be losing their income, and the revenue which they are otherwise capable of getting if really stamps of various denominations are not made available in sufficient quantities. Because of the increase in stamp duty rates, there is already a tendency on the part of some people to lower the value of the consideration for the conveyance or exchange and evade the stamp duty.

That is one other reason, apart from the tendency on the part of the people to evade taxes. There is this difficulty in getting stamps of proper denomination and, therefore, they go in for available stamps, whether they are of higher or lower value.

3-40
p.m. Sir, it would have been much easy for hon. Members to study the Bill and understand its provisions, if they had been supplied in a parallel column both the old schedule and the new one that they want to introduce now. Such a practice was observed on previous occasions. Perhaps the schedule is too long and therefore, it has not been supplied to hon. Members. Sir, it has taken

25th March 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

several hours for some of us to go through four books—the Indian Stamp Act of 1899, the Madras Stamp (Amendment) Act of 1922, the Madras Stamp (Increase of Duties) Act of 1943 and the present Bill. We had to take a lot of trouble to find out the implications of the various provisions of the Bill. We also find certain mistakes in the present Bill itself. I would like to point out in this connection that it would have been better if the entire schedule of the Indian Stamp Act had been substituted. Some items—for example, articles 13 and 14—of the Central Act are left as they are. We do not have a complete schedule. In this connection, I would also submit that the Madras Stamp Manual of 1911 is continued even now but that when we go to the Government Press, we do not have this. There should be an up-to-date Madras Stamp Manual. This is an important enactment and immediately it becomes law, a new volume with the amendments duly carried out should be published. Even in the Madras Code, published in 1951, I find the amendments of 1943 not carried out. The difficulty in calculating the stamp duty is apparent. Then, Sir, article 62 (a) of the main Act dealing with transfer of shares has been omitted here. After 62 (a) of the Indian Stamp Act which has been amended by Central Act XLIII of 1955 says 'transfer, whether with or without consideration, of shares in an incorporated company or other body corporate—12 annas for every hundred rupees or part thereof of every share'. I do not find this clause here. Perhaps it is an inadvertent omission because this has been introduced by Act XLIII of 1955 of the Central Legislature, and is found pasted in the Indian Code (Unrepealed Central Acts). The drafting Department has omitted it here. This is a very valuable item which is likely to get us a huge revenue.

Another thing, I would suggest is, so far as promissory notes are concerned, the old one anna, two annas, three annas and four annas are continued. I know this is a Central subject—stamping promissory notes, bills of exchange, etc.—and I do not know if they have introduced that system there also. It is better, however, that the Madras Stamp law is complete in itself. It should be a complete Code so that the citizens of this State may know what stamp fee they have got to pay for the various documents.

Sir, regarding exemptions, we have got some exemptions at present. It should be made clear that these will continue to be in force even after the amendment of this schedule. Then, Sir, regarding 'New rates and multiples of 5 nP' in the statement of objects and reasons found at page 172 of the Gazette copy of the Bill, I find that wherever it is nearer 5 nP. it is not rounded off to 5 nP. but 10 nP. It may not look much, as it reads. But when we calculate the fee on thousands of rupees, then the amount that the public may have to pay will be considerable. We find 6.25 nP. is made 10 nP. 9.375 nP. is also 10 nP. 12.5 nP. is made 15 nP. It goes on like this. It is better this rounding off begins with 5 nP. and ends with 95 nP. As it is I find that instead

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th March 1958]

of two schedules, one new schedule is introduced. It is good. But at the same time, by not enacting six items in the Central law, we are made to go to the schedule to the Central Act as amended by the Madras Act. I would request that the Government will introduce a new amended schedule which may entirely incorporate the Central Act schedule in the new Act. Of course, Sir, the amendment as to partition is welcome. It has to be extended to Kanyakumari district and chitties in the transferred areas because of the addition of these new areas to the Madras State. I would before conclude reiterate my earlier point that stamps of all denominations may be made available to all places.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, the need for the present Bill is explained in the statement of objects and reasons. It is stated that the introduction of decimal coinage in the country has necessitated this piece of legislation. Also, it is sought to be extended to the transferred areas—Kanyakumari district and portions of Shencottah taluk of the Tinnevely district. But I personally consider this another indirect method of taxation. The Government, not being satisfied with the many taxation measures they have undertaken so far, have decided to tax the people this way also. This was not mentioned by the Hon. Leader of the House in his Budget speech wherein he detailed the various taxation measures he would undertake.

The first thing I would emphasise is the provision contained in clause 13 which seeks to amend sections 53 and 54 of the principal Act so as to change 'one anna' into 'ten nP.'. Now, Sir, as regards the stamps that are spoiled, they give a rebate of one anna. Now if this amendment is introduced, many people will be hard hit. One anna will work out to one and a half or one and three fourths annas. The Commission the Government are giving to stamp vendors is only one anna. So, I do not think there is any need for amending this provision.

With regard to amendment of section 78, I feel there should be a translation of the provision into the regional language. I do not know why the Government are thinking of completely deleting the existing Section 78. It says that every State Government shall make provision for the translation and sale of the Act in the principal vernacular languages of the territories administered by it at a price not exceeding four annas per copy. I do not see any reason why this provision has been deleted here. I am of opinion that section 78 should continue and with that object in view, I have given notice of an amendment which will come up later for discussion. Sir, the chief amendment is the merging of Schedule I and Schedule I-A, to make it applicable to the State of Madras. The Stamp duties in respect of documents under entry 91 of Seventh Schedule are also embodied in this schedule and for any amendment, we have to wait for the orders of the Union Government. There is a difficulty in this. Till an amendment is made, the stamp duties of documents in the Union List will be in rupees,

25th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

while the other articles so far as this State is concerned will be in naye paise. Therefore, my contention is that the Government must either retain Schedule I-A or they must move the Government of India for amending Schedule I simultaneously. What is the benefit that we derive by merging these two Schedules? I am unable to understand that. By merging these two Schedules, the stamp duty will be in rupees in certain places and in naye paise in other places. That is why I say that we can wait till the Government of India amend Schedule I.

My friend, the Advocate-Member Sri Srinivasa Iyer referred to paragraph 2 on page 172 of the Bill. It is stated therein, ' . . . It is, however, considered desirable, from a practical point of view, to have the new rates in multiples of five naye paise.' This will work great hardship. We can make one anna as five naye paise. Therefore, there is no need to change this clause. When they make multiples of five naye paise, there is no object in amending this. There is no harm in making this one anna as five naye paise.

Sir, on page 173, paragraph 5 of the Bill, it is stated, ' . . . As there is no prospect of any resettlements in the near future and as the existing provision works hardship in areas in which resettlement took place more than 30 years ago . . . ' and so on. I understand—if my memory does not fail me—that the 30 year period has been extended to 60 years by the recent notification of the Government. So far as the ryotwari areas are concerned, the period is not 30 years and my recollection is that it has been extended to 60 years. When the stamp duty is based on 25 times the annual assessment in the case of ryotwari lands, I am unable to understand why such concession should not be extended to Inam and Zamin lands taken over by the Government. My submission is that the same concessions should be given to these areas also without confining them to the ryotwari areas only.

Another point which I wish to emphasise is this. There is a steep increase in stamp duty as in force now in the merged areas and as proposed. Further, as per the Rules framed by the Government of Madras, stamps purchased in the Madras State alone are insisted in respect of documents to be acted upon in this State. As far as I know, stamps purchased in Bombay or some other State are not considered as valid. In such cases, the party concerned has to purchase fresh stamps or stamp papers in this State. The stamps purchased here are also not considered as valid in other areas. When all the States are in the same Indian Union, I do not understand why there should be such a state of affairs. There must be reciprocal arrangements among the various States so that the sufferings of the people may be mitigated. Such cases should be looked into and due provision should be made in this Bill itself. With these few words, I resume my seat.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நான் கொடுத்திருக் 3-55
கக்கடிய திருத்தங்களைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன்னால் ஒன்று அல்லது p.m.
இரண்டு கருத்துக்களை இந்தச் சட்டம் பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்

[Sri S. Lazar]

[25th March 1958]

படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய முக்கியமான நோக்கம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அணு, பைசாவிலிருந்து நயா பைசாவுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்ற முறையில் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களைப் போக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல கருத்துக்களையும் கொண்டு வருவதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது டெசிமல் காயினெஜ் சிஸ்டம் வந்த பிறகு அதனால் நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. மத்திய சர்க்காரிலும் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி சாதாரணமாக கன்வர்ஷன் டேபிளை வைத்துக் கொண்டு நயா பைசாவுக்கு மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதனால் நமக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டது. பொதுவாக வியாபார ஸ்தலங்களில் கணக்குப் போடுவதற்கு இந்த கன்வர்ஷன் டேபிளை வைத்துக்கொண்டு கணக்குப் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ரூபாய், அணு, பைசாக்களை நயா பைசாவுக்கு மாற்றவேண்டுமானால் எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டோம். டெசிமல் சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வரும் போதே கன்வர்ஷன் டேபிளையும் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த கன்வர்ஷன் டேபிளை உபயோகித்துக்கொண்டே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஸ்டாம்பு ப்யூட்டியை கண்டு பிடித்துக்கொள்ளலாம். அதை வைத்துக் கொண்டே எவ்வளவு ஸ்டாம்பு கட்ட வேண்டும் என்று கண்டு பிடித்துக் கொள்ளலாம். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியமே இல்லை என்று தோன்றுகிறது. அப்படி மாற்றவேண்டுமென்ற முறையில் எல்லாவை மல்டிபிள்ஸாக இருக்க வேண்டும் என்று ஐந்து நயா பைசா முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று இதைக் கொண்டு வந்திருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். கன்வர்ஷன் டேபிள் பிரகாரம் ஒவ்வொரு வரிசைப் பிரகாரம் கிராமமாக ஒரு அணு, 1½ அணு, இரண்டணு மூலவியவை களுக்கு சாதாரணமாக நயா பைசாவைக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு அதன் பிரகாரம் ஸ்டாம்பு ஒட்டிக்கொள்ளலாம். அதற்காக, 5, 10, 15 என்ற முறையில் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதற்கு அவசியமும் இல்லை. ஏற்கெனவே இருக்கிற கன்வர்ஷன் டேபிளை வைத்துக்கொண்டு கணக்குப் பார்த்து அதன்படி ஸ்டாம்பு எவ்வளவு என்று கண்டு பிடித்து ஒட்டலாம். இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய முறைப்படி அநேகமாக கீழ் டினமினேஷனுக்குள்ள ஸ்டாம்புகளுக்கு அதிகப்படியாக பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் ஸ்டாம்பு ப்யூட்டியை அதிகப்படுத்துவதாக ஆகிறது. அதிகப்படியான ஸ்டாம்பு ஒட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏற்கெனவே நமது மாகாணத்தில் மட்டும் அல்ல இந்த நாட்டிலேயே அதிகப்படியான ஸ்டாம்பு ப்யூட்டி போட்டிருப்பதாக புகார் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுதுள்ள சட்டப்படி பார்த்தால் இன்னும் அதிகப்படியான ஸ்டாம்பு ப்யூட்டி கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால் இப்படிப்பட்ட மாறுதல் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இதற்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் சொன்ன மாதிரி கடந்த இரண்டரை வருஷங்களாக ஸ்டாம்புகளே கிடைக்காமல் இருந்தது. அதனால் லிட்டிகண்ட் பப்ளிக் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். மற்றப்படி வக்கீல்களும் கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களும் பட்ட கஷ்டம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. இது சம்பந்தமாக அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும், மாகாண அரசாங்கத்திற்கும் அநேக தந்திகள் அனுப்பப்பட்டன. மேற்கொண்டு பார் அசோஷியேஷன் சார்பாக பல தீர்மானங்கள் போட்டும் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. அந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க இன்றுவரைக்கும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தாற்காலிகமாக அந்தந்த காலங்களில் சற்று முன்னேற்றம் காணப்பட்டதே தவிர இன்னும் ஸ்டாம்புகளே கிடைப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த குறைபாடு இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. சென்ற வாரத்தில் கூட திருச்சியில் கீழ் டினமினேஷன் ஸ்டாம்புகள் தாராளமாக கிடைக்கவே இல்லை. தந்தி

25th March 1958]

[Sri S. Lazar]

கொடுத்துக் கேட்டதற்கு இன்னும் நாசிக்கிலிருந்து ஸ்டாம்புகள் வரவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதைப் பற்றி நீதி ஸ்தலங்களில் இருக்கக் கூடியவர்கள் கேள்விப்படுவதால் ரொம்பவும் கேவலமாக இருக்கிறது. இது சர்க்காருக்கு வருமானம் வரக்கூடியதாக இருந்தாலும் இதில் ரொம்பவும் குறையாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தாராள முறையில் எல்லா இடங்களிலும் ஸ்டாம்புகள் கிடைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். போதுமான அளவிலும் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது ஸ்டாம்பு வெண்டர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் சில கட்டுத் திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு அவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பொது ஜனங்கள் ஸ்டாம்புகள் வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னால் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் சாதாரணமாக 10 அல்லது 15 மைல்களுக்கு அப்பால்தான் இருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்கள் ஸ்டாம்பு வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் பத்து அல்லது பதினைந்து மைல்கள் சென்று வாங்கி வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அதிகப்படியான ஸ்டாம்பு வெண்டர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்டாம்புகள் கிடைக்காத நேரத்தில் ஸ்டாம்பு வெண்டர்கள் அதிக படியான கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் நியமிக்கப்பட்ட ஸ்டாம்பு வெண்டர் இதர இடங்களுக்குச் சென்று வாங்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படி வாங்குவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. திருச்சிக்கு பக்கத்திலுள்ள அரியலூரில் ஒரு ஸ்டாம்பு வெண்டரிடம் ஸ்டாம்பு இல்லாமல் அங்குள்ள ட்ரெஷரிக்குப் போய் கேட்டதற்கு அங்கும் ஸ்டாம்பு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் அவர் திருச்சிக்குச் சென்று அங்கே கேட்டதற்கு அங்கே கொடுக்க முடியாது என்றும் அரியலூரில்தான் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் திருச்சியிலுள்ள ஸ்டாம்பு வெண்டரிடமிருந்து திருட்டுத்தனமாக அவருடைய பெயரில் ஸ்டாம்பு வாங்கிக்கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையை போக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது இன்னும் அதிகப்படியான ஸ்டாம்பு வெண்டர்களை நியமிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸைப் பார்க்கும்பொழுது இருக்கக்கூடிய கட்டணத்தை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கம் சர்க்காருக்கு இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. முதலாவதாக என்னுடைய திருத்தம் என்னவென்றால், 'என்டிரி 2-ஏயில் அயிடம் 1-ல், 15-வது கட்டத்தில் கண்ட பாண்டுக்கு என்ன ஸ்டாம்போ அதிலே முக்கால் வாசி கொடுத்தால் போதும் என்பதுதான். இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் கண்டிருப்பது ஒரு வேளை தவறுதலாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தில் அதே டியூடிதான் கொடுக்கவேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து எடுத்துத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தம் என்னவென்றால்,

In entry 6 (2) (a) (ii) of item (1) for the entry

"and for every additional Rs. 10,000 or part thereof in excess of Rs. 30,000.	} 27 00 12 25 9 00"
---	---------------------

என்பதற்கு பதிலாக

"and for every additional Rs. 10,000 or part thereof in excess of Rs. 30,000.	} 27 00 13 50 9 00"
---	---------------------

[Sri S. Lazar]

[25th March 1958]

என்று திருத்தவேண்டுமென்பதுதான். அதாவது ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய சட்டத்தில் ரூ. 13½ தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. போட்டுப் பார்த்தால் அதுதான் சரியான கணக்கு என்று தெரியவருகிறது. அதுதான் சரியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் அதற்குப் பதிலாக ரூ. 12-25 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது சாதாரணமான திருத்தம் தான். இதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member is referring to the amendments he has given notice of. They will come up later.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister suggests that the hon. Member can speak on the amendments when they are taken up. That seems to be a good suggestion.

SRI S. LAZAR : Yes, Sir. Just one more minute.

MR. SPEAKER : He can take his own time. I am not going to fix any time limit.

SRI S. LAZAR : அடுத்தபடியாக டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள், குபர்வைசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்றோல்மெண்டு கட்டணம் என்று ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் வக்கீல்கள் மட்டும் என்றோல்மெண்டு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் ரூ. 625 ஹைகோர்ட்டிற்கு என்றோல்மெண்டு பீலாக கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில், பாரிஸ்டர்கள் அதிகமாக இருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகமாக வருகிறது என்ற காரணத்தினால் ரூ. 625 “என்றோல்மெண்டு பீலாக” வைத்திருக்கக்கூடும். ஹைகோர்ட்டில் ரூ. 625 கட்டுவதோடு கூட சட்டப் பூர்வமாக பார் கவுன்சிலுக்கு கொடுக்கவேண்டிய ஒரு விதிமும் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்பொழுது, சட்டப் பயிற்சி பெற்று வெளியே வரக்கூடிய ஒருவர் வக்கீல் “பிராக்டிஸ்” ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால் குறைந்தது ரூ. 1,000 செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். முன் பெல்லாம் இருந்தது போல் இப்பொழுது வக்கீல்களுக்கு அவ்வளவு வருமானம் கிடையாது. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டங்களெல்லாம் வக்கீலின் வருவாயை குறைக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றனவே தவிர, அதிகரிக்கக்கூடியதாக இல்லை. இந்த நிலைமையை உணர்ந்து இந்த “என்றோல்மெண்டு” கட்டணத்தை ரூ. 50 ஆக குறைக்கவேண்டும். அதற்காக ஒரு பெரிய “ஹ்யூஜ் எமவுண்டு” இருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. ஒரு “பார்மாலிடிகாக” அதை ரூ. 50 ஆக வைத்துக்கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே சர்க்கார் இதை பரிசீலனை செய்து பின்தங்கிய வகுப்பினர்களும், ஹரிஜன வகுப்பினர்களும் பாதி கட்டணம் கட்டினால் போதும் என்று சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகையை இன்னும் சற்று அதிகமாக விஸ்தரித்து ரூ. 50 “என்றோல்மெண்டு பீலாக” கட்டினால் போதும் என்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மசோதாவில் 14-வது செக்ஷனில் 5 நயா பைலாவை 10 நயா பைலாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது.

25th March 1958]

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் அப்பொழுதே சொன்னார். “கிளாஸ் பை கிளாஸ்” விவாதத்தின் போது “கிளாஸைப்” பற்றிப் பேசலாம். இப்பொழுது பொதுவாக விவாதம் செய்யலாம் என்று சொன்னார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குறிப்பாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது என்ன வென்று கேட்டால், என் போன்ற ஆங்கிலம் அவ்வளவாகத் தெரியாத தமிழ் தெரிந்த அங்கத்தினர்கள் இங்கே பெருமளவாக மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது சட்டப் புல்தகம் ஆங்கிலத்தில் இருக்குமானால் என் போன்றவர்களுடைய . . .

MR. SPEAKER : அதற்காகத்தான் நீங்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே? அந்தக் கிளாஸ் விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது அதைப் பற்றி பேசலாம். இப்பொழுது பொதுவாக விவாதிக்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்தச் சட்டப் புல்தகம் தமிழிலே இல்லாத காரணத்தினால் இன்னும் பல திருத்தங்களை கொடுக்கமுடியவில்லை. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் கூட அதை படிப்பதற்கு அவகாசம் இல்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே என்போன்றவர்கள் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களிடத்திலே உட்கார்ந்து அதைப் படித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், எந்த அளவுக்கு முடியும் என்பதையும் நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரொம்பவும் திட்டவாடமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை குறிப்பாக என் சொல்லுகிறேன் என்றால், பல நாட்களாகவே எல்லா நடவடிக்கைகளும் தமிழிலேயே வரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, தமிழ் டைப்ரைட்டர் கிடைக்கவில்லை, பிரெஸ் கிடைக்கவில்லை, வெகு சீக்கிரமாக கவனிக்கப்படும் என்று காலதாமதம் செய்யப்படுகொண்டு வரப்படுகிறது. இதன் காரணம் என்னவென்று நான் நினைக்கிறேன் என்றால், என்போன்றவர்களிடமிருந்து நல்ல அபிப்பிராயம் வாக்கூடாது என்றோ, அல்லது நாங்கள் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களை தெரிந்துகொள்ளக்கூடாது என்றோதான் சர்க்கார் எண்ணுகிறார்களோ என்பதுதான். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களும் சரி, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களும் சரி ஆங்கிலம் தெரியாதவர்கள் அம்மாதிரி நினைக்கவேண்டிய அளவிலே தான் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து இந்த சட்டப் புல்தகத்தை தமிழிலே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. மத்திய அரசாங்க சட்டத்தில் 4 அணுவுக்கு மேற்படாமல் இந்த புல்தகத்தை விற்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் 5 நயா பைசாவை 10 நயா பைசாவாக மாற்றியிருப்பதை பார்த்தால், அந்த அளவுக்கு 4 அணுவுக்கு விற்பனை செய்யவேண்டிய புல்தகத்தை 8 அணுவுக்கு விற்பனை செய்வார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக இப்படிப்பட்ட புல்தகங்கள் எல்லா பாமா ஜனங்களும் புரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில், படித்து தெரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும், விலையும் குறைவாக இருக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI S. M. ANNAMALAI :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவின் முக்கியமான நோக்கம், “ப்ராக்ஷன்” இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். அதாவது நயா பைசாவின் மூலமாக “ப்ராக்ஷன்” இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கம் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த மசோதாவில் 5.5 நயா பைசா 10 நயா பைசாவாக உயர்த்தப்படுகிறது. சர்க்காருக்கு வருமானம் தேவையாக இருந்தால் நேரிடையாக வரி போடலாம். மறைமுகமாக இம்மாதிரி கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது. “ப்ராக்ஷன்” இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி அதன் மூலமாக பல லட்ச ரூபாயை சர்க்கார் வசூலிக்க விரும்புகிறது என்று .

[Sri S. M. Annamalai]

[25th March 1958]

நான் சொல்ல முடியும். அதுநடுமல்ல. ஒரு அணுவுக்கு 6.25 நயா பைசா தான். அதை பத்து நயா பைசாவாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 4 அணு, 8 அணு, 12 அணு, 1 ரூபாயை விட்டுவிட்டு, மற்றும் இருக்கக் கூடிய அணுவுக்கு நயா பைசாவை அதிகமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக பல லட்ச ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருமானம் வரப்போகிறது. அது மாதிரியல்ல. “மெட்ராஸ் ஸ்டாம்பு அமெண்ட்மெண்டு ஆக்ட்” 1922, மெட்ராஸ் ஸ்டாம்பு ஆக்ட் 1943. இப்படி இரண்டு விதமாக திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்து அதை சரிவர பார்க்கக்கூட முடியாமல் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் இதை தீர ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்று நினைக்கிறேன். 6.25 நயா பைசாவை 10 நயா பைசாவாக அதிகப்படுத்துவதற்கு பதிலாக 5 நயா பைசாவாக ஆக்கிவிட்டால் போதும், “ப்ராக்ஷன்” இல்லாமல் இருக்கும், சலமமாக புரிந்து கொள்ளலாம். “ப்ராக்ஷன்” இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு மேலும் மேலும் மறைமுகமாக இதன் மூலம் பல லட்ச ரூபாய் வருவாய் தேடி கொள்வதற்கு சர்க்கார் வகை செய்திருக்கிறது. இது அருவசியம். ஆகவே இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டால், பழைய சட்டங்களை யெல்லாம் பார்த்து நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல சட்டத்தை கொண்டுவரலாம் என்பது என்னுடைய உத்தேசம். ஆகையால் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-10
p.m.

* SRI V. S. MANICKASUNDARAM :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஸ்டாம்பு திருத்த மசோதாவின் பேரில் சில கருத்துக்களை வெளியிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா கிராம மக்களையும் பெரும்பாலான பொது ஜனங்களையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற சட்டங்களிலுள்ள விஷயங்களை யாராவது சாதாரண ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினால், ஹோ அண்ட் கம்பெனியார் போன்ற பிரசுரகர்த்தர்கள் வெளியிடும் டைரிகளிலிருந்துதான் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்; ஆதாரபூர்வமான பிரசுரங்கள் மார்க்கெட்டில் கிடைப்பதில்லை. இது போன்ற சட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில பதங்களை சாதாரண மக்கள் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. உதாரணமாக பூமி கிரயம் என்ற பத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் “கன்வேயன்ஸ்” என்ற வார்த்தை சட்டங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திய ஸ்டாம்புச் சட்டத்திலும், சென்னை ஸ்டாம்புச் சட்டத்திலும் அந்தப் பதம் தான் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது ரெஜிஸ்டிரேஷன் ஆபீஸில் ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தரும் ஒவ்வொருவிதமாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு ரெஜிஸ்டிரார் “கன்வேயன்ஸில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டாம்பைப் பெற்றுக் கொண்டு வர வேண்டும்” என்று சொல்கிறார். இன்னொரு உத்தியோகஸ்தர் இன்னொரு விதமாகச் சொல்கிறார். பூமிக் கிரயம் என்ற பத்திற்கு, “ட்ரான்ஸ்பெர் ஆப் ப்ராபெர்டி ஆக்ட்”-ல் இருக்கிறபடியாவது, ரெஜிஸ்டிரேஷன் ஆக்டில் இருக்கிறபடியாவது ஆங்கிலப் பெயர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும் இன்னொரு பதம் “பார்டிஷன்” என்பது ஆகும். இந்தப் பத்தத்திற்கு எந்தச் சட்டத்திலும் விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை. “ட்ரான்ஸ்பெர் ஆப் ப்ராபெர்டி” சட்டத்திலும் இதற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தை எல்லோரும் சலமமாகத் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும்.

தசாம்ச நாணய முறைக்கொத்த வகையில் ஸ்டாம்புச் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம். அவ்வாறு செய்யும்போது, அவசியமான தஸ்தாவேஜுகளை சமர்ப்பித்து ரெஜிஸ்டிராரைத் திருப்தி செய்யும் விஷயத்தில் ஜனங்களுக்கு அதிகத் தொல்லைகள் ஏற்படாதபடி செய்யும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். இப்போது பாகப் பிரிவினைப் பத்திரங்கள் எழுதும் போது ஸப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீஸில் “கன்வேயன்ஸ்” வாங்க வேண்டுமென்று ஒரு உத்தியோகஸ்தர் சொல்கிறார்; பார்டிஷன் ஸ்டாம்பு வாங்க வேண்டுமென்று மற்றொருவர் சொல்கிறார். ஆகவே “பார்டிஷன்” என்ற வார்த்தைக்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

25th March 1958] [Sri V. S. Manickasundaram]

அடுத்தபடியாக, கனம் நண்பர் ஸ்ரீ லாஸர் சொன்னதுபோல், வக்கீல் உத்தியோகத்திற்காகப் பதிவுசெய்து கொள்பவர்களிடமிருந்து பெருத்த தொகையை வாங்குவது பொருத்தமல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லா நாடுகளிலும் வக்கீல்கள் என்ற தொழில் வர்க்கத்தினர் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் வக்கீல்களிடம் உதவிபெறுகிறவர்களை வக்கீல்களை எசுத் தயங்குவதில்லை. கட்சிக்காரர்கள் தங்களுடைய வழக்குகள் முடிந்தவுடன், அவை வெற்றிகரமாக முடிந்தாலும் சரி, தோல்வியாக முடிந்தாலும் சரி, வக்கீல்களை எசுவதற்குத் தயங்குவதில்லை. வக்கீலாகப் பதிவு செய்துகொள்வதற்கான ஸ்டாம்புக் கட்டணத்தை அதிகரிக்கக்கூடாது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஸப்ஸிடி கொடுத்தாவது எல்லா வழக்கறிஞர்களுடைய வக்கீல்களாகப் பதிவு செய்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். (சிரிப்பு). இருந்தபோதிலும், இனிமேல் வக்கீல் தொழிலுக்கு வருபவர்களிடமிருந்தாவது அதிக ஸ்டாம்பு கட்டணம் வசூலிக்கக்கூடாது. எல்லா வக்கீல்களும் அட்வகேட்டுகளாக இருக்கும்படி செய்வதற்கு அரசாங்கத்தார் முயன்றபோது, அதுவரை இருந்துவந்த வக்கீல்களுக்கும் ப்ளீடர்களுக்கும் சலுகையளிக்கும் முறையில் ஸ்டாம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தினார்கள். அதே போல், இனிமேல் வக்கீல் தொழிலுக்கு வருபவர்களிடமிருந்தாவது அதிக ஸ்டாம்புக் கட்டணம் வசூலிக்கக்கூடாது. அந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் பணக்காரர்களாக இருந்தவர்களிடமிருந்தே அதிகக் கட்டணம் வசூலித்தது கிடையாது என்று ஸ்ரீ லாஸர் சொன்னார். அப்போது, பாரிஸ்டர்கள் தங்களுக்குப் போட்டியாக மற்ற வக்கீல்கள் வந்துவிடக்கூடும் என்று எண்ணி அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். சென்னை வக்கீல்கள் சரித்திரத்திலேயே அது ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி. அட்வகேட்டுகள், குறிப்பாக சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்வகேட்டுகள், தங்களுக்குப் போட்டியாக வரக்கூடாது என்பதற்காக அப்போது பாரிஸ்டர்கள் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய கோரியதையே சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பழைய நாணயவிகிதங்களுக்கு புதிதாக புதியநாணய விகிதங்களில் ஸ்டாம்புக் கட்டணங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் கூறினர். இந்த மசோதா வானது, ஏற்கெனவே இருக்கும் ஸ்டாம்புக் கட்டணங்களை மறைமுகமாக உயர்த்துவதற்குத்தான் வகை செய்கிறது என்று இந்த சபை ஒருமுகமாக அபிப்பிராயப்படுகிறது என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூறிய விஷயம். இதனை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் கோரிக்கை. இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை கொடுத்துருக்கிறார். அந்தத் திருத்தம் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்வதற்குரியது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஸ்டாம்புச் சட்டத்திலுள்ள விதிகளும் பதங்களும் மிகவும் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். ஸ்டாம்புச் சட்டத்திலுள்ள முக்கியமான பதங்களுக்கு தெளிவான விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மிகவும் தெளிவான முறையில் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரம் தெரிவித்தார். உண்மையிலேயே, இந்த சட்டத்தையும் சிக்கலான சட்டமாக நிறைவேற்றக்கூடாது. திருத்தங்களை கொண்டு வரும்போதாவது சட்டத்தை சிக்கலில்லாத சட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

இந்த சபையில் புதிய நாணய முறையில் பழைய கட்டணங்களை மாற்றியமைக்கும் மசோதாக்கள் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும், அந்த மசோதாக்களில் கட்டண விகிதங்கள் பொது மக்களுக்கு அதிகத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான்கள் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டு இந்த மசோதாவைப் போன்ற பல மசோதாக்கள் வந்தன. குறிப்பாக, விற்பனை வரித் திருத்த மசோதா

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th March 1958]

4-20
p.m.

வந்தபோது அதில் வரிவிதித்தவர்கள் மறைமுகமாக உயர்த்தப்பட்டிருந்தன. அதே போன்று ஸ்டாம்புக் கட்டணங்கள் இப்போது மறைமுகமாக உயர்த்தப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டணங்கள் இப்போது அதிகமாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பது இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கத்திலிருந்து தெரிகிறது. ஒரு அணுவிற்கு பதிலாக 10 நயா பைசா என்று நிர்ணயித்து இருப்பது மிகவும் அநியாயமானது என்றுகூட நான் குறிப்பிடுவேன். ஓரண ஸ்டாம்புக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பது ஏராளமான மக்களை பாதிக்கும். பல தொழிற் சங்கங்கள் இருப்பது ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பண விவகாரங்களில் இப்போது ஓரண ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சட்டம் இப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டால், இனிமேல் அவர்கள் 10 நயா பைசா ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியிருக்கும். இப்போது ஒரு ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்புகள் வாங்கினால் அப்படிப்பட்ட ரசீதுகள் பதினாறுக்கு ஸ்டாம்பு ஒட்ட முடியும். இனிமேல் ஒரு ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு வாங்கினால் 10 ரசீதுகளுக்குத்தான் ஒட்ட முடியும். இது தொழிற் சங்கங்களின் செலவு பாரத்தை மிகவும் அதிகரிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த ஸ்டாம்பு சட்டத்திலேயிருந்து பலவிதமான விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் இங்கே காணமுடிகிறது. பல தடவை இந்தச் சட்ட சபையிலே வற்புறுத்தப்பட்ட பின்னாலும், இந்த மசோதாவைத் திருத்துவதற்குரிய முறையிலேயே இந்தத் திருத்த மசோதாவை பிரேரேப்படுத்துகிறபோதும்கூட, தொழிற்சங்கங்களுக்கு இதிலேயிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்துவதற்குரியது. தொழிற் சங்கங்கள் அடிக்கடி தொழிலாளர் சம்பந்தமான விவகாரங்களை எடுத்துக்கொண்டு தொழிற் கோர்ட்டு முன்னால் ஆஜராக வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவை ஆஜராகும்போதும் அவர்கள் எந்த ஒரு ஸ்டேட்மென்டை அங்கே தாக்கல் செய்தாலும், அதற்கு affidavit என்ற முறையிலே பிரமாண பத்திரம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது பிரமாணப் பத்திரத்திற்குரிய தொகையை மூன்று ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டால் உண்மையிலேயே தொழிற் சங்கங்களுக்கு அது மிகப் பெரிய பாரமாக இருக்குமென்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லா பஞ்சாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்கு நூற்றுக் கணக்கான மனுக்கள் தாக்கல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டாம்பு கட்டணம் மாத்திரம் பல நூற்றுக் கணக்கான ரூபாய் அந்தச் சங்கத்திற்கு செலவினமாக ஆய்விடும். பெரிய சங்கத்திற்கே இந்த நிலையானால், சிறிய சங்கங்கள் இந்தப் பாரத்தைத் தாங்க முடியுமா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் மசோதா கொண்டுவந்தபோது அதைக் கவனித்துச் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அது மாத்திரமின்றி, இன்னும் பல விளக்கங்களை இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே மக்கள் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், இதனை அவசரமாக உடனே இங்கு நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிப்பதைவிட செலக் கமிட்டி சில தினங்கள் நன்றாக ஆலோசனை செய்து, அதற்குப் பிறகு சபை முன்னால் பிரேரேப்பணை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த மசோதாவின் மீது பேசியவர்களில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாக இவைகளின் அவசியத்தை வற்புறுத்தி இங்கே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் தான் நன்றாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனை எவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்தது. இதைக் குறித்து எந்த அளவுக்கு முக்கியமாக நினைக்கிறார்கள்? இத்தகைய ஒரு மசோதாவை அவசரமாக நிறைவேற்றுவது எவ்வளவு ஆபத்தானது என்பதை யெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தச் சபையின் ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு இந்தத் திருத்த மசோதாவை விட வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருப்பதன் நோக்கம் இதனை அடியோடு தாமதப்படுத்த வேண்டும் என்பதல்ல. சில தினங்கள் கமிட்டிதான் ஒன்றும் கெட்டுப் போகாதி என்று நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பலரும், குறிப்பாக வழக்கறிஞர்களாக இருப்பவர்களும், சொல்வதையாவது ஏற்றுக்கொண்டு இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, ஒரு வாரம் கமிட்டி

25th March 1958]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இதனை நிறைவேற்றினால், என்ன கெட்டுவிடும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனை அவசரம் அவசரமாக நிறைவேற்றாமல் இதனை செலக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்று ஒரு மனதான முடிவுக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இசைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே பூர்வீக அய்யர் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த ஸ்டாம்பு சட்டத்திருத்த மசோதாவில் கண்டிருக்கும் ஷரத்துக்களும், அதற்கு “ஐடெண்டிகல்” ஆக இருக்கும் மூலச் சட்டத்தின் பிரிவுகளும் கம்பாரிடிவ் டேபிள் போல், நேருக்கு நேராக அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் நான் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் பழைய மூல சட்டத்தையும் பின் திருத்தங்களையும் புரட்டிப் பார்த்தேன். இருந்தாலும் ஓரளவு கூட தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இருந்தாலும்கூட ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரும் போது, திருத்தங்களையும் அதற்கு ஐடெண்டிகல் ஆக இருக்கும் பழைய சட்டத்தின் பிரிவுகளும் நேருக்கு நேராக அச்சிட்டுக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏற்கெனவே கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் கம்பாரிடிவ் டேபிள் இல்லாத நிலைமையில், குறுகிய காலத்தில் புரிந்துகொள்ள முடியாத கஷ்டமான நிலையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, கட்டணங்களை “ரௌண்ட் ஆப்” செய்திருப்பதைப் பார்த்தால், சாதாரணமாக இந்த ஒரு புதிய மசோதா சட்டமானால் முதல் பலி சட்டப்பை அங்கத்தினர்கள்தான். அவர்கள் தங்களுடைய பிரயாணப்படி தினப்படி வாங்கும்போது அதற்குரிய நபுமாவில் ஒரு அணு ஸ்டாம்புக்குப் பதிலாக பத்து நயா பைசா ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டி ஏற்படும். ஆகவே, இந்த திருத்தச் சட்டத்திற்கு முதல் இரை சட்டப்பை அங்கத்தினர்கள்தான்.

சாதாரணமாக பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யும்போது நயா பைசாவினால் ஏற்படும் தொல்லைகளைப் பார்த்து வருகிறோம். அவர்களுக்கு எது சாதகமாக இருக்கிறதோ அந்த முறையில் நயா பைசா வாங்கிக் கொள்ளப் படுகிறது, அணு நயா பைசா மாற்றத்தின் காரணமாக. அந்த முறையில், இதில் கொடுத்திருக்கும் கம்பாரிடிவ் டேபிளைப் பார்த்தால்கூட, இந்த இடத்தில் அதிகப்படியாக இருப்பதை குறிப்பிட முடியும். ஒரு அணு என்பது 6-25 நயா பைசாவுக்குச் சமமாக இருக்கும் போது, பத்து நயா பைசா ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையில் இரண்டாவதுக்கு 12-50 நயா பைசா சமமாக இருக்கும்போது 15 நயா பைசாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு அணுவுக்கு 37-50 நயா பைசா சமமாக இருக்கும் போது 40 பைசாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்பது அணுவுக்கு 56-25 நயா பைசா சமமாக இருக்கும்போது 60 நயா பைசாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் 13 அணுவுக்கு 81-25 நயா பைசாவாக இருக்கும் போது 85 நயா பைசா ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நல்ல gesture ஆக நான் சொல்லும் யோசனைப்படி செய்யலாம். அதாவது 10 நயா பைசா என்பதை 5 நயா பைசாவாகவும், 12-50 என்பதை 10 ஆகவும், 37-50 என்பதை 35 ஆகவும், 56-25 என்பதை 55 ஆகவும், 81-25 என்பதை 80 ஆகவும் மாற்றினால் ஒரு நல்ல gesture ஆக காணப்படும். ஆட்சி யாளர்களுக்கும் அவ்வளவு தூரம் இடைஞ்சல் இருக்காது. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சாதாரணமாக மக்களிடையே ஒரு தப்பு அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அணுவை நயா பைசாவாக மாற்றுகிறதை முகாந்திரமாகக் கொண்டு கட்டணத்தையே அதிகரிப்பது என்பது வழக்கமாகப் போய்விட்டது என்று மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் தப்பிப்பிரயத்திற்கு இடம் கொடாமல் இருக்க நான் சொன்ன யோசனையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பஸ் கட்டணமாக இருந்தாலும் சரி, பத்திரிகைத் தாளாக இருந்தாலும் சரி, நயா பைசாவுக்கு மாற்றம் வரும்போது விலை அதிகரிக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோமேயொழிய, கட்டணம் சற்றுக்கூட குறைவதாகக் காணும். ஆனால், அரசாங்கத்தைப்

4-25
p.m.

[Sri V. Sankaran]

[25th March 1958]

பொறுத்த வரையில் இந்த விஷயத்தில் ஒரு நல்ல **gesture** ஆக, நான் சொன்ன யோசனைப்படி குறைத்துக் கொண்டால் மற்றவர்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ரெளண்ட் ஆப் செய்வதற்கு மட்டும்தான் இது உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், செக்ஷன் 4, செக்ஷன் 5 இவைகளுக்கு திருத்தங்கள் செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு ரூபாய் என்று இருந்ததற்குப் பதிலாக மூன்று ரூபாய் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கௌண்டர்பார்ட், பேனிகேட் சம்பந்தமாகவும் ஒரு ரூபாய்க்குப் பதிலாக மூன்று ரூபாய் ஆக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணம் தெரியவில்லை. நயா பைசா வாக மாற்றும்போது கொஞ்சம் கூடியிருக்கலாம் ஆனால், இங்கே காரண மின்றி இப்படி ஒரேயடியாக உயர்த்தியிருப்பதன் காரணம் புரியவில்லை. திருத்தப்பட்ட செக்ஷன் (4)

“(1) Where in the case of any sale, mortgage or settlement, several instruments are employed for completing the transaction, the principal instrument only shall be chargeable with the duty prescribed in Schedule I for the conveyance, mortgage or settlement and each of the other instruments shall be chargeable with a duty of three rupees instead of the duty, if any, prescribed for it in that Schedule”.

என்று இருக்கிறது. அதாவது புதிதாகப் போடப்பட்டிருப்பதில் முன்பு ஒரு ரூபாய் இருந்தது. மூன்று ரூபாய் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது செக்ஷனில் கௌண்டர்பார்ட், பேனிகேட் சம்பந்தமாகவும் மூன்று ரூபாய் என்று இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது இப்படி உயர்த்தப்பட்டிருப்பதின் காரணம் **statement of objects and reasons** லும் கூட விளக்கப் படவில்லை. நயா பைசா மாற்றம் என்பதைச் சாதனமாகக் கொண்டு ஒரு ரூபாய் என்று இருந்ததை ஏன் மூன்று ரூபாய் ஆக்க வேண்டுமென்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

கனம் வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னது போல் **spoil and unused** செய்யப்பட்ட ஸ்டாம்ப்கள் உபயோகப்படுத்தப்படாத ஸ்டாம்ப்களைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் ஒரு அணு கழித்துக் கொண்டதுபோக, அதாவது 16-ல் ஒரு பங்கு குறைத்துக் கொண்டது போக பாக்கி கொடுக்கப்படும் என்று இருந்தது. இப்பொழுது பத்து நயா பைசா குறைக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆயிரம் இண்டாயிரம் என்று திருப்பிக் கொடுக்கும்போது ஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, பத்து நயா பைசா என்பதை ஐந்து நயா பைசாவாக்கினால்கூட ஒரு விதத்தில் நல்ல வழியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. லாசர் சொன்னதபோல் வக்கீல் தொழில் செய்ய வேண்டுமானால் 625 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்று விதித்திருப்பது அதிகமானதாகும். வக்கீல் தொழிலில் இருக்கிறவர்கள் கடைசி பட்சமாக **last refuge** என்ற முறையில் வக்கீல் தொழிலுக்கு வருகிறார்கள். வைத்தியக் கல்லூரி, இன்ஜினீயரிங் கல்லூரி, உபாத்தியாயர் கல்லூரி ஆகிய எல்லாக் கல்லூரிகளையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு எங்கும் இடம் கிடைக்காதவர்கள் கடைசியில் வேறு வழியில்லாமல் சட்டக் கல்லூரிக்கு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டு எந்த இடங்களிலும் கிடைக்காவிட்டால், **last refuge** ஆக சட்டக் கல்லூரி தான் கிடைக்கிறது. அந்த முறையில் வக்கீல் படிப்பு படித்து, வக்கீல் தொழில் பல கஷ்டங்களுக்கிடையே செய்கிறவர்களுக்கு அபராதம் விதிப்பதுபோல், தடை விதிக்கிற மாதிரி இவ்வளவு பெரிய தொகை கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறது. ஒருவேளை அந்தக் காஷேஜிலும் அதிகமாகச் சேராமலிருக்கும்பொருட்டு இவ்வளவு தொகை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ என்று கூட நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஏதோ வேறு வழியில்லாமல் வக்கீல் தொழிலுக்குப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்படும்போது தண்டனை கொடுக்கிற மாதிரி ஏன் இவ்வளவு பெரிய தொகை விதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார்

25th March 1958] [Sri V. Sankaran]

அதிகமாக இரக்கம் கொள்ளவேண்டும். கஷ்டமான நிலைமையில் வக்கீல் தொழில் நடத்துவதால் வர வர அவர்கள் நிலைமை கீழே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கட்டணம் ரூபாய் 50-க்கு குறைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீநிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஸ்டாம்பு கட்டணம் சம்பந்தமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்; அந்த அளவுக்கு விவரமாக விளக்கப்பட்டு புத்தகம் வெளியிடப்படவேண்டும்.

ஏற்கெனவே இருந்ததுபோல் முதல் ஷெட்யூலும், இரண்டாவது ஷெட்யூலும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு ஒரே ஷெட்யூலாக்கப்பட்டது வரவேற்கக்கூடியதாகும். நான் சொன்ன யோசனைப்படி திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. JAGANNATHAN : இந்த ஸ்டாம்பு திருத்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கோரும் அங்கத்தினர்களில் நானும் ஒருவன். இதற்கு வேறு எந்த காரணமும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. காலியிலிருந்து இதுவரையில் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே எட்டு, பத்து திருத்தங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்துகொண்டே இருப்பதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். இதை சர்க்கார் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யவில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இதை நல்ல முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி பல பல திருத்தங்களையும் செய்துகொண்டுவரவேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தில் "It is, however, considered desirable from a practical point of view to have the new rates in multiples of five naye paise" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நோக்கம் வரவேற்கத்தகுந்ததாக இருந்தபோதிலும் இதன் முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த மாதிரி பழைய நானையத்திலிருந்து புது நானைய விகிதாசாரத்தை மாற்றி அமைப்பதன் காரணமாக சர்க்கார் கிட்டத்தட்ட 25 லட்ச ரூபாய் மறைமுகமாக வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள விரும்புவதாகத் தெரிகிறது. இது ஒரு பிணைவியல் பில் ஆகவும் இருப்பதால் அவசியம் ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியை நியமித்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4-30
p.m.

Mr. SPEAKER : Hon. Members Sri Srinivasa Iyer and Sri V. Sankaran raised an objection that the annexure was not supplied together with the Bill. Well, the notice given in respect of this Bill was very short and the Hon. Minister requested me to waive notice. As it was stated that the Assembly will have to discuss the Bill today, the 25th March, the department felt that it would not be possible to prepare the annexure and explain the full scope of the Bill before the 25th March. Therefore, I thought that it was not necessary in view of the urgency of the matter and also the fact that the time at our disposal was very short. I agreed to it not because knowledge of the annexure was not necessary, but because of want of time.

***THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் அதாவது இந்த மசோதாவின் கீழ் பெரிய மாறுதல்கள் செய்து ரேட்டு வித்தியாசம் செய்வதாக இருந்தால் அது நிதானமாக பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக ரூபாய் அணுபைசாவாக இருப்பதை நையா பைசா நானையமாக மாற்றுவதுதான் இதன் கருத்து. இதனால் இருப்பதைந்து லட்சம், முப்பது லட்சம் வருமானம் சர்க்காருக்கு வரும் என்பது எல்லாம் தப்பு. அப்படி ஒன்றும் பணம் ஜாஸ்தியாக வராது. இதில் நாங்கள் ஒன்றும் சுயேச்சையாகச் செய்யவில்லை. இந்திய சர்க்கார் ஒரு அணுவுக்கு இவ்வளவு நையா பைசா, ஐந்தணுவுக்கு இவ்வளவு நையா பைசா என்பதாக டேபிள்

[Sri M. A. Manickavelu]

[25th March 1958]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை எல்லா மாகாண சர்க்காரும் ஒருமுகமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அதன் காரணமாக அவர்கள் எப்படி சொன்னார்களோ அப்படியே இப்போது மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது. ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதை நம் இஷ்டப்படி யோசித்து மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்பதற்கும் இடம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக பழைய நாணயத்தை புது நாணயமாக மாற்றுவதில் கொஞ்சம் அதிகமாகிறது. ஆனால் அதைக் குறைக்கவோ மாற்றவோ வசதி இல்லை என்று சொன்னேன். அதோடு இந்த மசோதாவில் வக்கீல்களைப் பற்றியும், அவர்களுக்கு என்றோல் சார்ஜ் குறைக்கவேண்டும் என்பது பற்றியும் பேசினார்கள். இந்த மசோதாவின்கீழ் அவைகளை எல்லாம் பற்றிப் பேசுவதற்கே இடம் இல்லை. நானும் ஒரு வக்கீல்தான். எல்லா வக்கீல்களுமே இந்த மசோதாவில் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றோல் சார்ஜை குறைப்பது பற்றி இதில் எவ்வாறு யோசிப்பது? ஏதோ பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்று வேண்டுமானால் தான் சொல்லியிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதைத்தவிர பிரயோசனமான காரியம் ஒன்றும் இல்லை. மற்றப்படி ஷரத்து வாரியாகப் பரிசீலனை செய்யும்போது இதர திருத்தங்களுக்கு எல்லாம் புதிய அளிக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பது ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. இன்னொன்று சொல்லப்பட்டது. மூன்று ரூபாய் இருந்ததே அதை மாற்றுவதில் 5 ரூபாய் ஆகிவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்டாம்புட்டியூட்டி பற்றி 1922-ம் வருஷ ஷெட்யூலைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்கள். அதுதப்பும் அதில் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தையொட்டித்தான் இப்போது புது நாணய விகிதத்தில் அமைக்கப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் உயரவில்லை. அதோடு கொஞ்சம் பணம் சர்க்காருக்கு வந்தாலும் பாதகமில்லை. அதை இந்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிடப்போவது இல்லை. நம் ராஜ்ய மக்களுக்கேதான் செலவிடப்படும். ஆகவே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல் உடனடியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோண்டும்.

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri S. M. Annamalai to the vote of the House. The question is—

“That the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958) be referred to a Select Committee.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the original motion moved by the Hon. Minister to the vote of the House. The question is—

“That the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 12 were put and carried.

Clause 13.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 13 do stand part of the Bill.”

25th March 1958]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I move—

“ For the words ‘ ten naye paise ’ substitute the words ‘ five naye paise.’ ”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : For the reasons that I have already stated, I am unable to accept the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The question is :—

“ For the words ‘ ten naye paise ’ substitute the words ‘ five naye paise.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 14 do stand part of the Bill.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I move—

“ The existing section 78 of the principal Act to be renumbered as sub-section (1) and the proposed new section to be numbered as sub-section (2) of section 78.”

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ Before the proposed new section 78 insert the following, namely :—

‘ 78. Act to be translated and sold cheaply.—Every State Government shall make provision for the sale of translations of this Act in the principal regional language or languages of the territories administered by it at a price not exceeding twenty-five naye paise per copy, ’ and renumber the new section 78 suitably.’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : கோதண்டராமன் அவர்கள் இப்பொழுது வேண்டுமானால் பேசலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ட்ரல் ஆக்டில் இந்தச் சட்டப் புத்தகம் நான்கணவிற்கு மேற்படாமல் விற்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. விலைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே, அது அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கப்படுமா இல்லையா என்பது தெரியவேண்டும். மேலும், இந்தச் சட்டப் புத்தகத்தை தமிழில் பரிசு செய்து குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் அதை வாங்கி எல்லோரும் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை. ஏனென்றால் இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாகிவிட்டது. ஆகவே, எல்லாச் சட்டங்களும் தமிழில் பிரசுரிக்கப்படும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை.

[25th March 1958]

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar to the vote of the House. The question is—

“ The existing section 78 of the principal Act to be *renumbered* as sub-section (1) and the proposed new section to be *numbered* as sub-section (2) of section 78.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Now that Sri Ramaswami Mudaliyar's amendment is lost, I declare the amendment moved by Sri V. K. Kothandaraman which is also to the same effect, as lost.

Clause 14 was put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 15 do stand part of the Bill.”

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ In entry 2 (a) of item (i) against ‘ proper stamp-duty ’, insert the words ‘ three-fourth of ’ before the words ‘ the same duty as a bond (No. 15), etc.’ ”

Sir, it has been categorically stated by the Hon. Minister that the intention of the Government is not to increase the duty which is already payable. It is stated in entry (2), “ Administration Bond including a bond given under section 291 or section 375 of the Indian Succession Act, 1925 (Central Act XXXIX of 1925) or section 6 of the Government Savings Banks Act, 1873 (Central Act V of 1873).” I want that the words ‘ three-fourth of ’ may be inserted before the words ‘ the same duty as a bond (No. 15), etc. According to the rates proposed by Government, the same duty as a bond is fixed in respect of cases where the amount does not exceed Rs. 1,000. I want that it should be three-fourth of the same duty as a bond. That is all.

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ In entry 6 (2) (a) (ii) of item (1) for the entry—

‘ and for every additional Rs. 10,000
or part thereof in excess of Rs. 30,000. 27 00 12 25 9 00 ”

the following entry may be substituted, namely—

‘ and for every additional Rs. 10,000
or part thereof in excess of Rs. 30,000. 27 00 13 50 9 00 ”

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In item (i), in entry 11, for the words ‘ in any High Court ’ substitute the words ‘ in the Madras High Court.’ ”

25th March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

“ In item (iv), in entry 30, and in items (a) and (b) of the Exemptions thereunder, for the words ‘ of any High Court ’ *substitute* the words ‘ of the Madras High Court. ’ ”

There are also a series of other amendments which are of a consequential nature and I move them also—

“ In item (viii) for the opening paragraph *substitute* the following, namely :—

‘ (viii) for entries 54 to 61, the following entries shall be substituted, namely :— ’ ”

“ In entry 62 of item (viii), in the opening paragraph for the words and letters ‘ 62. TRANSFER (whether with or without consideration)— ’, *substitute* the following, namely :—

‘ (ix) in entry 62, for clauses (b), (c), (d) and (e), the following clauses shall be substituted, namely :— ’ ”

“ In entry 62 of item (viii) *reletter* clauses (a), (b), (c) and (d) in the column ‘ Description of instrument ’ as clauses (b), (c), (d) and (e) respectively. ”

“ In entry 62 of item (viii) for the words ‘ chargeable ’ under clauses (a) and (b) of this article ’ in the column ‘ Proper stamp-duty ’ *substitute* the words ‘ chargeable under clauses (b) and (c) of this article. ’ ”

‘ In entry 62 of item (viii) *omit* the *Exemptions* in the column ‘ Description of Instrument ’ ”

“ In item (viii) immediately before entry 63, *insert* the following, namely :—

‘ (x) for entries 63, 64 and 65, the following entries shall be substituted, namely :— ’ ”

SRI S. LAZAR : With regard to the amendment that I have given notice of in respect of entry 30 (a)—enrolment of Advocates—the Hon. Minister has stated that it may not be quite relevant under the circumstances in which the present Bill has been brought forward. I am of the opinion that any section of the Stamp Act can be amended even now provided it is not in conflict with the Act already promulgated by the Central Government. But, as the Hon. Minister has stated that this matter could be considered at a later time and that he would consider it later, I do not propose to move the amendment, Sir.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, in the first place, I must thank the hon. Member Sri Lazar who was kind enough not to move his amendment relating to enrolment of Advocates.

As for my amendments, the first one is intended to clarify the position. Instead of saying ‘ any High Court ’, it is specifically stated ‘ in the Madras High Court ’. That is all and there is no difference of opinion with regard to that. As for the other amendments, though they may appear to be very big on paper, they are only of a consequential nature. They are very innocuous amendments.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th March 1958]

Therefore, since we have mentioned that in the amending Bill, we have to rectify it. It does not affect the basic object of the Bill. With regard to the other amendments moved by the hon. Member, I am glad to say that I accept the amendments Nos. 11 and 12.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In entry 2 (a) of item (i) against ‘ proper stamp duty ’ insert the words ‘ three-fourth of ’ before the words ‘ The same duty as a bond (No. 15), etc.’ ”

The amendment was put and carried.

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, with reference to amendment No. 12 moved by Mr. Lazar and accepted by the Government, I would make one submission. Formerly the rate was Rs. 6-2-0 and by Act XVI of 1943, it was made Rs. 12-4-0. Why should we make it Rs. 13-50 now, when the Government want to make it only Rs. 12-25? I desire to point out to the hon. Mover that in respect of item 6—Agreement relating to deposit or title-deeds, pawn or pledge, the Act of 1922 fixed the stamp fee at Rs. 6-2-0, and that the Amendment Act of 1943 made it Rs. 12-4-0. Now the Government simply make it Rs. 12-25. The hon. Member's amendment will increase it to Rs. 13-50 which the Government do not want.

MR. SPEAKER : Let me make my position clear. I find that all rates in column 2 are just half of the rates mentioned in column 1. Therefore, I thought that Mr. Lazar intended that Rs. 13 50 being half of Rs. 27 should be there. That was the impression he gave me. But the hon. Member, Mr. Srinivasa Iyer, says it is not necessary and is raising an objection to it. I have nothing to do with the Bill except to put the various amendments to vote.

SRI S. LAZAR : Sir, the Amendment Act is old. (Laughter.) The Member is not quite correct. The latest position is this. I have got the rate here in the Hoe & Co.'s Diary and that is the latest.

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of order, Sir. When we have got a Government publication, is it open to a Member to look into the Hoe & Co.'s Diary and say we are wrong? We have got the Madras Code here. At page 1692, we find the relevant entry. Why should we enhance it now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The trouble arose in this way. What the hon. Member said was due to a printer's devil in the Code.

MR. SPEAKER : What is the correct figure?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is Rs. 13-4-0.

25th March 1958]

MR. SPEAKER : I am convinced that Mr. Srinivasa Iyer is right and Mr. Lazar is wrong. I have to rule the amendment out of order.

SRI S. LAZAR : I think what the Hon. Minister said is something totally different.

MR. SPEAKER : Will the hon. Member talk it over for a minute with the Hon. Minister? I shall wait.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I suggest, Sir, that you cut the Gordian knot.

MR. SPEAKER : I rule Mr. Lazar's amendment out of order.

Mr. Lazar did not move his amendment. Now, I shall put the Government amendments to vote. The question is—

“ In item (i), in entry 11, for the words ‘ in any High Court ’, substitute the words ‘ in the Madras High Court ’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item (iv), in entry 30 and in items (a) and (b) of the Exemptions thereunder, for the words ‘ of any High Court ’, substitute the words ‘ of the Madras High Court ’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In item (viii) for the opening paragraph, substitute the following, namely:—

‘ (viii) for entries 54 to 61, the following entries shall be substituted, namely:—’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In entry 62 of item (viii), in the opening paragraph for the words and letters ‘ 62. TRANSFER (whether with or without consideration)—’, substitute the following, namely:—

‘ (ix) in entry 62, for clauses (b), (c), (d) and (e), the following clauses shall be substituted, namely:—’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In entry 62 of item (viii) reletter clauses (a), (b), (c) and (d) in the column ‘ Description of instrument ’ as clauses (b), (c), (d) and (e) respectively.”

The amendment was put and carried.

[25th March 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“In entry 62 of item (viii) for the words ‘chargeable under clauses (a) and (b) of this article’ in the column ‘Proper stamp-duty’ substitute the words ‘chargeable under clauses (b) and (c) of this article’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“In entry 62 of item (viii) omit the EXEMPTIONS in the column ‘Description of Instrument’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“In item (viii) immediately before entry 63, insert the following, namely :—

‘(x) for entries 63, 64 and 65, the following entries shall be substituted, namely :—’”

The amendment was put and carried.

Clause 15, as amended, was put and carried.

Clauses 16 to 19 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“That the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 12 of 1958), as amended, be passed.”

4-50
p.m.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது இப்போது சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அனேக குளறுபடிகள் இருப்பதை நாம் பார்த்தோம். இதைப்பற்றி இரண்டு பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் பேசினார்கள். இதை செண்டரல் ஆக்டில் கொண்டு வந்த பிறகு இங்கு கொண்டு வந்திருக்கலாம். மேலும் இதில் அனெக்ஸர் கொடுத்திருந்தால் விவரங்கள் எல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாக தெரிந்திருக்கும். இப்போது இருப்பதைப் பார்த்தால் இதில் அதிகமாக மாறுதல்கள் ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கக்கூடும். இனிமேலாவது டிப்பார்மெண்டார்களுக்கு சரியானபடி உத்தரவு போட்டு இனிமேல் வரக்கூடிய மசோதாக்களிலாவது சரியானபடி அனெக்ஸர் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக ஸ்டாம்பு வாங்குவதில் பழைய ஸ்டாம்புகளை திரும்ப கொடுக்கும்போது அது கெட்டுப்போய்விட்டால் ஒன்றரை அணை, ஒன்றேழுக்கால் அணை என்று கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் இப்போது ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்கு சார்ஜ்கள் எல்லாம் அதிகமாகிவிட்டது. இதனால் பொது மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அதிகமாக சர்ச்சை செய்யவேண்டும். இதைத் தான் நான் சொன்னேன். ஆகவே இதைப் பற்றி பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ளும்படியான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தியன் ஸ்டாம்பில் அமெண்ட்மெண்ட் ஆக்ட் என்று ஆங்கிலத்தில் இருப்பதை தமிழில் இந்தியத் தபால் தலை மசோதா என்று மொழிபெயர்த்திருப்பது கருத்தினில் சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு பதிலாக இந்திய முத்திரை மசோதா, அரசாங்கத்தலை மசோதா என்று வேண்டுமானால்

25th March 1958] [Sri K. Anbazhagan]

வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த மசோதா ஆய்வுக்குமுடிவுக்கு விடப்பட்டிருந்தால் இதைப்பற்றி கூடுதலாக பரிசீலனை செய்திருக்க முடியும். புதிய நாளைய திட்டமானது கொண்டு வரப்பட்ட காரணத்தால் ரூபா அணுவிலிருப்பதை புதுக்காசு முறைக்கு மாற்றும்போது இம்மாதிரி குழப்பம் ஏற்படுவது இயற்கை. பொதுமக்களிடத்தில் வழங்குகிற காசுமுறையில் மசோதா தொண்டுவரவேண்டியது மிகவும் அவசியமே. ஆனால் புதுக்காசுகளின் அளவு முறைக்கேற்ப—ஒரு புதிய விகிதாசாரத்தில்—ஒரு புதிய சட்டமே கொண்டுவர வேண்டுமே தவிர—பழைய தொகையான இத்தனை அணுவிற்கு இத்தனை காசு என்று அட்டவணை தயாரிப்பது முறையாகாது. இதை ஆங்கிலத்தில் “ரேஷனல் பேஸிஸ்” (Rational Basis) என்று குறிப்பிட்டலாம். அந்த அடிப்படையே அமைத்துக்கொண்டு புதுக்காசு எப்பொழுது புழக்கத்திற்கு வருகிறதோ அந்தக் காலத்தில் முத்திரை விலைகளையும் ஐந்து காசு, பத்து காசு, பதினைந்து காசு என்று புதிய காசு முறையில் கொண்டு வரவேண்டும். இதற்காக மாற்றப்படும்பொழுது அதிகமான பணம் வசூலிப்பது நல்லது அல்ல என்பது இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலில் “இந்திய அரசாங்கம் ஒரு அட்டவணை ஷெட்யூல் அமைத்திருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் மாகாண அரசாங்கம் இங்கு சட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாநில அரசாங்கத்தின் அல்லது இந்த சட்டமன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்லப்படுகிற சருத்தாச்சுளை ஒரு வேளை மத்திய சர்க்காரால் மதிக்க மறுக்கின்ற சூழ்நிலையை இது காட்டுவதாக இருக்கிறது. நம்முடைய கருத்துக்களுக்கேற்ப நாமே சட்டம் அமைத்துக்கொள்வதற்கு நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமே தவிர டெல்லியிலிருந்து ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் அனுப்பினால் அதை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் நான் நினைவேண்டும். ஆகவே இதை ஆய்வுக்குமுடிவுக்கு அனுப்பியிருந்தால் வழக்கறிஞர்களாக இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் இதில் காணப்படும் குழப்பமான பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு கண்டிருக்கக்கூடும். அந்த சந்தர்ப்பத்தை ஆட்சியாளர்கள் அளிக்கவில்லை. எனினும் இதிலுள்ள குறைகளை களைந்தெறிவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் தாமே முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் இந்த மசோதாவானது சட்டமாக வருகின்ற இந்த நேரத்தில் இன்னும் நான் தோறும் திருத்தப்படவேண்டிய நிலைமை வந்து கொண்டிருக்கும் என்று தான் நினைக்கிறேன். ஆகவே ஒப்படிப்பட்ட சட்டங்களை பொதுமக்களின் நன்மையின் அடிப்படையில் கருதிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவில் இதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்போகிற இந்த தருணத்தில் நான் ஏற்கெனவே சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றி இன்னும் சொல்லுவதாக இருந்தால் இன்னும் விபரமாக சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கலாம். அதாவது இந்த சட்டத்திலே பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டத்தைப்பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. 1922-ல் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த Indian Stamp Act பல தடவை திருத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், Section, Section-கை திருத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பூராவும் சேர்த்து ஒரே ஷெட்யூலாக இன்னும் பிரசுரம் செய்யப்படவில்லை. Madras Stamps Manual இப்போது பொதுமக்களுக்கு கிடைப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த ஒரு பத்தகத்திற்கு இருக்கும் திருத்தத்தை ஐந்து புஸ்தகங்களாக வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. அதை ஒரு தலைவிரி கோலமான புஸ்தகம் என்று சொல்லலாம். பொது ஜனங்களுக்கு இதை எப்படி பார்ப்பது என்றே தெரியவில்லை. சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸுக்குப் போனால் இதைப்பற்றி விதம் விதமாக அர்த்தம் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு இருக்கின்ற எழுத்துக்காரர்களுடைய கையில் தான் அதிகாரங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் இவ்விதம் ஐட்டம் ஐட்டமாக இருப்பதை மாற்றி ஒரே ஆக்டாக உடனடியாக அச்சடித்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக கவர்ன்மெண்ட் பிரலிஸ் ஒரே இரவில் சில சட்டங்களை, திருத்தங்களை அச்சடித்து கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதுவும் சரியான சமயத்தில் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th March 1958]

சர்க்காருடைய வருவாயை உத்தேசித்து இந்த திருத்தங்களை எல்லாம் சேர்த்து அச்சடித்து பொதுஜனங்களுக்கு ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கிடைக்கும் படியாக செய்ய வேண்டும். இதற்கு சரியானபடி அப்பெண்டிக்குல் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி இதற்கு முன்னாலுள்ள 1922-ம் ஆண்டு சட்டத்தையும் 1943-ம் ஆண்டு சட்டத்தையும் வைத்துக் கொண்டு மூன்று மணி நேரம் ஆலோசித்துப் பார்த்தாலும் முக்கால்வாசி கூட சரியாக புரியவில்லை. எப்படியும் சட்டம் வந்தாய் விட்டது. நான் வக்கீல்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டதை நண்பர்கள் சொன்னார்கள். இனிமேல் வக்கீல்களுக்கு வேலை கிடையாது. In every Act we pass, we oust the jurisdiction of Civil Courts. நல்ல வக்கீல்களுக்கு கூட வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வேலை கிடைப்பது வராக கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று நண்பர் லாசர் அவர்கள் சொன்னது உண்மையாகத்தான் இருக்கிறது. 500 ரூபாய் என்று இருந்ததை இப்போது 625 என்று எதற்காக திருத்தம் கொண்டு வந்து மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இனிமேல் நாங்கள் எல்லாம் புதிதாக படிக்கப்போவதில்லை. இனிமேல் வருகின்ற வக்கீல் வர்க்கத்தினருக்கு வேண்டியதான் இது சொல்லப்பட்டது. ஆகவே 625 ரூபாய் என்றிருப்பதை 500 ரூபாய் என்று கொண்டுவந்திருக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய மாகாணத்தில் மசோதாவை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் தலையிடுவதாக சொல்லப்பட்டது. அவ்விதம் ஒன்று மில்லை என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் மசோதா கொண்டு வருவதில் மத்திய அரசாங்கம் தலையிட முடியாது. ஆனால் சில மசோதாக்களுக்கு அவர்களுடைய அனுமதி வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் இன்னின்ன பகுதிகள் சட்டத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர தலையிடமுடியாது. சில சட்டங்களில் தாய் சட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடையதாக இருக்கும். இப்போதுள்ள இந்தியன் ஸ்டாம்பு அக்டைட் நமது ராஜ்யத்தில் கொண்டுவரும்பொழுது நமது ராஜ்யத்திலுள்ள நிர்வாகிகளை ஒட்டி அதற்கு தகுந்தாற்போல் மாற்றம் செய்து நாம் கொண்டு வருகிறோம். இந்த வகையில் தான் சீர்திருத்தம் செய்கிறோம். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நயாபைஸா மாற்றத்தினால் தான் இதை அவசரமாக கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் இதை பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. இதை வேண்டுமென்றால் எல்லோரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து விவாதித்து இருக்கலாம்.

5-10
p.m. ஆனால் இது பிரமாதமாக இருந்தாலும் இதில் ஒர் சாரமும் இல்லை. சாரம் அதிகமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கனம் லாஸர் அவர்கள் ரூ. 625 என்று இருப்பதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அதற்கு வேறு வழி தேட வேண்டும். ரூபாய், அணு, பைசாவை நயா பைசாவாக மாற்ற வேண்டும் என்றால் அதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரிய வருகிறது. அதனால் அதை எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. எல்லா மாகாணங்களிலும் ஒரே ரீதியில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்யப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒரு ஜாப்தா கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி எல்லா மாகாணங்களிலும் ஒரேமுகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மத்திய அரசாங்கம் ஏதோ அதிகாரத்துடன் சொல்லுகிறார்கள், அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இல்லை. அவர்கள் ஒன்றும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. எல்லோருக்கும் சௌகரியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டாம்பு ட்யூட்டி எல்லா மாகாணங்களிலும் ஒரே ரீதியில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திருத்தங்கள் அநேகமாக இருக்கிறது. புத்தகத்தில் ஒட்டி ஒட்டி பெரிதாகப் போய் விட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுதுள்ள ஸ்டாண்டிங்

25th March 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

ஆர்டரும் அப்படித்தான் ஒட்டி ஒட்டி பெரியதாக ஆகி இருக்கிறது. ஒட்டிக்கொண்டே போவதால் அது நீண்டுகொண்டே தான் போகிறது. ஐந்தாறு வருஷங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நிறைய ஒட்ட வேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும் என்றால் அது ஒரே நாளில் முடியாது. இப்பொழுது அச்சடிக்காமல் ஒத்திப் போட்டது நல்லது தான். ஆங்கிலத்தில் அச்சடித்திருந்தால் மறுபடியும் அதையே தமிழில் அச்சடிக்க வேண்டியதாக ஏற்பட்டிருக்கும். இனிமேல் அச்சடிக்கப் போவதால் எல்லாவற்றையும் தமிழிலேயே அச்சடித்து விடலாம். அப்படி அச்சடிக்க சௌகரியமாக இருக்கும்.

குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வக்கீல்களிடத்தில் குழப்பம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். நயா பைசாவாலேயே பெரிய குழப்பம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழப்பத்தினால் சாதாரண ஜனங்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது வாஸ்தவம் தான். நயா பைசாவால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குழப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு வியாபாரிகள் அதிகப்படியாக சம்பாதிக்கிறார்கள். ட்ரான்சிஷனல் ஸ்டேஜில் இப்படித்தான் இருக்கும். இதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டத்தை தவிர்க்க முடியாது. கூடுமான வரையில் நிலைமையை நாம் சமாளித்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அதற்கு நிவாரணத்தை தேடிக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தேடிக்கொள்ள முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குழப்பத்தை ஒரு அளவுக்குத்தான் குறைக்கலாம்.

வக்கீல்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குள்ள வேலை போகவில்லை. அவர்களிடத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை எவ்வளவு தூரம் குறைக்கலாமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்க ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். அவைகளைச் செய்து கொண்டால் குழப்பம் ஓரளவிற்கு குறையும். ஏதாவது சின்னச் சின்ன திருத்தங்களை செய்திருக்கலாம், சிலவற்றை செய்யாமல் விட்டு விட்டிருக்கலாம். அதனால் குடி முழுகி விடாது. அடிப்படை பிரச்சனையில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லை. சின்னச் சின்ன விஷயங்களில் வித்தியாசம் இருந்தால் அதனால் பரவாயில்லை. கூடுமான வரைக்கும் நல்ல திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொண்டு இந்த பிரேரேபீணையை நிறைவேற்றும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958, (L.A. Bill No. 12 of 1953) as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(2) THE MADRAS CHILDREN (AMENDMENT) BILL, 1958^a
(L.A. BILL NO. 10 OF 1958).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Children (Amend-

^a Published in the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated 13th March 1958.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [25th March 1958]

ment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 10 of 1958) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam,
2. Sri P. G. Karuthiruman,
3. „ M. Ramachandra Reddi,
4. Srimathi Kamalambuja Ammal,
5. „ C. Kolanthai Ammal,
6. „ P. K. R. Lakshmikantham,
7. „ Rajathi Kunchithapatham,
8. Sri P. M. Munuswami Gounder,
9. „ P. Jayaraj,
10. „ B. K. Linga Gowder,
11. „ T. K. Subbiah,
12. „ K. R. Nallasivam,
13. „ K. Ramachandran,
14. „ C. Nataraja Odayar,
15. „ N. K. Palanisami,
16. Dr. E. P. Mathuram.”

It is now more than 37 years since the Madras Children Act, 1920, which contains the first comprehensive legislation on the subject of the custody, trial and punishment of youthful offenders and for the protection of children and young persons was enacted in this State. This enactment was mainly based on the English Children Act. The main objects of the Act are—

(1) to prohibit the imprisonment of juvenile offenders under 16 years of age;

(2) to provide for the reception of youthful offenders under 12 years of age in junior certified schools and those between the ages of 12 and 16 in senior certified schools;

(3) to empower courts to commit a juvenile offender to the custody of his parent, guardian or any adult relative and to place him under the supervision of a person named by the court; and

(4) to provide for children who are likely to drift into crime being sent to certified schools or committed to suitable custody.

In 1950, the Government considered that the methods pursued in certified schools and other institutions established under the Madras Children Act were inadequate and that a radically new approach to the problem of juvenile delinquency was essential.

25th March 1958] [Sri M. Bhaktavatsalam]

According a Bill to replace the Madras Children Act was published in 1950. This Bill was designed to implement and bring into practice a radically new concept of the treatment, care and training of delinquent, neglected or destitute children. The Bill was considered by the Provincial Advisory Board of Education. While expressing general agreement with the terms of the Bill, the Board suggested the constitution of a Committee to consider in detail the provisions of the Bill. Government accordingly appointed the Madras Children Bill Committee, 1950 to consider the provisions of the Bill. The draft amendments suggested by the Committee were examined by Government. In view, however, of the large expenditure involved and the then impending partition of the State, the proposal to legislate on the lines of the Draft Children Bill was deferred. In November 1953, the Government of India informed all State Governments that the Model Children Bill as drafted by the Expert Committee on Juvenile Delinquency and subsequently revised by the Government of India had been introduced in the Parliament. This Bill was intended to apply to all Part 'C' States. This Bill was subsequently given up by the Government of India.

In December, 1953 the question of undertaking legislation on the lines of the Madras Children Bill, 1950 was again considered and a Committee was appointed to scrutinise the Central Bill and suggest modifications, if necessary, to the Madras Children Bill, 1950. The terms of reference for this Committee were—

(1) to examine the provisions of the Central Children Bill, 1954, with a view to their adaptation by the Madras Children Act, 1920.

(2) to examine the provisions of the Madras Children Bill, 1950 and see whether all or any of them may be incorporated in the Bill to be introduced in this State; and

(3) to consider suggestions, if any, on the subject received from the Government departments or from the general public from time to time and make recommendations germane to the above.

The Committee recommended that the Madras Children Act be amended. The amendments suggested by the Committee provide for maintenance, welfare, education and character training of youthful offenders and of children who are uncontrollable, in moral danger, destitute or in need of care and protection, so that such children also may have a really good opportunity to grow up into valuable and happy members of the community. In addition, it is proposed to make a provision in the Madras Children Act for the transfer of girls convicted of the offence of prostitution under section 12 of the Madras Suppression of Immoral Traffic Act, 1930, and detained in a certified school to a rescue home, when such girls are found to be exercising an evil influence over the other inmates of the school. It is also proposed to omit the provision relating to whipping as a judicial form of punishment for a child or young person. The Bill is intended to make necessary provisions in this behalf.

[25th March 1958 [Sri M. Bhaktavatsalam]

The salient features of the Bill are :—

(1) New provision for the detention of a person beyond his eighteenth year in an After-care-Home.

(2) Prescribing a minimum period of two years for committal of children to a Junior Certified School.

(3) Deletion of whipping as a judicial form of punishment for a child or young person.

(4) Placing incorrigible children after release under the supervision of a Probation Officer or in an After-care institution.

(5) Providing penalties for offences committed against children or young persons.

(6) Authorising the making of provision by rule for sending inmates in special cases to educational institutions or to institutions for professional or vocational training outside the limits of approved schools for education or training.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 10 of 1958) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam,
2. Sri P. G. Karuthiruman,
3. „ M. Ramachandra Reddi,
4. Srimathi Kamalambuja Ammal,
5. „ C. Kolanthai Ammal,
6. „ P. K. R. Lakshmikantham,
7. „ Rajathi Kunchithapatham,
8. Sri P. M. Munuswami Gounder,
9. „ P. Jayaraj,
10. „ B. K. Linga Gowder,
11. „ T. K. Subbiah,
12. „ K. R. Nallasivam,
13. „ K. Ramachandran,
14. „ C. Nataraja Odayar,
15. „ N. K. Palanisami,
16. Dr. E. P. Mathuram.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 10 of 1958) be circulated for the purpose of eliciting public opinion.”

SRI N. MARUDACHALAM : Sir, I second it.

25th March 1958]

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958) be circulated for the purpose of eliciting public opinion.”

The motion as well as the amendment is before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மைனர் குழந்தைகள் தவறு செய்துவிட்டால், அவர்களை பிடித்து ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்குப் பதிலாக “பார்ஸ்ட் ஸ்கூல்” என்று சொல்லக்கூடிய ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதன் காரணமாகத் தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. “பார்ஸ்ட் ஸ்கூல்” என்றால் தமிழிலே என்ன அர்த்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களை கேட்டுப் பார்த்தேன். அவர்களும் “பார்ஸ்ட் ஸ்கூல்” என்றே தமிழிலும் சொல்லி விடலாம் என்று கூறிவிட்டார்கள். இதை எதற்காக குறிப்பிட்டேன் என்றால், 37 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்த சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இவ்வளவு ஆண்டுகள் கழித்து இந்த நேரத்திலே அதற்கு ஒரு திருத்த மசோதா நம் முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. “சில்ட்ரன் ஆக்ட்” என்று பார்த்தவுடனே, ஏதோ குழந்தைகளுக்கு இனிமேற்பட்டு விமோசனம் வரும்போல் இருக்கிறது, குழந்தைகளுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும், படிப்பதற்கு பலவிதமான வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும், அதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்று நினைத்தேன். அதற்குப் பிறகு மசோதாவை முழுவதும் படித்துப் பார்த்ததில், குறிப்பாக இந்த சட்டத்திற்கு “சில்ட்ரன் ஆக்ட்” என்ற பெயர் கூட பொறுத்தமாக இல்லை என்று கூறவேண்டியிருக்கிறது. தவறு செய்யக்கூடிய சிறு குழந்தைகள் “பார்ஸ்ட் ஸ்கூலுக்கு” அனுப்பப்படுகின்றன என்று சொன்னால், இந்த ராஜ்யத்தில் அப்பேற்பட்ட ஸ்கூல்கள், 1, 2 தான் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் வயிற்றுக்கு இல்லாத காரணத்தினாலே பல பையன்கள் பல தவறுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் “பார்ஸ்ட் ஸ்கூலுக்கு” அனுப்பக்கூடிய அளவில் “பார்ஸ்ட் ஸ்கூல்கள்” கிடையாது. அந்த நிலைமையில் சிறிய பையன்கள் செண்டிரல் ஜெயிலிலே இருக்கக்கூடிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மேலும், சமீபத்தில் “ஜெயில் ரிபார்ம்” பற்றி ஒரு ரிபோர்டு வெளிவந்திருக்கிறது. அதில் கூட குற்றம் செய்யக்கூடிய மைனர் பையன்களைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் அந்த ஸ்கூலிலிருந்து வெளியே போகும் வரையில் அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே கல்வியெல்லாம் கற்றுக்கொடுத்து, அவர்கள் வெளியே போகும்பொழுது கையிலே பணம் கொடுத்து அனுப்பவேண்டும், உடைகளை கொடுத்து அனுப்பவேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வெளியிலே போகும்பொழுது ஒரு உத்தியோகத்தில் ஈடுபடக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களை திருத்தி அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த ஸ்கூல்கள் ஜெயில்கள் போல் தான் இருக்கிறதே தவிர, அவைகளை பாடசாலைகள் என்று சொல்ல முடியாது. அவைகளை “பார்ஸ்ட் ஸ்கூல்” என்று சொல்லமுடியாது என்று அந்த ரிபோர்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று 37 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட இந்த ஸ்கூல்களை திருத்தி அமைக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் கொண்டுவந்து இதை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டு விவாதித்து ஒரு நல்ல சரியான முடிவுக்கு வரமுடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டம், ஜெயில் ரிபார்ம் ரிபோர்டு, 1955-ம் வருஷத்தில் வந்திருக்கும் ரிபோர்டு இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு நன்றாக பரிசீலனை செய்து, விவாதம் செய்து ஒரு நல்ல முடிவு காண்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாமல் குறிப்பிட்ட திருத்தத்தை மட்டும் கொண்டுவந்து அதை

5-20
p.m.

[Sri V. K. Kothandaraman]

[25th March 1958]

செலக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டுவிட்டால்மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரமுடியாது. இந்த நிலைமையில் நாம் குற்றங்கள் செய்யக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு விமோசனம் தேடிக்கொடுத்தவர்கள் ஆகமாட்டோம் என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்று சிறு குழந்தைகள் தவறு செய்த பிறகுதான் அவர்களை திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் திருடினாலோ அல்லது வேறு தவறு செய்தாலோ அவர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கோர்ட்டில் அவர்களுக்கு “கன்விக்ஷன்” கொடுத்த பிறகுதான் இந்த ஸ்கூலுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், பத்தாயிரக் கணக்கில் மைனர் குழந்தைகள் நாடோடிகள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு கல்வி இல்லாமல், படுப்பதற்கு தகுதியான இடமில்லாமல், உணவு இல்லாமல் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே இருக்கக் கூடியவர்களையெல்லாம் கூட இது போன்ற ஒரு ஸ்கூலில் வைத்து, அவர்களுக்கு படிப்பு சொல்லிக்கொடுத்து, அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டுவரக் கூடிய அளவுக்கு நல்ல முறையில் சட்டம் இயற்றவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் எதிர்கால சமூகம் வளர்வதற்கு, அவர்கள் நல்ல முன்னேற்ற பாதையிலே போவதற்கு நல்லது செய்தவர்களாவோம். ஆகவே, இந்த திருத்த மசோதாவை மட்டும் செலக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடாமல், முழு சட்டத்தையும் இந்தக் கமிட்டியில் வைத்து விவாதம் செய்து நல்ல முறையில் ஒரு முடிவு காணுவதுதான் நலனாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, this is a legislation for dealing with juvenile delinquents. The Children Act of 1920 provides for the establishment of juvenile courts in all parts of the State. But, we find that only in certain districts we have these courts. All the districts do not have these courts with the result that there is so much of lardship caused. I request that juvenile courts may be established in all the districts at least after the new Act comes into force.

Another point which I wish to stress in this connection is this. All the children are rounded up and kept in the sub-jail. I should say that psychologically, it will have a bad effect on the children so kept in those jails. This procedure will be highly detrimental to the children and will spoil the morale of juveniles. My submission is that they should be kept in separate places and should not be allowed to mingle with the ordinary prisoners for a very long time.

Another submission of mine is this. The Probation Officers whose number is already inadequate, are entrusted with so many jobs such as looking after the children in Borstal Schools, suppression of immoral traffic, etc. So, they are unable to discharge their duties satisfactorily. When the present Bill is passed, I request that the Government may appoint more officers. It is stated that there will be no extra cost to the Government. But, if they want to enforce the Act effectively, more officers are necessary.

Sir, the Certified Schools in the different districts should be recognised as after-care houses and the maximum accommodation should be provided in those homes. The Bill is going before the Select Committee and I shall reserve my other observations on the

25th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

Bill till we receive the report of the Select Committee. For the present, I shall only state that the Government must appoint more Probation Officers and set up more after-care houses and shelters in the different parts of the State. These two things are very essential and also very urgent and should therefore be attended to immediately. I would like the Select Committee to go into these things as well as the insertion of new sections contemplated under clause 12 of the Bill. Most of the cases are not effectively dealt with. In most cases, the Act is not properly enforced. Most of them are entrusted to Honorary Magistrates who do not regularly go to the courts. That is my recollection. Any legislation of this kind must devote more attention to after care. Our object and aim should be to enable these children to correct themselves and to rehabilitate them so that they may be able to take their proper place in society in the years to come. That is why I say that they should not be allowed to mingle with other ordinary prisoners in the sub-jails.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கோதண்டராமனும் குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இரண்டு சபைகளின் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இதை அனுப்ப வேண்டுமென்று ஒப்போது நான் பிரேரேபித்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் ஏதோ ஒரு திருத்தத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சாதாரணமாக, தவறு செய்யும் குழந்தைகளையும் அனாதைகளாக இருக்கும் குழந்தைகளையும் சிறையில் வைத்தால் அவர்கள் கெட்டுத்தான் போவார்கள். அவர்களை திருத்தக்கூடிய வழி அதுவல்ல என்பதுதான் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கருத்து. கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு முக்கியமான திருத்தத்தைக் கவனித்திருப்பார்கள். அதாவது, குற்றம் புரியும் குழந்தைகளுக்கு சவுக்கடி கொடுக்கும் முறை இதுவரை இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த முறையை எடுத்துவிடுவதற்கான ஒரு திருத்தம் இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. இந்த மசோதா சம்பந்தமாக பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் கூறினர். குழந்தைகள் நாட்டின் சிறந்த பொக்கிஷம். அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களைக் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை; சில சமயங்களில் அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கூட அதற்குக் காரண ஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், அவர்கள் தவறு செய்வதை நாம் சட்டசெய்யாமல் இருந்துவிட்டால், பிறகு அந்த நிலைமை சமூகத்திற்கு பேராபத்தாக முடியும் என்று அறிகிறோம். ஆகையால் குழந்தைகள் தவறுசெய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எனது பூர்வாங்கப் பேச்சில், இந்த மசோதா பல ஆண்டு காலமாக ஒரு பரிசீலனைக் கமிட்டியால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். இவ்வளவு காலமாக இதைப் பரிசீலித்திருக்கும்போது, இனிமேலும் இதைப் பரிசீலிப்பதற்காக இதுசம்பந்தமாக பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்ட வேண்டியது அவசியமில்லை என்றுதான் திரு. கோதண்டராமனுக்கு நான் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தவறுசெய்யும் குழந்தைகள் அப்போதைக்கப்போது திருத்தப்பட்டால், அவர்கள் நல்ல பிரஜைகளாவார்கள். “சேவாசமாஜம் பாயஸ் ஹோம்” என்பதுபோன்ற ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. நேற்று ஸேவாஸமாஜத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே, அனாதைகளாக இருந்த சிறு குழந்தைகள் இரண்டு-மூன்று ஆண்டுகளாகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திருந்தியதோடு ஒரு தொழிலும் கற்றுக்கொண்டு சம்பாதிக்கவும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பாதினையைச் சேர்த்துவைத்திருந்தார்கள். அவர்களில் 3-4 பேர்கள்

5-30
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[25th March 1958]

அவ்வாறு பணம் சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள். அந்தப் பணமெல்லாம் சிறுசேமிப்புப் பத்திரங்களாக வழங்கப்பட்டன. நான்தான் வழங்கினேன். ஒரு பையனுக்கு 750 ரூபாய்க்கும் மற்றொரு பையனுக்கு 500 ரூபாய்க்கும் பாண்டுகள் வழங்கினேன். தவறுசெய்யும் குழந்தைகளை கவனித்துவந்தால் அவ்வாறு அவர்களை சீர்திருத்தமுடிகிறது. எல்லாக் குழந்தைகளும் அவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வது சமூகத்திற்கு மிகவும் நன்மையுக்கும் என்பதால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் மசோதாவை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, எவ்வாறெல்லாம் திருத்தவேண்டுமோ அவ்வாறெல்லாம் திருத்தலாம். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோதண்டராமன் இந்த மசோதாவைப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டுமென்ற தமது பிரேரணையை வற்புறுத்தமாட்டார் என்று நம்புகிறேன். அவர் அதை வற்புறுத்தினாலும் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று என் பிரேரணையை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Mr. Kothandaraman was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the original motion to vote. The question is—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Assembly and 8 Members of the Council) to consider the Madras Children (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 10 of 1958), and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam,
2. Sri P. G. Karuthiruman,
3. „ M. Ramachandra Reddi,
4. Srimathi Kamalambuja Ammal,
5. „ C. Kolanthai Ammal,
6. „ P. K. R. Lakshmikantham,
7. „ Rajathi Kunchithapathan,
8. Sri P. M. Munuswami Gounder,
9. „ P. Jayaraj,
10. „ B. K. Linga Gowder,
11. „ T. K. Subbiah,
12. „ K. R. Nallasivam,
13. „ K. Ramachandran,
14. „ C. Nataraja Odayar,
15. „ N. K. Palanisami,
16. Dr. E. P. Mathuram.”

The motion was put and carried.

5-35
p.m.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

25th March 1958]

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

84. Notification issued with G.O. No. 4804, Revenue, dated 31st December 1957, inserting certain rules and forms to the Madras General Sales Tax Rules, 1939. (Laid on the Table of the House under Section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939).

• 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 319, Home, dated 6th February 1958, adding new rule 9 to the Madras Juvenile Court Rules, 1930.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 394, Home, dated 14th February 1958, amending rules 5, 7 and 9 of the rules for the management of the Government Reception Homes, Madras.

87. Notification issued with G.O. No. 257, Local Administration, dated 14th February 1958, amending the rule relating to the strength of panchayats.

B. Reports and other papers.

43. Report of the Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 1 of 1958).

44. The Madras Animal Preservation Bill, 1958 (L.C. Bill No. 2 of 1958).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[25th March 1958]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 398, asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the legislative Assembly held on 25th March 1958, page 363 supra.]

Statement.

<i>Name of taluk in North Arcot district.</i>	<i>Extent of Government waste lands.</i>	<i>Extent of lands brought under cultivation in 1957.</i>	<i>Extent of lands for which patta has been issued.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
	ACS.	ACS.	ACS.
Arai	793.77	46.77 (including estate villages).	Nil.
Arkonam	4,140.09	1,088.00	28.47
Chengam	9,770.47	6,132.33	1,707.26
Cheyar	3,472.00	1,795.00	150.00
Gudiyatham	2,625.21	1,082.00	216.98
Polur	7,285.28	2,458.23	90.29
Tiruppattur	8,701.94 (including estate villages).	6,184.15 (including estate villages).	6.36
Tiruvannamalai	5,720.98	254.27	557.69
Vellore	4,861.46	3,676.86	666.32
Wallajah	6,444.69	3,759.26	23.24
Wandiwash	1,725.49	621.67	11.20
Total	55,544.38	27,098.54	3,457.81